

منندی إقرأ الثقافى

www.iqra.ablamontada.com

گه شتيک

به نيوان هه وري و ماوک

◆ سه برده و قسه ی خوش ◆

نووسين و ئاماده کردنى :
بهختيار جهمه ده مين بيتواتى
جهمه رهش ميگره سهه رى
مجهمه د جهمال توتمه يى

به رگى يه كهه

گه شتیک

به نیوان هه وری و ما کۆک دا

نـاوى كـتـيـب : گه شتيك به نيوان ههورى و ماكوك دا
بـهـرگـى : يه كه م
بـابـهـت : كه له پوور ، ويژه يى ، كه لتوور.
نـووسـين و ئاماده كـردنـى : به ختيار چه مه ده مين بيتواتى
چه مه پره ش ميترگه سه رى
مـحـمـد جـهـمـال تـومـهـي
دـيـزايـنى نـاوهـه : مـوـحـمـمـد حـوسـين خـهـتى
بـهـرگـى : ابراهيم صالح
چـاپ : يه كه م
چـاپـخـانه : هيئى
سـال : ۲۰۲۳

له بهر پيوه به رايتتى گشتى كتبخانه گشتيه كان
ژماره سپاردنى (۱۱۰۸) سالى ۲۰۲۳ دراوه تى.

گه شتیک

به نیوان هه وری و ماووک دا

سه برده و قسه ی خوش

نووسین و ناماده کردنی
به اختیار جه مه ده مین بیتواتی
جه مه رهش میزگه سه ری
محهمه د جه مال توته یی

پيشه‌كى:

... ئەو چىرۆكانەى كە لىرەدا تۇماركراون، كۆمەنېك رووداوو بەسەرھاتى راستەقىنەى خەنكى گوندەكانى دۆلى نيوان زنجىرە شاخى ھەورئى و ماكۆكن، لە سەدەى بىستەمدا، ئازەل و پەلەور و بالئندە و ژىنگە و سرۆشتىش، لە پال مرۆظەكاندا دەورنكى دياربان ھەپە، وتەكانىش بەھەمان شىو، وتەى خەنكى دونيا دىدە و بە ئەزمونى ئەو گوندانەن، ھەر چىرۆكېك و وتەيەك، پەند و نامۆزگاربەكيان تىاداىە بۆ ئىمەى نەوھى ئەو سەردەمە، لە چىرۆكەكاندا بەسەرھاتى خۆش و ناخۆش دەبىستىن و كەلتور و زمان و پەسەناپەتى كوردىيان بە ناشكرا پىوھ ديارە، بە جىاوازى و پىكەوھ ژىانى ئاينەكانىشەو، دەمىكە كۆكردنەوھ و نوسىنەوھىان بە خۆيانەوھ سەرقالىيان كىردووين، لەوكاتەوھى كە ھەستمان بە دەولەمەندى كەلتور و وئۆو ھونەر و ... ھىتد.

خەنكى دەفەرەكە كىردووه، بى وچان نوكى پىنوسمان خستووھتە سەر تىانوس و بەسەدان لاپەرەمان لەو بوارانەدا نوسىون، بەسەلىقەيەكى وورد و خۆشەوېستىيەكى زۆرەوھ، خۆمان لە بەسالچوان و ئەوانەى سەربوردەى تال و شىرىنيان ھەبوون، نرىك كىردووتەوھ و بەشېكى زۆرى بەسەرھاتەكانىانمان نوسىونەتەوھ، لە دارپشتى بەشېكى رووداوهكان كە لە شىوھى چىرۆك دامانپشتوون، ناوى گوند و كەسە ديارەكانمان كىردونەتە ناوى خوازراو، لە ھەندېك چىرۆكدا ناوى گوندەكەمان ھەر نەنوسىوھ، ئەمەش لە نوسىنەوھى چىرۆكدا شتىكى ناسايىە. كۆى نوسىنەكەمان دابەش كىردووه بۆ دوو

به ش، به شی مه ربوردهی تال و شیرین و به شی ووتهی به سوو
پنکه نین. سه بارهت به شیوهی ناخاوتن، هه ولمانداوه شیوهی
ناخاوتنی خه لکی دهظه ره که (خوشناوتهی)، به نوسینه که وه
دیاریت، به تایبه تی له وته کاندای...

به ختیار محه مه دئه مین بیتواتی
حه مه رهش میترگه سه ری
محمد جمال تومه یی

كورد ده لئ قسه ي خوش (كوستانى دلانه) با بزائين وه به؟

*-مام سمايله كه رتكى توتمه، روزه كئ له گهر احمدى كورى نه چنه وه گوندى، هاوين بوو، جاران خه لكى توتمه زوربه ي هاوينان ده چوونه كه پيران و تاپاييزان نه ده هاتنه وه، لؤبى ته نها ده پازده مارتك له گوندى ده مانه وه، ده چنه كاوله خانى خويان باره زبليك داده گرن و كه س نابن له گهريان له ئىستري بار بكا، مام سمايليش نه رتته احمدى كورى هه پروه ماري عه سكه رى، پئي بري باوى وه گو بابن گيسكه كن هه به لؤن بكوزيتؤوه و جه رگوناوانيش لؤخؤ ببا، احمديش گؤت چووم پيم گؤت، دياربوو عه سكه ر دوودل بوو له هاتن هه رئه يگو نه من مام سمايلي نه ناسم نه زانم چه ندى فيرزانه، به لام داکئي زور ده عوا ليكرد و گؤتى كورم خيره خيره ده هه پروو نه مهش له ميژه گوشتن نه خوارديه. مام عه سكه ر ده سته كاته چه قووؤو به دواى احمديدا ده روا تا ده گه نه خانى مام سمايلي، كه ته ماشا نه كات نه وا فهرده زبليان داگرتينه و لؤ هه ندي بووه باره زبلي له گه ل له ئىستري بنين، مام عه سكه ر ده ماري گرزه بن و نه لئته مام سمايلي به خواى سمايل نه مردى تامندار پشت وه كى خو لئنه كردن.

*-عهولا به کی مه لۆکی لهو سالانه ی دواییدا نه مری خوای کرد، بیاوێکی زۆر هه زهلی و قسه خووش بوو، جارێک له گه ئ مه لایه کی خزمی لێی ده بیته مناقه شه، مه لایه که نه ئ (پردی سپرات نه وهنده باریکه، نه وهنده تیژه، نه وهنده تهسکه) که م کهس ده توانی به سه ریدا بپه پرتنه وه، عه ولا به گیش نه ئ (وانیه خوا به ره حمه، حاجی ته های رووباری شهش بزنی هه نه، زستانان پرده که مه حکه میان لۆ دروست ده کات لۆ نه وهی بزنه کان نه که ونه رووباری) قابیله خوا له حاجی ته های به ره حم تر نه بی.

*-جارێک هاوین ده بن عه ولا به گ له سه ر جوخینه، دیار بووه که دوور بووه له گوند، په ره جفاره ی لێ ده برتن، سه ره وختێک کابرایه ک له گوندی دیته خوار، نه ویش بانگی ده کات و داوای هه ندیگ په ره جفاره ی لێ ده کات، کابراش تازه ده فته ره جفاره ی کرپه و ته نها چه ند په پرتک لۆ خووی ده گپرتنه وه نه وی تر هه مووی ده داته عه ولا به گ، هه رچه نده عه ولا به گ ده ئ نه وه زۆرن به لام کابرا ده ی داتن، پاش ماوه یه که که م کابرا ده چیته لای عه ولا به گ و داوای په ره جفاره ی لێ ده کات، عه ولا به گیش ده ئ وه للاحی جاوت وینا که وی چه ندی پیم گۆتی نه وه زۆرن رازی نه بووی، ئیدی هیچی نه داین و کابرا گه پرایه وه گوندی.

*-مه نمونی کوری عه ولا به گ گپراهه وو گۆتی:-

بابم منه تی له سه ر نه کردین و نه یگۆت بالۆ بگپراهه وو چۆنم به خێو کردینه، جاره کێ داکتان بانگی کردم و گۆتی عه ولا به گ هیچ ناردن نه مایه، نانیس هه رنه وه نه ده ی سه ر سه ل مایه، هه سه ته نه تووش وه کی عاله من عیلاجه کی بکه، گۆتی هه سه تام به پرنکه وتم و چوومه هه ولیر، هه رچه نه دی که پام و سوپام هیچ که نمم ده سه ت نه که ت، به نا چاری چوومه که راجی خۆشناوان که له بن ئوتیل مێرگه سۆر بوو، که چووم سایه ق جیبیک ده یگۆت به ک نه فه ر، منیش زۆربه عاذزی گۆتم کاکای سایه ق بابرۆین، خه ریک بووین که سواری سه یاره ببین، عه مباره ک فه رده که نمه کی له پشت بوو گۆتی کا کامه سه یاره هه وه؟ منیش گۆتم بینه کاکه کابرای عه مبار فه رده که نمه کی له جیبی بارکردوو گۆتمه سایه قی بابرۆین، ئیدی به پرنکه وتین، ئنجا نه یگۆت نه دی کورم نه من نه وهام به خێو کردینه.

*-گۆتی جاره کی دیکه به هه مان شیوه هیچن له مارتدا نه ما بوو، ئیدی چوومه رانیی، نه وه ی پیم بوو ته نها دوو دره م بوون، گۆتم ده با جارێ پاکه ته کی بکرم خوا که ریمه، چوومه لای پاکه ت فرۆشیک پاکه تیکی به غدام لیکری که به دره م و نیوه کی بوو، منیش دوو دره مه که م دایه پاکه ت فرۆشه که، وه خته کی کابرای پاکه ت فرۆش هه ر ژماردی، ژماردی هه زده دره م و نیوی دامه وه، وای زانی بوو دینارێکم دایتی، پاره که م خسته باخه لم و چوومه بازاری هه رچی پێداویستی بوو کریم، نه دی کورم نه وهام به خێو کردینه.

*-خزمه کن هه به زوو زوو داخیلی خهسته خانئ کرئ و زهخت و سوکه ری و کۆرستروئی دایم فوله، پارتیزنش له چ ناکات جفاره و چهوری و شیرینی وهکی کابرایه کی ساخ ده خوات، رۆژه کی له ده عوه ته کی بووین گوشتی حه یوانی با ده دا و بیبسی له دوو فپه کرد،

مامی گوئی: کورم جه مال برهکت ناگا له خو بی پارتیزئ بکه!!

جه مال پاری ده ناو زاری دابوو و بیبسی له دوو فپه کرد و گوئی: نه رئ خزمینه پارتیز له خه مان ده کرئ؟

*-پلکه خاتوون له عه سرنرا هه تا نزیک بانگی مه غریبی له ماره جیرانان بوو

،وهختی چوونه وئ گوئیان پلکه خاتوون مه چۆوه کفته ی رواندزیانن لئیناینه،

گوئی: والله ده چمه وه.

گوئیان: لۆ نه وها ئیلحاحی له سه ر چوونه وئ دیاره شیوه کی خو شو هه به؟

گوئی: نه رئ والله شیوه کی نوتمان لئینایه پئشده چی شیوه کی خو شو بی، وهختی عه سرنئ که داتمه ئیره گوتمه گورئ کیرم چت لئینایه؟ گوئی دایه رجیمم کردیه، جا ده چمه وه نه و رجیمه ی ده خو م بزائم کوه،!!!!

*-جارتکیان مه لا عیساى هه رتهل له کۆبه ده که پرنته وه
خۆشناوتهى، دهگاته گوندى سکتان، سهیره کات خه لکه که زۆر به
که رمى پيشوازی لئنده کهن، هه موویان به ریزه وه وه ستاون و یه که یه که
دهستى ماچ ده کهن، نه ویش که عه بایه کى به سه ر ملیدا دادابوو، گۆتى
خزمینه من زۆر جارى تر بیره دا هاتووم قهت به م شیوه یه پيشوازم
لئنه کراوه، هۆى چیه؟ نه وانیش گۆتبوویان قوربان تۆ شیخی هه قى
نه وهت هه یه زیاره تت بکه ین، وایان زانیبوو شیخه، مه لا عیسا ش
که رد پینکی مسی نوورانی پتوه بووه، به ده ست ده یگرئ و ده پینتته
پیشه وه و تفیك به ریشه که پیدا ده کات و نه ئن (عیسا نه وه چه ند سائه
عیلم ده خوئنى، به که رت تئنده کهن و حیسابى که رت بۆ ده کهن).

*-جارتکیان مه لا صدیقه فهندى نازهنی، که حاکمیکی گه وره
بووه، نه چیته هه رتهل و لای مه لا عیسا بۆ خوئندن، نه ئن بۆ خوئندن
هاتووم، مه لا عیسا ش ده ئن به خیرینی سه رچاوم، هه موو ده رسکت
پئنده ئیم، ته نها (جامی) نه بن، که کتیبکی شه رعی بووه، نه ویش نه ئن
بۆچی؟ مه لا عیسا ش نه ئن (نه و ده رسه مه لا ره سولی نه ندیکی له بیهری
بردمه وه) هه رچه ندی بۆم شه رچ ده کرد تینه که یشته، تاواى لپهات
منیش له بیرم چوووه.

*-به ره حمهت بی مام عه سکه ری توتمه، که سالی ۱۹۸۰ له ناو ره زدا به گولتهی هه لیکۆپتهر شه هید بوو، پیاوئکی زۆرقسه خوش بوو، نه یگی پابه وه و نه یگۆت: -حه زم له کچیک نه کرد، رۆژنک گه یشتینه بهک و داوای ماچیکم لیکرد، نه ویش گۆتی قه یناکا ماچت ده ده من به لام نابی له لای خه ئکی باس بکهی، منیش پیم گۆت نامه وئ، نه من که یفن هه ندیم پیدئ بلم فلانه کچم ماچ کردیه.

*- جارنک حاجی مه لا حه مید سینگی که ره ستنه وئیی لئ بزر ده بئ، له رتیه کی ده گاته مام عه سکه ری لئی ده پرسئ، چ سینگت نه دیتینه وه؟ نه ویش نه ئن سینگی کی خوارو خێچم دیتیتۆ، هه وه ظ، حاجی مه لا حه میدیش نه ئن، سینگی من ئی راست بوو نه کهر دابیتته ته قری.

*- له چایخانهی مام سلیمان گه یشته حاجی مه غدیدی

مام سولیمان: سه لام و عه لیکوم مه غۆ کوی؟

حاجی مه غدید: وه عه له یکوم سه لام سولیمان زۆری باشم یاخوا بچی به هه شتی.

مام سولیمان: قوربانی خۆت و نهو دو عایه ی بم که ده یکه ی و یاخوا قبول بی.

حاجی مه غدید: زۆرت چه ز لئی به بچی به هه شتی سولیمان؟

مام سولئيمان: ئەرئى والله مەغۇ ۋەختە لۇ بەھەشتى شىت بىم.

حاجى مەغدىد: مادام ۋەبە رەبى ھەر ئەلغان بىجى دەقەكى دى تاخىر
نەبى .

مام سولئيمان: ئەى رەبى داۋەشتى لەگەل خۇت و دوغاي لۇم دەكەى
مەغۇ , رەبى زمانت بە بىرىن جى باشە.

*-سارى ۲۰۰۳ ۋەختى ئەمەرىكا ھەرپەشەى لە عىراقى دەكرد لە
كوردستانى خۇمان دەنگ و باس ھەبوو كە سەدام كىمىيائى لە
كوردستان دەدات, خەرك ھەموو خەرىكى كرىنى ناپلۇنى بوون لۇ
دەركە ۋە پەنجەران و ھەندەكەش جۇركيان پرى رەژوو و خوئ دەكرد بە
حىساب قىناعى دروستە دەكەن.

لە يەكەك لە ۋ گوندانەى خۇشمان ئەنجومەن مار بە مار دەگەرا و
خەركى نەسىحەت دەكرد ناپلۇنى بىكرن خۇ بپارتىزن , شەپ تەواو بوو
الحمدلله سەدامىش نەما و كىمىياشى لى نەدا, ئەوجا پىرە ژنەك ۋەكى
بروسكى خۇى گەياندە ئەنجومەنى و قىزاندى و گۆتى: ئەنجومەنى چ
نەزان بايى ۳۴ دىنارانت ناپلۇن بىن كرىم وچ كىمىياشى لى نەداين , باشە
ئەمن ئەلغان ئەو پارەى لە كىن ۋەرگرمەۋە لە قەبرى بابى تووى دەرىنم
يان لە ھى سەدامى؟

*- قسه يه کي حاجي مه لا زاده ي هه رته لي نه گيږنه وه، که هه ميشه پياوښکي قسه خوښ و حه ق و ره ق بووه، شهرمي له که س نه کړدووه، هه موو ژباني پرېووه له قسه ي مه ير،

جارنکيان پياوښکي هه رته لي به ناوي (حاجي قادر) که ري لي بزر نه بي، زور شوښ نه که پي به لام نه ي دوزبـوووه، ده که رته وه ناو ناوايي (به روژه) حاجي مه لا زاده ش له حاجي قادر نه پرسئ و پي نه لي حاجي قادر که رت ديتته وه يان نا؟ حاجي قادر يش نه لي وه تللاچوومه (ميترکه سه رو چيوه و چيوه و شيره و بيړاوه و ده شتي باليسان و تومه و شيخ وه سانان و کاني به ردوده شيره و وره و ناووه و سه روچاوه و) نيدی به و شيويه نه و شوښتانه به دواي يه کدا ريز نه کات، حاجي مه لا زاده ش تووره نه بي و خوي لي تووره نه کات و پي نه لي (قاله کور که رت ديتته وه يان نا؟ نه توو بو من باسي جي نه که ي؟ بو من باسي (به درو حونه ين) نه که ي، ديتته وه يان نا؟ به م شيويه نه بيته پيکه نين و ئيستاش نه زانرا که نايا که ري ديتته وه يان نا.

-نه گيږنه وه و نه ئين:

کابرايه ک ماوه ي ده روژ چووه لو کاروان کړدن، دواي نه و ماويه له کاتي که پانه وه ي له شوښنه کي له ولاخي دانه به زي لو ميز کړدن، له و کاته دا زه ننگه سووره يه ک به سه ري زه که ربه وه ده دات، زور به نا زارده بي زه که ريشي زور ستور دهن، هه رخپرا خوي ده که به نيته وه ماري و هه رله حه وشه ي هاوارده کاو نه لي:

فاتن خو حازر که جاره کي دي نه وها به ستووري نابيينه وه.

*- جار ٽڪيان مامه حه مهي بيٽواته ميواني حاجي حسيني بيٽڪيلى نه بيٽ، حاجي حسين دوو زنى ده بن، هيچيان ناگايان لهوى ديكه ي نيهو ئيواره نيسڪينه يان هه بووه، هه ربهك له زنه كاني چه نڱيٽك خوئ له نيسڪه كه ده كات، مامه حه مئاگاي له وه بووه كه هه ربهك له زنه كاني چه نڱيٽك خوئي تيكر دووه، هيچ خوئ تيڪ ناداو كاتي خواردن نيسڪه كه دٽين، ئيدي ده ست نه كه ن به خواردني و كه س نالي سوڀره، نه وپش خوئ بيٽه نڱ ده كات، وهك نه وان هه نديڪ خواردن نه خوات ودواي نانخواردن نه گه پڙسته وه مائه وه، كاتيڪ نه گاته نزيڪ گوندي دواوه، يه كسه ر به سوازي نه سهه كه ي ده گه پڙسته وه بيٽڪيلى، حاجي حسيني ش بانگي ده كات و نه رئ: ها مامه حه مهي خيڙه گه پڙيه وه؟ خو چ نه قه ومايه؟

مامه حه مهي نه رئ: ناوه ٽلا هيچ نه قه ومايه، ته نها لو نه وه هاتي مه ته وه ئيواره نيسڪه كه تان به دوو ده ست خوئي تيڪرا بوو، زوريش سوڀر بوو، جالويه گه پڙيه وه تابه كه رم نه زانن، نه ٽين هه ستي به هيچ نه كرد.

*** *** ***

*- مام خه ليفه حه مه د خه ركي بيٽواته بوو، سه رده مي فه قيري ده چي ته كارواني، پايڙي زوو ده پوا لو كارواني، به لام مام خه ليفه خوا عه قووي بڪات، ته بيٽعاتيكي هه بوو، زور خاو و خليچ و له سه ر خوڀوو، نه يان گي پڙيه وه نه گه ر چووبايه لو ده ست نوڙ شووشتنه كي سي سعاتي بيٽه چوو، لو نوڙ كردنه كي دوو سعاتي ده ويست، جاكه چي ته كارواني

سه‌ره‌تای پاییز بووه، که‌جی ناخیری به‌هاری گه‌پایته‌وه، له‌مائی‌ش ده‌ستی
لیده‌شۆن وده‌رتن مردیه‌و تازیه‌ی لۆ داده‌نیین،

به‌لام کاته‌ک له‌کۆتایی به‌هاری گه‌پایته‌وه ده‌گاته‌نزی‌ک
گوندی، له‌کانی (بیران) که‌پینج ده‌ققه‌ له‌گوندی دوورسووه، نه‌رئ
هه‌رنه‌مرین ده‌با چایه‌کیش لینی‌م و بیخۆمه‌وه نه‌وجا ده‌چمه‌وه
ماری، باره‌که‌ی لینه‌کاته‌وه‌و چاده‌به‌ر ناگری ده‌نی و له‌ناکا‌و کابرایه‌کی
خه‌رکی بی‌تواته‌ی ده‌یگات‌ج و ماندی نه‌بوونی لیده‌کات، پپی نه‌رئ نه‌وه
خه‌ریکی جی مام خه‌لیفه؟ چه‌ند مانگه‌ تازیه‌شت کۆتایی هاتیه‌ تازه
به‌تازه‌ چای لیده‌نیی؟ نه‌و هه‌موو مأل و منداله‌ت کوشته‌ هینده‌ی لۆت
بگرین، پپله‌قه‌کی له‌به‌ر چادانی هه‌لنه‌دات و به‌زۆری ده‌ینپریته‌وه .

*- له‌ باشی ئینتیفازه‌ی ورده‌ ورده‌ خه‌رک ده‌گه‌رانه‌وه‌ گوندان و خانی به
دار و به‌رد و خشتی دروسته‌کرده‌وه، له‌ یه‌که‌ک له‌و گوندانه‌ی
کورد‌ه‌وارش پاش گه‌رانه‌وه‌ی ژماره‌کی باشی خه‌رکی بریارباندا
مزگه‌فته‌کی دروست بکه‌نه‌وه، ده‌ستیان به‌ خشت دروستکردنی کرد،
مامه‌ند به‌ویدا رته‌ بوو گۆتی وه‌کی تیده‌فکره‌م نه‌و مزگه‌فته‌ ته‌واو
نابی، دیوار کرا و مامه‌ند هه‌مان قسه‌ی ده‌کرده‌وه، مزگه‌فت داره
رئزکرا‌و خۆره‌بان کرا مامه‌ند هه‌ر عینادی ده‌کرد و ده‌یگۆ نه‌و مزگه‌فته
ته‌واو نابی، مزگه‌فت ته‌واو بوو رۆژی جومعه‌ی داها‌ت و خوتیه‌ی تیدا
درا و خه‌رک گۆتیان ها مامه‌ند نه‌وه‌ مزگه‌فت ته‌واو بوو نه‌لعان چ

دهرنی؟ مامهندی گۆتی: جا نهوه مزگهفتیش تهواو بوو! به هه موو
عه قری خو به ته مان به مزگهفت دروستکرنه کی و دوو رکات نوێژان
خوا بووباته به هه شتی؟ والله چاو و وه به هه شتی ناکه وې هیکان!!

*- تازه خه تی موبایلی هاتبو مه نتیقه ی خانزاد به خو به خه رکی گوندی
لو عامیه ی چوونه تاتوکی پشتی چهوه ی لو که نگران، له که پانه وه ی
ته نه کته ر عاسی بوو ده قوریدا خانزادئ ته له فون لو مامهندی کرد و
گۆتی مامه ند له وانیه نه من درهنگ بیمه وه ته ره کته ر چه قیه کوریتی
چاک بگره و شیوئش لو منداران که رم که وه تا دیمه وه.

مامه ند گۆتی باشه به س خو که نگرته کردینه چ بر؟ خانزاد گۆتی نه رئ
والله فه رده کم کردینه و چاکیشم کردینه حازرن لو ناو مه نجه رئ

مامه ند گۆتی: نه ک ده ستت خو ش بی و خوا حافیز، ته ره کته ر له قورپئ
هاته ده رئ و مامه ند وه کی هه ستی کرد دهنگی خانزادئ هه ر دیت له ناو
ته له فونی قه پاتی نه کردیه!! مامه ند هاواری کرد کچئ خانئ قه پات که
با وه حده ت نه پروا که لکی نه بوو خانزاد له بهر دهنگی ته نه کته ری گوئی
له مامه ندی نه بوو هه ندی مامه ندی هاوار کرد کچئ خانئ دوکمه ی
سو ر لیده بن که لک بوو هه تا که یشته وه ماری وه حدوکه قلوب بوو چی
تیدا نه ما، هه ر خانزاد که یشته وه ماری و مامه ندی غاردا بن، کچئ هه ی
سه ر به هه ش نه وه لو موبایلت قه پات نه کرده وه، پسام هه ندی هاوار
که م خو وه حده ت خه لاس بوو! خانزاد گۆتی جا نه من له بهر دهنگی

تەنەكتەرى گۆن ئېنەبوو خۆ ئەتوو دەتزانى قەپات نەبوو لۇچ ئەتوو
قەپات ناکرد ما؟؟

مامەند گۆتى: چما ئەمن تەلەفۇن لۇتوو کردیە تا قەپات کەم ھېرى!!!!

*-سۆفی کەرىم لە شارى ھاتەوہ خزم و ناسیار چوونە بە خېر ھاتنەوہى
و گۆتیان ما مام سۆفی چت دیت چت نەدیت شار کوو بوو؟

سۆفی کەرىم گۆتى چوو ئېنەبشارمەوہ خزمینە بە چاکى قونەبانان ناسنم
دیت زەلامى سوار ببوو لاقى ئیدەبزاوت وەكى ھېستىرئ دەرپۇشت بە
خۆ!!

خەرك ئەو قسەیان چ نەچۆوہ عاقىرى بەس چشيان نەگۆ.

پاشى دوو سئ سارى دى مام سۆفی چۆوہ شارى کە ھاتەوہ خەرك
غاربانداوہ ماری و گۆتیان ما مام سۆفی ئەو جارەى چت دیت ھېستىرئ
ناسن ماپوون؟

مام سۆفی گۆتى قورعان بە ھەقت بە ساحېت ئەو جارەى ھۆدە
خانیم دیت خەركى لەناودا دانىشتبوو لە عاردیە رۆپى بەخۆ!!

خەركەكە زۆر دربان بەو قسانەى مام سۆفی توند بوو بەس لەبەر مام
سۆفی ئەو جارەش بئ دەنگ بوون.

سئ چار ساری دی پیچوون مام سۆفی چۆوه شاری و له هاتنهوئ
عالمی چۆوه کئی و گۆتیان مام سۆفی دهنگ و بامی غورفه خانج چ
بوو هەر مابوون و له عاردیه رۆیشتن؟

مام سۆفی گۆتی به زات و سیفه تیخ خوی ئەو جارەم هۆده خانی دیت
له عاسمانی دهفیری!!!!

*-بیوهزنهکی بئ کەس له گوندی ههبوو کەسی نهبوو غهیری تاکه
کوپهکی پازده سازده ساری، رۆژهکی کوپیزگه له گهر کوپری مام سۆفی
به شهردین و سهری کوپری مام سۆفی دهشکینی و ههردیته ماری
کوئخای گوندی، کوئخا له دوو مام سۆفی دهئیری لۆ سولجی مام سۆفی
دهرئ سولجی ناکه م یان دهیکوزم یان دهبی سئ سهد دینارم بداتی ئن
کوپهش فهقیره نهو مەبله غه پاره له هه موو گوندیش نیه تا نهو ههیی،
کوئخا دهرئ مام سۆفی نهو نیشانه ی سولج نه کردنیه دهنه هه مووه
زانین نهو پاره به منیش هه رناستی تا وهو کوپه ی راگا؟

مام سۆفی گۆتی نهووه زانیمان پاره ی نیه خو داکی ههیه با داکیم داتی،
وهکی نهو قسه ی کرد خه رک هه موو لایه نگری کوپه ی بوون گۆتیان مام
سۆفی شته کهت بیتام کرد نهو قسانه له توو ناوه شینه وه نه تووش
نه بای نه لمان جی خه رابه پی نه کردی، دو مندار به شهرد هاتینه و
سه به یئ پتک دپنه وه و لۆشت نیه ده ست بکه یه نهو کوپه ی به خوی
لئیت قبوور ناکه یین.

كۆپۈرە بە بى ترمى گەراۋە ماری و داكى گۆتى ھاكۆپم سولحيان لۆ
كردى؟

كۆپ گۆتى ناوالله دايە مام مۆفى قسەى حەلەق و بەلەقىە كىردن
دەيگۆت دەبى داكى خۆم دەين دەنا دە تىكۆزم!

داكى گۆتى جا كۆپم ناگرى ئەو فیتنەى بە من بكوۆتتەو و ئەتوو
نەكوۆن ھەزار شوكر لۆ خواى ئەمن لەبەرە توو نەك جارەك سەد
جاریش بى خۆ داویمە ناو ناگرى داك بە قوربانى توو بى رۆرە، ما ئەمن
چەند كۆپم ھەنە؟؟؟

*-مام عوسمان تەبیعەتەكى زۆر سەیری ھەبو كەس ناوئىرا دەستى لۆ
كۆنترۆلى تەلە فزىئۆنى بیات ، ئەگەر یەكەك حەزى لىبا تە ماشاى
كەنألەكى دى بكات بە مام عوسمانیان دەگۆ و ئەو كەنألەكەى
دەگۆپى كۆنترۆلى لەبەر پشئى دانا، ھەر دەستت وە كۆنترۆلى كەتبا
شەرەكى دەقە وماند، ئىوارەكى مەلای گوندىان میوان بوو مەلا دەستى
لۆ كۆنترۆلى برد مام عوسمان لە دەستى راپوچكپى، مەلا ھىكەكى لە
خۆ دىتَََََ!!!!!! گۆتى مام عوسمان چىە خۆ كۆنترۆلى ناخۆم لۆ
وەكى منداران لە دەستم دەردىنى؟؟؟

پلكە فاتىع وەگۆ دەنا مام وەستا بە خواى ئەو وە حارى مەيە كەس
نەوئىرى دەستى لۆ كۆنترۆلى بیات وەكى دەكاتە ھەرا و حەيانە بات.

مه لا گۆتى مام عوسمان نه و قسانه راستن؟ شهري له سه ر كۆنترۆلى
ده گهر مامۆزنه فاتمى و مندارانه كهى؟ كۆنترۆل چيه لۆ و تيان
نادهى؟؟؟ مام عوسمان گۆتى مام وه ستا كۆنترۆلى مارتىم ده دهسته خو
دانه مايه ده وه وئى كۆنترۆلى ته له فيزيونيشم له بن ده ستى دهر بينن؟؟؟
نهنگۆ له خواى ناترمىن ها؟؟؟؟؟

*- مام قادرى له سه ر شىستى سه يارهى لىدا بوو برديانه ته وارى.

پۆليس هات ئىفادهى وه رگرى گۆتى: مامه چ سه ياره ك بوو؟

مام قادر گۆتى: قه مه ره كى سبى

پۆليس گۆتى: ره قه مت نه گرت ؟

مام قادر گۆتى : به رى والله به س نه و سه گ بابهى به بورغيانى هه ند
توند كرد بوو پىم لىنه بۆوه!!!

*-چووبوبونه ماری خزمه کی ده عمی کردبوو له هیوانی دانیشتبوون
داکی و خه سووی له کن یه ک دانیشتبوون چاویانه دا موبایلی داکتی
وه گوته خه سووی خه یشتی لۆ نایه ی بچینه کن پلکه نامانی وارتن چاویا
عه مه لیات کردینه ؟؟

خه یشتی وه گۆ:

فاتم، نایینی خه ریکی چاتم ؟

ده نا به خوا ی ده گه رته هاتم

*-تازه سه حن و سه ته لایتی نه نه لۆگ هاتبوون زۆره گران بوون، لامبی
پاره کی باشیه کرد، ماموستا قادر سه حنه کی به ۱۰ هزار دیناری
سووسری کرپبوو، به س زۆر ده ترسا لامپه که ی ئ بدزن، لۆیه قسه کی له
کۆرانن بلاو کردبووه ده یگۆ کسۆکه کی زۆر درم له کن براده ره کی هینایه
چ متاقان ناکات تا کابرای نه گری نایینی هه ند بیده نگه!!!! له سه ر بانم
به ستیتته وه .

توفیق و سدیق مه راقیان کرد نه و کسۆکه ی ببینن بزائن کووه و چه ندی
که وره یه .

رۆژه کی پاشی عه سرئ ماری ماموستا قادری له ماری نابن و سدیق و
توفیق به فرسه تیان زانی بچن چاو له و کسۆکه ی بکه ن، سدیق وه سه ر
بانی که ت هه ر رامست گه راوه به س ره نگی سپی ببوو ده له رزی له
ترسان .

توفیق گۆتی: چیه سدیق نه و کسۆکه نه وه نده ئی گه وره و هاره ؟ درانی
تیرن؟ لۆ نه وها هه تره شت چووه یاخوا زراوت چی!

سديق گۆتى: والله كسوكم هەر نه ديت!

تؤفيق گۆتى: نه دى له چ ترساي نه وههت له تايه و رهنگت به ربه؟

سديق گۆتى: كوره كو نه ترستيم والله بهس نه و قاپه ي شيوى لؤ
تيدكه ن دوو مه تر ده بى، ده بى به خو چهن دى گه وره بى ماره وه دان؟
والله هه ردووكانن به جه مه كئ خوا!!!!

*-ره مه زان بوو، مارم له توتئ بوو سارى نۆههت و دوو، خار احمدى
مام عاجيم جبران بوو، له گهر مام اسماعيلى ره حمه تى، نه وئ سارى
زۆرن به خوئى رابوارد، هيواران وهكى له ئيشى داتينؤ هه تا وهختى
نووستئ له كن ئيك بووين، عاده ته ن پياو كه به رۆزى بي مرازانه
گيڤرى، فرانه خواردن خوئشه، نه منيش گو جه ماعهت به زاتئ خواى
كهس ههن دى من عه زئ له ماشئ ناك، نه لعان ماشه كيت لؤ لينين و
هورتكه نانه ره قيشى تيبكه ي، به راستى به له زهته، خار احمديش گۆت:
هه موو شتهك خواردن بى، ماش ههر هيچ نيه، نه منيش گو خاره احمد
به ناوئ خواى نه لعانئ چ ماشيم لؤ لينين چ برنج و مريشكى، شه رت بى
برنج و مريشكيه خووم، ماشئ ناخوم، خارا احمديش گۆت، سبحان الله
لهو ته بيعاته ي. دواين فكري كردؤو گۆتى نه رئ محمدي خوارزا نه توو لهو
به ينه ي فيرهك له من نه كرد؟.

*-مام عه و لا چوووه دختووری گۆتی : دختوور شهوانم خه و لئناکهوی
ههندی خو هه رگییر وه رگییره کهم که لکی نیه، چ بکه م ؟ چاره کم لو
ببینه وه خیره گاتی!

دختوور گۆتی : خاره شهوان وه ختی نوستنی هه رچی خه م وخه فه تن له
دری خووی هه رده دهرئ و فکر له هیچ مه که وه .

مام عه ولای وه گۆ : فاتمیش

*** *** ***

*-حاجی که ریمی واگوو کورد ده لئ نه وهی به ئاسانی په یدای بکه ی به
ئاسانیش له دهستی ده دهی بهس به خوای وه نیه نه من به خووشم نزانم
نه و شینه ورگه م به چ په یدا کرد نه لعانم به چ کولل و بابه تان له کۆر
نابیته وه .

*** *** ***

*-له بن دیواری مزگه فتی دانیشتبووین ، شیرووی وه گۆته مه لا خالیدی:
مام وه ستا نه من ده مه وی وه کی توو عه مر م درتژ بی بهس گه له ک له
مردنی ترسیم چ بکه م تا فکر له مردنی نه که مه وه ؟
مه لا خالیدی وه گۆ : ژنی بینه .

شیرووی وه گۆ : لو مامۆستا ژن هینان عه مری درتژ ده کات ؟

مه لا خالیدی وه گۆ : نا، بهس وه تلپده کا فکر له مردنی نه که به وه .

شیرووی وه گۆ : له خووشیان یان له خه مان ؟

مه لا خالیدی وه گۆ : جاری به که م له خووشیان و دواییش له بهر خه مان .

*-مام که مالی وه گۆ:خه چی وه بیترته ۵۰ سار پئیشی نه لعان چه نندن در
خۆش بوو؟

پلکه خه چی وه گۆ: جا که مال ۵۰ سار پئیشی نه لعان کوا نه من بوو بوومه
نی توو و به کترنه ناسی؟

مام که مالی وه گۆ: ناخر نه منیش مه خسه دم نه وه به چه نند خۆش بوو
پئیش نه وه ی بیه نی من و ئیکدی بناسین!

*-میرانی جه میل به گی مه لۆکی پیاوه کی خانه دان بوو، جووه کی جیران
بوو، دیاره جووه که ئیوارئ گۆئی دایته رادیۆی ئیسرا ئیلی و
له هه وانه کاندای پئیشبینی نه وه کراوه که واشه و ساعات هفت و نیو
مانگ ده گیرئ، جووه که ش بانگی میرانی جه میل به گ ده کات و پئی
ده ئ:میران نه و شه و ساعات هفت و نیوی مانگ ده گیرئ، میرانیش
ده ئ:کوره ده برۆ قاحبه بابی خو ئیری مانگ گیرانی چ؟

که شه و دادئ و ساعات نه بیته هفت و نیو، به ره به ره مانگ ده گیرئ و
جووه که ش بانگی میرانی ده کات و نه ئ: نه مگۆ میران مانگ ده گیرئ؟

میرانیش نه ئ: نه و جا چ ده ئی بیمه جوو؟

*-وهختى به هارئ بوو ده گهر هه ندهك برادران مه وعيدهكن هه بوو له
ديوى هه ربرئ، به رام نه مه زووتر وهرئ كه تين و گه يشتينه دؤره تيرئ.

برادرهك گؤتى جارئ زووه لؤ له كن نهو ره شمارانه لا نه دهين مه پري
باشيان هه ن بزانم يهك دوو ستره ماستان ناكړين؟

لاندا و دانىشتين و ماستاوهكى خه ستي مه پريان لؤ هينانين، جا ماستاو
بي هي مه پري بي و لهين ره شمارئ بي و به هار بي و باران وه ره شمارئ
كه وي ده بي چ له زه ته كي هه بي؟!?!?

والحاسر ده گهر ساحيب ماري كه تينه قسان،

وهزع و كوه؟

مارات سعري كوه؟

له گهر باران و له وهرئ كون؟

ساحيب ماريش گؤتى خه ركي كينده رين؟ هه ر ئيكه و ناوى گوندى خؤن
كؤت، چيوه، ميترگه مهر. باليسان، كانى به رد، ديار بوو يه كي له
گونده كي ده ناسى گؤتى فران كه س كوه؟

گؤتيان كه له كي نه خؤش بوو برديتيانه ئيران، مه عيدهى ديشا.

ساحيب مار گؤتى كو مه عيدهى ناييشي ده رتي به رميلن زبره نه وهى
شاره وانى له پيش دوكانانى دانن، ئا بؤگه نى بووه، هه رچى هه يه تپيده كا
دهو وركه به سته زمانه ي والله چا كه ناته ق!!!

*-وهستا باپير گپرايه وه گۆتى سارى ۲۰۱۴ غه با تهم هه بوو له و گوندانه بناغهم لۆ مزگه فته كۆ تپده كرد، شيشيان ده عاردى چه قانديبوون لۆ نيشانهى و دهبا تا راستى نهو شيشانه سهب و چيمه نتۆن تپكرديبا، به رام چيمه نتۆى زۆره وياو نه مهش زۆره به تاروكه بوين نيشه كى دين له گونده كى دى هه بوو دهبا چووبايين، نه منيش يهك دوو چه كوچ له شيشاندا تا برهك ده عارديرا بچنه خوارى و زووتر تهواو بين.

نيشن تهواو كرد و به مام حاجى قادرم گۆت كه سه ره رشتى نيشه كهى ده كرد: گۆتم مام حاجى لۆ سه قف تپكردينيش له خزمه تدامه و ان شأ الله نيشه كى جوان و هه رزان و لۆ كه م .

مام حاجى قادر گۆتى: خوا كه ريمه لۆ سه قفى بزانم كوه بى!!

پاش يهك دو مانگان لۆ نيشه كى ديكه م رى كه ته وه نهو گوندهى ديتم سه قف تپكرايه و مزگه فته زۆرى نه مايه تهواو بى! حاجى قادرم ديتته وه و گۆتم: مام حاجى نه وه مزگه فته خهريكه تهواو بى له سه ر خپران؟ نه دى قه ول نه بوو نه من و سه قفى لۆ تپكه م؟؟

مام حاجى قادر گۆتى: دياره خوا نه يكرديته قسمه ت.

نه منيش گۆتم: دياره قسمه ت نه بووه به س كۆ سه قفى لۆ تپكردين؟

حاجى قادر گۆتى: وه ستا سمۆى نپزىدى.

نه منيش گۆتم: په كو له و هه موو وه ستا موسورمانهى لۆ به غه يره دينان و تپكرد خو وه ستاى موسورمان نه برابوون؟

حاجى قادر گۆتى: ناخر جارىۋەستى غە يره دىن فېرە شېش داكوتانى
نەبووېنە!!!

بە و خىوايەى ھەر كىردىمىە يەك قەترە ئا و لە و رۆزە سۈ بە
مسقالە كېش فېرى ناكە م و تەمبى بووم.

*** *** ***

*-رەمەزانە چارەگە كى مايه لۆ بانكى مە غىرىمى حوسىن قومان لە
جفارە يەدا و لاقى لە سەر لاقى دانايە و ئازاد و دلپىرى كورپىشى
دەستى نوپىزى ھەرەگىرن لۆ مزگەفتى خۇ حازرەكەن.

مام رەحمانى بابى حوسىنى لە سەر قە لە و پىرەى كە تىە و تاقەتى ھىچى
نىە و ناخەكى ھەر كىشا و گۆتى توخوا حوسىنكە شەرمى لە خۇ
ناكە يەو بە و سەر و ردىنە و بە و تەمەنەى بە رۆزى نى , دە ھەر چا و
لە و كورپانەت بىكە يەك نوپىش بى جەماعەت ناكەن؟

حوسىن گۆتى: ئەھا بابە ئەمەن مندارى خۇم باشتر تەرىيەت داينە
لەتوو، چا و لە كورپى خۇ و كورپى من كە چەندىان فەرە؟؟؟

*** *** ***

*-مامه ندى وه گۆته شېرۆى كورې سببانن ده چينه شه قراوى ماري خار
جه ليلي،

شېرۆى وه گۆ: ناخر بابيه نيجازهى ميايه قيم ته واو بووه ده ترسيم
مه فره زهى مرورى بمگرن،

بابى گۆتى: كو نيجازه ته واو نايي رۆزى هه تا ئىوارى به و سه يارهى جرت
و فرتنه له و كۆرانى لۆ نه و كۆرانى له و گه ره كى لۆ نه و گه ره كى.

*** *** ***

*-شېرۆ ده يگۆ ده مهك بوو چه زم له زنى بوو بهس ناو پرام له كن بابم
باسكه م، ده مزانى لۆم نايى چونكه برهك پارهى هه بوو نه ويشي لۆ
حه جى دانابوو، زۆرم فكر كرده وه به چ فيره كى نه و مه وزوعه ي ده گه ر
باسكه م، به داكم گۆت نه ويش گۆتى جاري راوه سته، نه منيش
حه جمانم نه مابوو لۆ زنى، حالۆرى ببووم، ناخبرى وه كى تيفكريم بابم
بياوه كى زۆر به دين و له خوا ترسه پاره شى لۆ حه جى خپ كرديته وه،
كۆتم با بچم به ناوى دينى و نيمچه خوتبه كى رازى بكه م.

*** *** ***

چوومه کن بایم و گۆتم: السلام علیکم ورحمه الله و برکاته

بایم گۆتی: و علیک

گۆتم: باببه به خۆت دهزانی هه موو دهمرین و ده بی پیتی مردنی باربووی
لۆ قیامه تی حازرکه یین، ئه منیش ده مه وئی تا نه مردیمه شته کی لۆ پاش
مردنی حازرکه م.

بایم گۆتی: راست و رهوان بری چت ده وئی ئه لعان؟

گۆتم: ده مه وئی نیوه که ی دی ئیمانم ته واو بکه م و زنیم لۆ بیخی.

بایم جرته کی ئی به ردام و گۆتی: تر حیو نیوه ی ئیمانته که له ک ته واوه تا
نیوه ی دیت لۆ ته واو که م؟ کوپ هه ی کافری مه لعون ئه توو نه نوژی
ده که ی نه رۆزانه گری نه وه کی به شه ران تاره تی که ی، جارێ ئه توو
هه روو نیوه ی خۆت ته واو که هه تا ئه منیش نیوه ی دیت لۆ ته واو که م.

*- ره حمه تی خوا ی لی بی (حه سه نه رسی بله ی) پیاوه ک بوو، هه موو
ژیانی نوکته و قسه ی خو ش بوون، پیاوه کی هه ق و ره ق بوو، له سه ر
هه قی خو ی له که سی قبوول نا کرد، ئه وه ی سته م و غه در ی لیکردبا،
ده بوا یه تۆله ی خو ی لیبکاته وه، تانه و سالانه ی دوا یی هه رمابوو،

ئه یان گۆت جار ه کئ ه اتبووه توتئ، مه غریبی له مزگه وتی گوندی
جه ماعه تی ئه کات، ئه و کاتی دیاره (مه لا ئه حمه دی با پیرم) پش نوژی
کردووه، مام حسن به و شیوه یه نیه تی نوژی هینابوو:-

نیه تم وئیه نه که م نوئزئ مه غریب له مزگه فتی توتعن، له دوو مه لا نه حمه دی، الله اکبر.

*- جاران بهرگ دروو که م بوون له مه نئیقه ی، نه وانهی ههش بوون شوئنیان دیار بوو، وه کوو خه یاته کانی گوندی خه تی و شه قلاوو بیتواته و خه یاتیکیش له گوندی (توتمه ره ی هه رووتیان هه بوو، ناوی وه مستا عبدالله بوو)، سه ره پایزه و مام حه سه نه ریس هه موو نیش و کاری ته واو کردیه. سه رو بهری جه زنیش بووه، سواری هیستری نه بی و قوماشی هه ره گری و نه چیه لای وه مستا عبدالله ی، وه ستاش سه ری قه ره بالغ بووه و به مام حه سه نی گۆتیه هه تا حه فته کی سپهت بهرناکه وی، مام حه سه نیش نه ری:

زۆر باشه نه من له گوندی چ نیشم نه مایه، توتنم زنیه و نیشک بووه، پیوازم هه رقه نان دینه، هه رچی نیشه نه م مایه، لیره پاره ده مو هه تا قاته که م لۆ ته واوه که ی،

وه مستا عبدالله ته ماشا نه کات نیداره دانی مام حه سه نی و هیستریش زۆری ده وی، له بهر هه ندی یه کسه ر ده ست نه کات به دروینی قاتی مام حه سه نی، لۆ پیشی عه سرئ ته واویه کات و نه یداته وه ده ستی.

نه و جا نه یان گۆت مام حه سه نی واگو (وه مستا خو مانندی و شه قی مه که مه که گوناچه سپه برپیم لۆ مه که). *- پایزه کن له گه ری بله ی خه ربکی داوه شان دن گویزانه بی، سه روو خته کی له دار گویزی نه که و بته خواری، نه وانهی له وین به غاردانه چن و نه بیته هه را مام حسن له گویزی که تیه، سه روو خته کی له ناو گوومه ناوی دپته ده ری و نه چیه ناو خه ربکی و ته ماشی گویزی کاو نه ری:

به ززاتی خوی نهو جۆته گویزانتهیم ئی له بیر چووینه.

*-گۆتیان سارهکن لیژنه ی سه ر ژمیڤی نه چنه بله ی پئیشی بگه نه گوندی
نه گه نه مام چه سه نی، دوی مه لام کردن، نه رتن خاره نهو گونده
چه ند مارن؟

نه ویش نه ری:

لۆزه لام کوشتنی نه رتن، چه فت مارین.

به را لۆ پشکه خیری هه شتا مارین.

*-مام چه سه ن زۆری جفره نه کیشان، نه یان گۆ:

سبهینه کن دار جفاره ی ده دهستی دابوو، خه ریک بوو له ناو گۆمه کئی
خۆ شووشت:

نه یگۆ: نه تم وئیه غوسلی نه وی پیره کسۆکن له خۆده ره که م.

دار جفاره ی ده دهسته کی دابوو، لایه که ی دی بن ناوه کردو نه وی جاری
دار جفاره ی نه گواستۆ دهستی دی، نه وی جارئش نیوه کی دی
بناوه کردۆ.

*-حاجی عهلی بالیسان، بهرهمهت بی، میوانیکی دیت، تورکمان بوو
 ناوی (مه مه د) بوو، دیاره معامه له یان پیکه وه کردیه، وه کوو کړینی
 تووتن و دار نه سپیندار، بهر پیکه وت نه و روزه (شیوی ماشیان)
 لیناوه، جاران ماش به تاییه تی نه گهر (قه رتی) تیدایه، نه و زرافه ت
 بوو، دیاره مه مه دیش چه زی لینه بووه، حاجی عه لیش که تیر ماش
 ده خوات، نه آن (الحمد لله خواجه، یاره بی لیت به زیاد بی) مه مه دیش نه آن:
 عه لی نه و شوکرانه ی له سه ر ماشی ده که ی؟ نه من که فیل هه تا نه توو
 مابی، خوا ماشت لینا پری.

* * * * * * * * * * * *

*-حه سه نی مام ره سوری مامسار گتپرایه وه و گوتی:

ماری ناموزایه کم مه ره کی زور یان هه بوو، چار پینج مسه ی
 به وه جیشیان هه بوون، ناغره ب شه وان گورگ به ناو میگه له مه پری
 وه ره بوون، هه شت نو ده یه کیان نه خنکاندن، نه و سه یانه ش (حه پپه)
 یان ناکرد.

هیواره کی مه لایه کیان نه بیته میوان، نه وانیش حارو مه سه له که ی لو
 مه لایه گتپرنه وه، مه لاش هه ره سستی زاری گورگی نه به سستی، که سبه یینه
 دادی، ته ماشا که ن گورگ هه موو له ولای که تینه و سه ش له ولای و
 یه ک مه ریش چیه نه خنکیتندرایه،

نامۇزايەكەم ھەمووى خىر كىردىنۇ گۆتى خىزمىنە نىسحەتە كىتۇ لىكەم
لەنۇپاش سەيان رامەگىرن، بەس مەلەيان راگىرن، بەناوئى خىواي
مەلەيەك سەد كىسۆكى دىنى.

*-ناخىرى سارى ھەشتاكان بوو خەرك زۇرى يان جاش بوو يان فىرار
يان ەسكەر، ئەمەش ھەندەك خىزمەن ھەبوون تىكرا فىرار بوون ،
شتاقىش ناوئىران كاسىبەكى بىكەن، ئەوجا لەگەر نامر سىرەكى جاشان
رەك كەتبوون بە پارە بىچنە رەبىيەى ، ھەم خۇيان دەپاراست و ھەم
كاسىبىش بوو.

شەوھەكى نامر سىرە ھاتە رەبىيەى و گۆتى : خىزمىنە ئەو يەك دوو
شەوھەى بىرەك ھۆشيار بىن دەرتىن موخەرىب ھاتىنە مەنتىقەى، لەناو
جەماعەتئى بۆۋە مقۇ مقۇ.

چ بىكەين؟

كىن عايدى بىكەيسئ بى؟

چەند چەند خەرىسىياتى بىگىرن؟ كىن عايدى ئارىيىچى بى؟

كو تەوزىع بىين؟

وه رڼککه تن مام خدر ببيته عايدي نار پيچي، و گوتيان مام خدر وه کي نار پيچي ده ته قبيني ناگات لپي کي که س له پشته وه نه بي، سه ليميش بن يه ک و دوو گوتي : نه دی له پيش؟

*-کابانې گپړاوه وه يه گو تازه بوك بووم له گهر خه سوئ سواری ته کسيه کي بووم لو بازارې، سایه ق ته کسی ناوینه ی ده گهر راست کردم چاوی له سهر لانا دام،

له ناکاو قاغه زه کي هه ردا پشته وه، نه منيش کاغه ز هه ردا کوشی خه سوئ وگوتم : ماموژن نه ها نه و سایه قه ره قه می لو هه ردا ،

گوتي خه سووم ده ستي کرده جویندانې حه یای کابرای برد و گوتي : راگره هه ی کورې سه ی هه ی داك و بابت به ك... که ری نه وه وه نه وه لیکه م،

وه کي دابه زين خه سویم وه گو: به خواي جي دی چاوان رهش ناکه م با گوناح بار نه بم چونکی وه کي چاوان ره شه که م پياوما لو شينه بن...

*- غه فوری حمه ی کاک هه مزه ی لۆی گێرامه وه و گۆتی:

خزمه کن هه یه عاقری ته واو نیه، له هه مه درسه کێ بی نه و قسێ خۆ کات، رۆژه کێ میوانن زۆر بوون له مزگه فتمی جه ماعه تنه عه سرتیانه کرد، سه ره وه خته کی چوونه سوجه ی، که یفی بیعاقریش گۆتی:

هۆو نه حه نه حه، نه وه لۆ ئاو خواردنه وئێ حه یوانان به کار دئێ.

*- هه ره کاک غه فوری گێراوه:

په ره مێرده کن هه یه زۆریشی به ته مه نه، به را ده گه ره رۆژی گرتنی زۆر دۆست نیه، ره مه زان بوو، له هاوینێ، چوومه ماریان، له تاو باخچه ی نه وی ناگا له من نه بوو، دیار بوو جفاره یه کیشا، دوو که رێ به ری عاسمانێ گرتبوو، نه من پێشی وی چوومه ماریان، پارچه رایه خه کم راییحست و له سه ری دانیشتم، نه ویش به قادرمان وه سه ره که ت، گۆتم حاجی ده گه ره مه زانێ کوی؟

گۆتی مه لا غه فوور له خوی به زیاد بی هه ندی باشم، الحمدلله نه تینیه بیه نه برسی، له وه ی باستر؟.

*- هه ره کاک غه فووری گێراوه و گۆتی:

رۆژه کێ گۆتم ده با هه نده ک خزمان ده عوه ت بکه م، هه ستام کیه که کم سه برپی و شیوه که باشم کرد، زۆرله خزمانم بانگ کرد.

ئیکێ به ته مه نیش که تبوو له ی من، هه ندی خوارد، نه من له باتی وی شه رم له خۆ نه کیشاوه، وه خته کی تێبوو هه ندی گۆشت خوارد، خه ربک

بوو خۇي لىكە كېشاۋە، لەو ۋەختە سدا دەنگە كە كەرەي
لىۋەھات، ئەمنىش گۆ ئۆچ بوو فران؟
ئەۋىش گۆ: چنە بوو نا مانگا بوو لە بۇرژنى دا.

*-خزمەكن ھەيە زۆرى قسە رەق و بلعات پيس بوو (الحمدلله ئەلعان
بويتە پياۋ) رۇژەك دىتم لەپىش سەيارەي بابى دانىشتىە لاقى دەگىچى
گىرايە!

ئەمنىش گۆتم: خىرە ئەۋە لاقى چ لىھاتىە؟

گۆتى: لە ئىشى بووم بلۆكە كم بەسەر لاقىدا بەرىۋە لاقما شكايە،
ئەمنىش گۆتم: الحمدلله مادام ۋەيە ۋەرن جەماعەت بەكە ۋە بېسى و
كىكەكى بخون لەسەر حسابى من بەو بۇنە خۆشەي،

ئەو خزمە م لى تورپە بوو ۋەكى چوومە ماريان بە باشى بە خىرھاتن
نەكردم،

داكى گۆتى: كورپ ئەۋە لۆ ئەۋھا بە ساردى بە خىرھاتنى كاك محمدى
دەكەي؟ عەيب ناكەي؟

گۆتى: دايە والله ئەگەر دەزانى مەسەلە چىە ھەر لە ماري دەرى
دەكەي!

داكى گۆتى: لۇ جى كىردى تالە مائى ي دەرگەم؟ ئەمىش لاقى شىكاندىبى
ھەر بە خىر بى سەر چاوانم.

گۆتى: ناخر داىە وەكى لاقم شىكابوو لە دوكانى لە خۇشيان شىرنى
دەبە شىەو.

داكى گۆتى: كاك محمد وەبوو؟ ئەوئەندەت رق لىبىنەو؟

گۆتى: ئەرى والله دەقاو دەق وەبوو شىرنىم ئەبە شىەو.

داكى گۆتى: جا لۇ؟ ئەدى ئەمە خزم و كەسى ئىكىدى نىن؟ چ خەرابەى
توون ھەيە؟ كو دەبى پىت خۇش بى كورم لاقى بشكى؟

گۆتى: ناخر ئەو شىرنىە خىرىوو تاخوا ئەو بلۆكەى بەسەر لاقىدا
بەرىوئەو و بەسەرى ئەكەتسە دەنا ئەلعان دەبا لە مزگەفتىن
دانىشتباين ئەك لىرە.

ئەوجا ما داكى دوعايان لۇ من بىكات وقسان بىرتە كورى لاق شىكاي.

*-نىوہى شەوئ دوو سەيارە بەرانانى لىكىاندا و ئەفەرەكانيان بىردنە
خەستەخانەى و ھەموو كەل و كۆم بىوون، ھات و ھاواربان
دەگەيشتە عامانن، ھەبوو لاقى شىكابوو ھەبوو دەست، ھەبوو دەست
و لاقى، ھەبوو سەر و كوئىلاكى دە خوئىندا شەلال بىوون، بەس پلكە
خەج ساغ دەرچوو بوو، پۇلىسەك ھات ئىفادەى وەرگىرى ھىكان تاقەتى

قسان نه بوو به ناچاری رووی ده خه جیچن کرد و گۆتی: پورئ دهزانی
نه ده عمه کوو بوو؟ نه توو کو ناگات لئییه؟

پلکه خه ج گۆتی: والله نزانم کو بوو کو نه بوو بهس نه وهندهی دهزانی
غهرهزی قه دیعی بوو!!!!

پولیس: کو دهزانی غهرهزی قه دیعی بوو پورئ؟

پلکه خه ج: چونکه ههر له دوور را چاویان لئک سۆره کردنه وه!!!!

*-شیخ عوسمانی (بله ی ژۆری) به ره حمهت بن، گپراپه وه و گۆتی:

سائیک مه لا خالیدی ئالانه له خه لیفان بووه جیرانم، شه وئک زستان
بوو، بارانه کی زۆر به هئیزی لیده هات، به ته ئن بووم له ماری، زۆرم هه ز
له قسان بوو، کهس نه بوو قسانی له گهر بکه م، سبه یی مه لا خالیدم
دیت، پئیم گۆت مه لا خالید شه وئ دی زۆرم هه ز له غه بیه تن بوو،
بهس بارانه که هه ند به قوو هتی لیده هات درم نه هات بت ئیرمه
دوئ، مه لا خالیدیش (غه ربقی ره حمه تی خوای بی) گۆتی (باشیخ نه دی
نه مه لۆج جیرانین؟ نه دی وه کی هاتمه جیرانی توو پئیم نه گۆتی نه گهر
مه سه له هاته سه ر غه بیه تن، نه گهر باران بوو، به فر بوو، توو رداس
ببارن، نه گهر له دووم نه ئیری گهر ده ئیت ئازا ناکه م).

*-گۆتیانە شېرۆی لۆئەوئەندە لە شەری دايم وهکی دپشکئ کلکت
لەسەر پشٹییه و لۆ شەری حازری؟

شېرۆ گۆتی: کونم ئن بگرن جا به خو حه که م بن بزائن چ خه تاي منی
تېدايه ئيوها ده رچوویمه؟

مندار بووم مارمان هەر له گوندی بوو له گەر باوی چووبووینه داران لۆ
شاخی ههوری، وهخته کی دهنگی تهقه یه کی زور هات له ناو گوندی، بایم
ههردوو دهستی برند کردن و رووی ده عاسمانن کرد و گۆتی: بزنی سۆرم
خێرئ مه ولودی پیغه مبهری بی شه پ له گوندی مه بی و ده گه ره مه ش بی
و تا ده چمه وهش خه لاس نه بی!!

*-مام ساییری وه گۆته حاجی قادری ده رتن له شاری هه ندهك جئ په یدا
بجوینه پری ژن و کچن به پارهت پشت و شان و ملان لۆ شیلن،
ده تکه نه وه چارده ساری نه رته که نه وه، پئی ده رتن مه ساج.

حاجی قاجری وه گۆ: ساییر به خوای مه ساجی کورده واری گه له ك
باشتره برئ لۆ؟

مام ساییر: لۆ؟

حاجی قادر: ئیک به خۆراییه و لۆئەو وه زعه بن پاره ییه ی زور گونجایه،
دوایی شەری و حەلاله و لەبەر ئەوەی نا مه حرەم ناتشیلن، ترسی
مارئت نیه به بن منتهی پار ده ده به وه، وهخت و جئ ديار نیه و به
که یفن خۆته، ناچارت ناکهت خو روت که یه وه، منداریش به که له ك

دین و به گه مەهی تێده گەن، که مەس شەك و گومانی خرابت لێ ناکات و زەرەری نیە لۆ سەر سومعه و شەخسیات، رەسەنایەتی تێدایە و گەپانەویە لۆ فۆلکلۆر و پشتا و پشت لە باب و باپیران لۆ بە جێ مایە، نامتەرسێ توشی چ نەخۆشی و دەردان بی، پاش تەواو بوونی شیلانیش دەتوانی هەر لە جێی خۆ ئیسپراحت بکە و بنوی بە عەکسی مەساج خانەیی هەر وەکی تەواو بووی وەدەر تەنێن!!!

*-عەزیزە گۆجی توتەیی، پیاوێک بوو زۆری رەزێل بوو، هەتا مردیش ژنی نەینا، ئیشی هەر شووانەتی بوو، لە حەفتایەکان ماری حەدامینی برازای حوکمەت بردنیە دیوانیەیی، هاوین داھات و مام عەزیز گۆتی باسەردانەکی حەدامینی برازا بکەم، هەرستا وەرپنکەت، هەرکووێکی هەبوو، گەیشتە دیوانیەیی ماری دیتنەو، منداڕی حەدامینیش لەخۆشیان، دەستیان بەھاوارھاوارکردن کرد (هەیی مام هات، مام هات) مام عەزیزیش هیشتا بەتەواوەتی لەترومبێلی نەهاتبوو خوارێ، گۆتبووی (چ ما مام بەتێران هاتیە؟ شەشە دینارم سەرف کردینە).

*-دوای ئەوێ مام عەزیز گەیشتە دیوانیەیی و چەند رۆژێک بوو لەوێ بوو، حەدامینی برازای لەگەر (صابیری حاجی سماییلی) مام عەزیزی نەبەنە بازاری، هەردووکیان تەگبیرەکن ئەکەن، نەرتن نەیبەینە مەتەمەکی و ئەمە زوو نانێخۆین و زوو دینێنە دەری، وەبێ مام عەزیز پارەکەیی بدات، پێش ئەوێ بچنە مەتەمی حەدامین پێراوێکی بەسێ

دینارانه کړې و له ناو حه لالاگه ی دانه نئ و نه چنه مه تعه می ،
 دهسته کهن به نان خواردن و نه وان زوو نانیه خوڼ و دینه دهړئ و
 به ساحېی مه تعه میشه رزن پاره ی خواردنه که ی له و پیره میږده ی
 وهرگره ، له ته نگاویان پړاویان له بیره جی ، مام عه زیزش به کاوه خو
 نانیه خوا و ده ستانه شو او خه ریکه بجپته دهړئ ساحېبه که ی نهړئ
 ● وهره پاره که ی بده ، نه ویش پړاوی له سهر میژئ دانه نئ ، نه رتته ساحېب
 مه تعه می وه کی هاتنؤ دوا ی پړاوی پاره که یان لپوره رگره ، نه وانیش
 له دهړئ چا وړتپه کهن له و بهری جادده ی پتی پیکه نن ، مام عه زیزش
 نهړئ (نؤ به من پیکه نن ؟ هه پروون پړاوی بیننؤ ، قوونم گان قوون).

*- مام عزیز که شوانه تی نه کرد ، یه که م مه رچی نه وه بوو نه یگوت
 (نه من مانگن ره مه زانئ شوانه تیج ناکه م).

نیدی وه ختی ره مه زان داده هات ، جلکو که ی له ناو (بوخچه) کی نه نان و
 به پیلای دانه دا ، لپپانه پرسي ، کپوه مام عزیز ؟ نه یگوت نه چمه لای
 به ستورئ ، هه مان دهن بهردانه نیم ، مه خسه دی روژی بوون .

*- نه یان گپراپه وه کاتئ که مام عزیز به به غدا پیدا تیپه پ بووه ، به پیش
 مه کته به کیدا تیپه پروه ، دیاره مه کته به که سه ره تاپی بووه ، مندائی زوری
 لپه اتینه دهړئ ، نه و وه تیگه یی یه نه وه ماله ، نه و جا نه یگپراوه و نه ی
 گوت ، به پیش ماره کیدا تیپه پریم هندی منداره هوردرکه لپه اتنه دهړئ
 ، نزانم نؤ کوو داکیان لیک هه رنه زرایه ..

*-ساری ۱۹۹۴ بوو ۱۹ ساری بووم له ناو ده لال خانہ ی هه ولپیری له پئیش دوکانن نيسماعیل تیماری وه کی زۆر خه رکی دی ده رمانم ده فرۆشت، نزیکي مه غریبی بوو زه لامه کی چارشانه ی به چه ک و تا قمه وه هات و دهستی گرتم و گۆتی : کوره ئه وه لۆ ده رمانی ده فرۆشی نزانن مه منوعه ؟

زۆری له بهر پارامه وه هه تا به رمدا که لکی نه بوو! ناخیری گۆتی: به رت ده دم به و مه رجه ی پارچه حه به کی خه وئ ظالیۆم ره قه م ۱۰ ی عیراقیم لۆ بینی، نه و نه وعه حه بانه ش لۆ سه رخۆشی ده خوران و زۆر خه ته ر و پیس بوون نه منیش نه مده فرۆشتن، به س چاره م نه بوو.

گۆتم: باشه کاکه لۆت دینم به س بشمکوژی هه تا پیم نه ری ی لۆ چته ناتده م، زۆری وه گۆ ئه توو حه قت چیه لۆم بینه و نه ه،

گۆتم: نابی ده بی هه ر بزانه م به خوای.

گۆتی: کاکه نه من حه ز له کچه کی ده که م و نه و حه بانه م لۆ ماری ئه و کچه یه تا لۆ ماری ده ماستاوئ کات و بنون و نه منیش خۆ بگه ینمه کچه ی.

زۆرم قالب تیک چوو و پیم گۆت کاکه ۱۰ ملگرامیم نین ۵م هه ن ده بی؟

گۆتی فه رقی چیه دوو پارچانه به م وه کی یه که ؟

گۆتم: چ فه رقی نیه، ته واوه.

چووم دوو پارچه حه‌بی لاکسدیلی ۵ ملیگرامیم لۆ هینان و گۆتم ها، بهس گۆتم ده‌بی هه‌ردوو پارچان تیکا، کابرا زه‌رده خه‌نه‌کی کرد و رۆیشت.

سبیانن وه‌کی چوومه‌وه ده‌لال خانه‌ی دیتم کابرا له‌وئ چاوهرتی من ده‌کا و ناگری له‌چاوان ده‌باری، که چاوی وینکه‌تم گۆتی: هه‌ی هه‌تیمی حه‌پامزاده نه‌و به‌زمه‌ت لۆ به‌من کرد و حه‌یاو ناموست بردم؟ تفه‌نگی له‌پیلی هیناخواری و خه‌رکن لۆ خه‌ر بۆوه گۆتیان چیه‌ کاکه‌ ؟

کابرا گۆتی: نه‌و ناجسنه‌ حه‌بی دایمئ عه‌له‌ساس هی خه‌وئین به‌س هی زگچونئ بوون و تا سبیانن له‌رتی ناوده‌ستئ بووم!

گۆتیان: برا چ ویناچی! ره‌نگت جوان دیاره و سعاته‌ک ده‌بی لپیره‌ی چمان نه‌دی بچیه‌ عه‌ده‌بخانه‌ی؟

گۆتی: ناخر لۆ خۆم نه‌بوو.

دواین گۆتی: که‌سی ده‌رمانفرۆشی شاره‌زای لپیه‌ ته‌ماشایه‌کی نه‌و قالکه‌ حه‌به‌م لۆ بکات بزائم هی چیه‌؟

براده‌ره‌ک هات و گۆتی: هی خه‌وئ یه‌ به‌س ۵ ملیگرامه‌.

کابرا قه‌ناعه‌تی هات و پیلی گرتم و گۆتی: باشه‌ نه‌دی لۆ زگچوویمان پینگرت؟

گۆتم: کالۆم باسکه‌ بزائم چ بووه‌و کوی دایئ؟

گۆتی مه‌غریبئ حه‌بم وه‌ کچه‌که‌ی دان و به‌خۆشم سعات ۹ی شه‌وئ خۆم هه‌ردا مارتیان و خۆم له‌بن قادرمه‌ی شاره‌وه‌هه‌تا ده‌نون، به‌س

که سیان نه نوستن و هه تا مه لای مسبه یینیش بانگی دا نه و ماره تیگرا
هر هاتوو چۆی عه ده بخانه یان ده کرد.

پیکه نیسم ده هات به س ناشو ترام پیکه نم و گوتم: کاکه نه وه هه بی و
نه بی نه و کچه خوئی دهن او ماستاوئ کردیه و خوئی و نه و حه به ش
عه کسی ئیکدین و زه لام پئ توشی ته سه مومی ده بی،
گوئی: والله له وانه یه وه بی.

گوتم دوو پارچه ی دیت لۆ بینم نه و شه ویش بچیه وه؟

گوئی: نا کاکه تۆبه، که له کم خه و دئ خه ریکه لۆ خه وئ شیت بم
ده چم بره ک دهنوم.

تیبینی: حه بی لاکسدیل یان (بیزاکو دیل) باشتین و به هیژترین حه بی
ره وانی بوو نه و وه ختی یاعنی لۆ قه بزى به کار دیت و ظالیومیش)
دیازپام) وه ک حه به کی هیورکه ره وه به کار دیت و که سه که خه وی پئ
دیت.

*- حاجی قادری خار فه قع عزیزى، به ره حمه تن بی زۆری قسه خویش
بوو، که ره کی هه بوو، که رئ به سه ته زمانیش (که سه مه) ی
هاتبوون، خه ریک بوون که سه مه یان دهر دینان، کسوکه کیئشی
هه بوو، کسوکیش هه رله ده وری هه ره په ری، سه ره خته کی حاجی قادری
لئ تووره بوو، پئله قه کی له کسوکی دا، گوئین، وه لّلاهی دهن خوئی نیم
لینا که رتم بیخوی.

*-حاجی قادر چاویہ تہاوا نہ بوون، خیلہ بوو، سالی ۹۲ بہ فرہ کی زور کہ تہوو، نہو خہرکہ رۆزانہ نہ چوونہ راوہ کہوئ، حاجی قادریش تہفہنگن لہ خو قہیمہ کات و ہہ ورازہ جی لۆلای کہونہ گوندی، لہرتی مام یاسین کہ خاری حاجی قادری بوو نہ یگانہ، نہرئ نۆکیواچی خوارزا؟
نہویش نہرئ وہ لّلاہی خارہ بہ تہمامہ بچمہ راوئ.

مام یاسینیش نہرئ، خوارزا نہتوو و راویان نہگوتیہ، وەرہ ہہروو چیرم بہستیتۆ، ہہرہ یہک سہرہی بگرئ، نہگہر لیت دا نۆ چیریشٹ لۆخۆ،
ئیدی حاجی قادر بہبیدہنگی نہگہرتتۆوہ مارئ.

*** *** ***

*-مام قادری بابی حہمہ قادری ہہرمکی دہگہر مام عہلی جیوی پیکہوہ لہناو عاردان دہبن و خہریکی شینایی ئاودان دہبن.

مام عہلی دہرتتہ مام قادری: قادر برۆ گندۆرہکی بینہ تا بخۆین

مام قادریش لہبن سیبہرئ پار دایتہوہ دہرئ: واللہ ناچم،

مام عہلی بہ خو دہجی گندۆرہکی دینی و سہی دہکات و وردہ وردہ دہیخوات، وہکی تہاوا دہبی ہلکہ گندۆرہی لہسہر سینگی مام قادری دادہن، نہو وہختیش فہقیری بووہ بہس کورتہک یان کراسہکی سہی ہہبووہ لہبہر کہن و سینگ ہی رووت بووہ بہ نہرمی دہرئ قادر قادر نہجولئی مارہکی بۆرہت لہسہر سینگیہ بجولئی پیت وادا، خیرہکن لہ خو بکہ و نہمنیش بہ تہمای خوای دۆرہمہرہکئی وہبہر ہہرہدہم و

وه دووری دېخم، مام قادر دهري خواجه مينگويني سورم خير بي نه و
 مارهم پتوه نه دا، هر نه و مينگوينه شي هه بووه، مام عه لي دوره مه پره کن
 وه بهر په لکه گندوره ي هه ردها و فره په داو غاريه داتي و يه ک دوو دوره
 مه پان له عارديه دا دهري والله بزر بوو ماري کافر، مام قادر گه له ک
 شوکراني خواجه کات و سبه يني مينگويني سور ده کاته خير، پاشي ماوه کي
 دوپشکه ک به مسته فاي کوري مام عه لي وادات، مام عه لي زوره ترسي
 دهري به خوي توري قادرم لېبووه له ترسان نه وپيش دهري خواجه بزني
 گه وره م خير بي مسته فاي چ ليئي، والحامل مسته فا چاکه بيته وه و
 مام عه ليش بزني ده کاته خير و رانه کي لو مام قادري ديني و دهري
 گه رده نيم نازاکه .

*** *** ***

*-حه مه قادر موالیدی عه سکه رين هاتبوو و نه چوبو پيش، شورته له
 هه رته ئي را به دويدا هاتبوون و و بانگيه کهن و نه وپيش هه ردي شورته به
 هيستري نه وپيش به پيان، وه خته کي حه مه قادر له شوپتان بزره بي،
 باش چاوهش واري به س به و زه لامه ي برين بيته وه بزانه کو به پيان
 له بهر مه دهري باز بوو وه عد بي عه فويه که م .

*** *** ***

*-وهختى شۆرشى ئەيلولى خەرك ھەموو بېوۋە پېشمەرگە و ئەوھى
پېشمەرگەش نەبا چەكدار بوو، لەو گوندانەى لای خۆشن گەنجەك
لە شوانەتى بېزار بېوۋە ھەزى دەكرد بېتە پېشمەرگە، بەس بابى رازى
نابوو.

بابى چوۋە كىن سەر لىقى و بىزەكى لۆ بىرد و گۆتى: ئەگەر بايزى كورم
ھات مەيكەنە پېشمەرگە، بىن شوانەبىم و بەخۆش پىرو شەكەتم و
ماراتم بىن بەخپو ناكړئ.

رۆژەكى بايز لە مەقەرى وەژۆرى كەت و گۆتى: ھاتىمە بىمكەنە
پېشمەرگە.

سەر لىق گۆتى: ناوت چىە و خەركى كېندەرى؟

بايزى ناو و نىشانى خۆ گۆ، سەر لىقى وەگۆ: بە خوای كورپىزگە ئەتوو
بەكەلك پېشمەرگايەتېن نايەى ھەرپۆۋە مارى.

بايز: لۆ بەكەلك نايەم؟

سەر لىق: ناخر نزانى شەرى بىكەى لۆبە.

بايز: ئەتوو كو دەزانى نزانم شەرى بىكەم خۆ تاقىت نەكردىمەوھ؟

سەر لىق: دەى ئەوھ گۆتمان شەپەو لەناو سەنگەرتداى دوزمىنت لۆ
ھات چ دەكەى؟

بايز: تەقەى دەكەم .

سەر لىق: ئەدى ئەگەر لە تەقەى نەگەپاۋە؟

بايز: تەقەى زىبارى لىن دەكەم ھەتا دەپكوژم.

سەر لق: ئەدى ئەگەر نەكوژرا و ھاتە ناوسەنگەرئ؟

بايز: دەيكوژم.

سەر لق: ئەدى ئەگەر ئەو ئەتووی كوشت؟

بايز: والله بزائم دەمكوژی راست ھەردیم.

سەر لق: ئەدى كوړم ئەمن چ گۆ؟ مادام ھەرسى ي بەكەلك

پېشمە گایەتى نایەى لوخۆ ھەرۆوھ ماری.

*-مەلا ئەبوبەكرى شەركان ، ھەزار رەحمەتى لىبى ، مەلايەكى تابلىي باش
و بەتەقوا ، عادەتى وابوو ، لەھەر شوئىنىك بايە كە كاتى بانگدان
بايە ، ئەوا لەو جىيە دەستى بە بانگدان دە كرد ، گەلەك جار لە مائەوھ
بووھو كاتى بانگدان بووھ ، ھەرلە مائىوھ دەستى بە بانگدان
دە كرد ، ھەربەرتوھ بانگى ئەدا ، لە نىو برگە كانى بانگدا ، ئەگە يىشتە
ھەركە سىك سەلامى لىدە كردو ، ئەگە يىشتە گاوانى ئەيگۆتە گاوانى ئۆلۆ
چىرئمە نەھاتىتۆ؟

يان ئەيگۆتە مام سلیمانى ، ئەرئ كىلۆ چايەكەت لۆ ھىنام مام
سلیمان؟.

*-مامەندى ۋە گۆ: مندارى ئەلغان ۋلاتى كاۋلەكەن.

بايزى ۋە گۆ: لۇ نۇباۋ چىنكرديه هەتا دنياين خەراب كەين؟

مامەندى ۋە گۆ: ئى كورم ئەتوو بەخۇ جفاران لە عەدەبخانەيا كىشي و

مىزى بە ديوارى داكەى !! لە ۋەى خراپتر چ؟؟؟

*-رەحمەتى ياسىنى حاجى حەسەنى گىراپە ۋە ۋە گۆتى:-

لە بازارى شىخەللاى توتنمە فرۇشت، توتنەكەش هەتا برىي توتنەكى

خەراب بوو، رۇژەكى كابرايەك هاتەلام پىدەچوو خەلكى بالەكايەتچ

بى، هات سەلامى كردو دانىشت و گۆتى توتن بەچەندىه؟ ئەمنىش

گۆتم بە پىنج دىنارانە..

كىسەكەى توتنېي لەباخەن هينا دەرى و لە كىسەكەى خۇى جفارهكى

تىكردو پىي كردو يەك دوو قومی لىدان، گۆتى ۋەللاهي توتنەكە

خۆشە، دە دوو كىلۆبانم لۇ بكىشە،

*-مه غریبه کی له شکارته ی ده گه پامه وه ماری پیره میژده ک له مه فره قی
 راوه ستا بوو نه منیش سه یاره م لو راکرت، گۆتم گه رمایه و گوناحه.
 که پیره میژد سواری سه یاره ی بوو سه یاره ی ده ست به توته توتن کرد،
 پیره میژدی وه گۆ: نه وه چیه نه و توته توته خو ترومبیلت خه رانه بووه؟
 نه منیش وه گۆ: ناوالله چ عه یی نیه، به س نه و توته توته ی ده گه ره مه یه
 ده ری خو بیه ستنه وه.

پیره میژدی وه گۆ: به خوی ترومبیله کی بن عاقره.

گۆتم: لو؟

گۆتی: کوره نه دی!!! مه دام کیمیای لی داین به قسین نه کرد نه و
 ناسنه واره به هه موو عاقری خو ده یه وئ به توتو توتن ی به قسین
 بکه یین؟؟؟

*** *** ***

*-حاجی ره شیدی عه ولای ته های گپرایه وه و گۆتی:

سالی حه فتاکان خانیم نوئ کرده وه، هاوین بوو، دوو هیسترم
 هه بوون، مانگه شه و بوو، به ته ما بووم به یانی زوو برۆم بچمه چیا ی دوو
 باره چروان بیسنم، خه وم لیگه ت، داخوا له سه ر زه یین
 نووستبووم، وه خته کی به خه بهر هاتم وه مزانی به یانه، هه رستام هیسترم
 کورتان کردن و چوومه مزگه وتن نوئزم کردوو به رنکه تم، چووم دوو باره
 چرۆم هینان، سه یرم کرد شه و هه روه کی خو به، نه و بچارنش چووم
 نوئزم کرده وه و به رنکه تمۆ، به هه مان شه وه دوو باره چرۆی دیکه شم

هينان، ديسان شهو هەر وه کی خۆبوو، نه وئيجارنشم نوئز کردووه
به رتکه تمۆ، نه وئيجارن خه ریکی چرءۆ برينئ بووم، گوئم له بانگی کوندي
شيوخه سانان بوو، نه وئ شه وئ شه شه باره چرۆم هينان و چار
نوئز بشم کردن.

*-هەر حاجی رهشید گپراهه وه گوئی:-

سه ره تاي پاییزی بوو، ئیواری چوومه بالوکاوئ، حاجی مسته فای مام
یه حیای نامۆزا ئی زنی نه دام، نانم له وئ خوارد، ساعات یازده ی شه وئ
خوا حافیزم کردوبه رتکه تم، چووم به ناو باخچاندا گه پامه وه،

گه یستمه سه رجیلن عاردی ماری فه ق عیزی کانی بیژن، ده عبايه کی
که و ره له پشم راوه ستایه، رووح له جیبه کی قهیمی نایینه ده ری، زۆر
ترسام، سه تا سه ت دامنا بوو که نه وه هه رسه،

خیرا خۆم لئالادا و رویشتم، ته ماشه م کردئ، نه ویش له دوا ی منه،

نه وئ جارئ زیاترم هیژدا به ره خۆ، سه یرم کرد هه ره له دوومه، گه یستمه
سه ر کانئ شيوخاره ی، نه من گه یستمه سه ر چیلن به رده کی پر به
چه نگی که ته ناو ده ستانم، ته ماشه م کرد، نه ویش خه ریک بوو له جوگئ
به پرتۆ، هه تا هیژم تئدابوو، به ردم راوه شاندا، به رد لۆ ناچن له تۆق
سه رم داو بۆرژنی لئها ت، سه یره که م گوئکه.

*-بایزی کهر تۆپي بوو گۆتبان له فرانە گوندی کوتخای گوندی که ره کی باشی هه یه و ده یفرۆشی.

بایز چوو ه گوندی و دیتی خه رکه کی زۆر له بن دیواری مزگه فتی دانیشتییه، سه لایمی کرد و گۆتی: نه ریی خزمینه ماری کوتخای گوندی له کینده ره؟

پیره پیاوه که وه جواب هات و گۆتی: والله براله له وسه ری گوندیه، نه منت ده کهر دیم پینسانت ده ده م، پیره پیاو وه پینش بایزی که ت هورده هورده ده رۆپي، به شه که شه که گه یشتنه ماری کوتخای، بایز له کیزۆره کی بهر دهر که ی پرسی گۆتی: مام کوتخا له مارتیه؟
کیزۆره گۆتی: نا والله.

بایز گۆتی: نه دی ده بی له کینده ر بی کوتخا؟

پیره پیاوه که هه ریداین و گۆتی: والله براله کوتخا وا له بن دیواری مزگه فتی دانیشتییه!!

بایز: نه دی چما وه تنه گۆ نه و هه موو ریه ت به مه بری؟

پیره پیاو: چما نه توو وه گۆ کوتخا له کینده ره یان ماری کوتخای؟

*-عوسمانی مام سه عدی بالوکاوئ لؤی گپرامهوهو گۆتی:

دهرکه ی مزگهوتن بالوکاوئ یه ک کلیسی هه بوو، دهرکه که دار بوو، به دۆریخ دانه خرا، کلپله که ی دار بوو، له جینگایه کی دهره وهی مزگهوت دا نه نرا، ته نه ا (مام سه عدی و محمدي مه لا خدری) کلپله که یان پینه زانی، ئیواره یه ک دوو برادهری مام سه عدی په یدابوون، عهره ب بوون و به چه فیه و عه گاله وهو جلکئ عاره بان هاتنه ماری مه، بابیشم زۆری به خیر هینان، مه تا درهنکی شهوئ مه درسیان داناو، لؤ نوومستی ئاغی بوون گۆتیان نه چیننه مزگهوتن و لهوئ نه نووین، ههرچه ندی له گهرن کردن، گۆتیان ههرده چین، خو جارانیش که مه مانی گه وره بوو ته نه ا دوو زووریان هه بوون، وه لحاسر لیف و بالیفن لؤ ههرگرتن و بردنه مزگهوتن و دواپی دهرگان له سه ر داخستن و کلپلیشن له شوئینی دیاریکرای دانا،

به یانی وه کوو عاده تی جارن (محمدي مه لا خدری) زوو نه چپته مزگهوتن ده ستنوئیزئ ههره گری و ده سته کاته کلپلن و دهرگای مزگهوتن نه کاته وه، به بن نه وهی ناگاداری که که سی لییه، ته ماشا نه کات دوو زه لامی عهره بسی گه وره له مزگهوتینه و ههر زوو نه چی ده ستیان ماچه کات و نه ئیته ئیکه کیان (یارسول الله، نه وهی ده گهرت دایه نه وه ئیمامی نه بویه کره یان ئیمامی عوممه ره؟).

*-پوره شه م دهرده ری خوئی لو زاری باس دهکات و دهری: کوپم دهگه ره خرابن بوکم دهگه ره خرابن نه نه خووشم و دیناره کم وینیه بجمه دختویش، هوپ هوپشه گرین، فرمیسی به چاواندا دینه خواری، زارنش گوین خوئی لو قولاغ کردینه و زهینی خوئی دایتی .

وهکی شه م له دهرده دری خو تهواو بوو گۆتی: ها زاری نه تو چارنی؟
زاری وه گۆ: ماشأَ اللهُ شه من سعانه که ده گریتی و کلت له چاوان
نه بوینه وه؟ پیم ناری ی نه و کلت له کینده ری بوو؟

*-عوسمانی واگۆ: تازه ژنم هینا بوو په ترۆله کی علوجم هه بوو،
خه زووری ته له فون لو کردم گۆتی سه یاره ی بینه تابچین هه ندهک
شمهک و حاجه تان لو ماری بکپین.

عوسمان گۆتی خه نی بووم به که و سه رگه ی شتمه پیش ماری خه زووری
و بهک دوو هوپنه شم لیدان هه تا خه رکم ببینی.

خه زوورم سواری سه یاری بوو قوړی ده جامی پیشیدا هینانه ده ری و
چوینه دوکانن سه لاهی و خه زوورم سعری شمه کی پرسی و سعری به
دری نه بوون و گۆتی زور گرانن با بچینه حاجیاوای، که تینه رنی لو
حاجیاوای به چوون و هاتنه وهی سعانه کن پیچوو، شتن کپی
وخه زوورم گۆتی عوسمان وه ره راست لو دوکانن سه لاهی، چوینه
دوکانن سه لاهی وه مزانی شتی زیاتری دهوئ.

که گه یشتینه دوکانی خه زوورم گۆتی سه لاج هه ی کافری بی دین ده زانی
نه و معره ی توو ده گهر حاجیاوای شهش هه زاری زیاتر بوو؟ نه توو
له خوای ناترمی؟ مردن هه یه مردن!!!!

سه لاجی وه گۆ: مام حاجی لۆ له زاوای ته رو تازی نا پر می بزانی باین
چهند شهش هه زاریانی به نزین ده په ترۆلی کردیه؟

*- له گوندی خه تن، ناشه کی ناوی لئ بوو، ناشه که ئی (مه لا محمود) ی
بوو، نه بیان گۆت زستانه کن نه بیته باران و لافاو و لافاو به سه ر ناشی
ده گه پئ، نه ویش نه جی ناوی له سه ر (قۆته راشی) لابی، فانو سو که که
خه را بو چکۆکه ی هه بوو، فانو سی لینه کوژیته وه و ناویشی به سه ر
قۆته راشی نه که وئ، به خو به پیره زنی نه بن، گۆتیان نه یگۆت (به خوای
وابزانم مشاوه شی په یدا بی)

*- هه رله گوندی خه تن، کابرایه کی (گا) یه ک هه بووه، به ته ما بووه
ببفرۆشی، ئیدی مشتەری شی زۆر نه چنه سه ری، لۆ وراغ کرینی جاران
ته ماشه ی ددانانیانه کردن، مه زانه هه ند مشتەری چوو بوونه سه ری
، هه ندیان ده و لیک کردی بووه، نه یانگۆت گایه که ی چاوی وه هه ر
زه لامه کی که تبا یه، ده وی خو ی لیکه کردۆ، وه یه زانی مشتەریه.

*-حاجى تۇفيقى تەراق خواردىبون چىدى جفاران نەكىشى، لۇ
جفارانىش شىت بىوو تازەش تەراق خواردىنە ناكىرى پەشىمان وەپى،

رۇزەكى چىرقەى گەرمەين حاجى تۇفيق لەسەر جۇخىئى بوو ماندى و
شەكەت ئارەقەى لە پىراواندا داتە دەرى ، بايز لە دوورى پا هات بە
ھاوار كردن ئەى ھاوار مام حاجى تۇفيق وەى ھاوارمام حاجى
تۇفيق!!!!

حاجى تۇفيق گۇتى : چىە كورە بايزۇك ئەو هات و ھاوارەت لە چىە
دنىات تىگەياندىە چ بوو؟

بايزى وەگۇ: چت لى بشارمەوہ مام حاجى والله پلكە هەمىنى خىزانەت
لەسەر بانى بەربۇوہو مىشكى پرزا و مرد؟

حاجى تۇفيقى وەگۇ: بايزۇك تاكىدى هەمىن مرد؟

بايزى وەگۇ: نەرى والله خوا عافوى كات .

حاجى تۇفيقى وەگۇ مادام وەپە دای كىسەم وىدە با جفارهكى تىكەم
خۇ ئەمن وەزگدا لۇ جفارهكى ، چانەبوو ئەو تەراقەم لەكۆر بۇوہ!!!!

*-مام پىرۆت رۆزەك پىشى رەمەزانى ۋە فاتى كىرد، خەرك زۇربان پەرۇش بوو چونكە پىاۋەكى باش و لەخوا ترس بوو، پلكە خانزادى گەلەك لۆ كىرما دەيگۆ: ناخ مام پىرۆت رۆيشتى و خىيرو خۆشىئ ئەورەمەزانەت ۋە بەر نەكەتن!

پلكە شەمەن ۋە گۆتى: كچى خىر و خۆشىئ چ؟ ۋاللە ئىسراھەتى كىرد لۆ خۆ! خانى ئەتوو لۆ خارى خۆ بگىرىن دەبى ۳۰ قوتە رۆزان لۆ قومە ناۋەكى ۋەزگ دە!

*-مەلاى لە خوتبەى گۆتى: ئەوانە رۆزى لەسەر نىنە و خۋاى گەرە ئىجازەى داينە بەر رۆزى نەبن:

ئىك: ئەوانەى نەخۆشەن و بە رۆزبان تىكەچن.

دوو: زنى حامىلە.

سئ: موسافىر و رىبوار

ئەوجا مام كەمال ھەموو رۆزان لۆ شىفتىەكى يان دوو كىلۆ تەماتەو گىندۇران يان لۆ كىلۆ ترشباتەكى دەچۆۋە ھەولپىرىئ دەيگۆ موسافىرەم و رۆزىم لەسەر نىنە!!

*-وه سمانی وه گۆ: مامه‌ند ده‌زانی نانی جۆی چه‌ند به ئیستیفاده‌یه؟
 ده‌رتن لۆ سوکه‌ری و زه‌خت و نه‌خۆشی دری و لۆ قه‌بزی و چرچ و
 لۆچی دم و چاوان و ئیسکان ئیکه‌و ئیکه‌؟
 مامه‌ندی وه گۆ: والله وه‌سمان هه‌ندت مه‌دحی جۆی کرد شه‌یتانا واری
 هه‌رۆ دمی ده‌ جۆرکی جۆی ن!

*-شیرزادی واگۆ: ساری نه‌وه‌ده‌کان بوو خه‌رك فه‌قیر بوو جلك و پیراو
 زۆر کم بوون خه‌رك قاتی کوردی وه‌رده‌گێرا و پیراوی بن لێده‌نانه‌وه‌و
 پینه‌یه‌ کردن،

گۆتی خزمه‌کمان هه‌بوو له‌ گوندی تازه‌ خیندنی مه‌لایه‌تی ته‌واو کردبوو
 بابی ژنی لۆ دینا، ئەمنیش تازه‌ گه‌نج بووم کراشه‌کم کړیوو سه‌رو مارم
 هه‌ر نه‌و کراشه‌ بوو، تازه‌ مه‌لا و تازه‌ زاوا داوای کراشی لێکردم لۆ رۆژی
 ژن گواستنه‌وه‌ی ئەمنیش به‌ ناچارى وێمدا.

نیورانێ نان خورا و بووک هات و مه‌لام دیت کراشی به‌سه‌ر پێیان
 وه‌کردبوو، زۆرم پێناخۆش بوو سه‌رم برده‌ بنه‌گۆی ی مه‌لای و گۆتم:
 مه‌لا توخوا به‌سه‌ر پێیان وه‌مه‌که‌ با خراب نه‌بن، وه‌کی ديقه‌تیشم داين
 مه‌لا به‌ کراشان زۆری که‌شخه‌ و جوان و بوو و کراشیش هی من بوون
 ئەمنیش که‌ونه‌ پیراوه‌کم ده‌ پێدا بوو زۆرم پێناخۆش بوو چه‌زم ده‌کرد
 هه‌موو خه‌رك بزانی نه‌و کراشانه‌ ئێ من.

پاش نوێژێ عه‌سری شایي پیاوان ده‌ست پێکرد و کوپ و گه‌نجی گوندی
 مه‌لایان برده‌ ناو شایي، ئەمنیش که‌ دیتم مه‌لا به‌ کراشێ من

هه‌ره‌به‌ری هه‌ر راست شیت بووم و چوومه دهستی مه‌لای و گۆتم:
توخوا ناگات لیبن وه‌سه‌ر به‌ردان نه‌که‌وی تازهما کرینه!

مه‌لا شایي راگرت و کراشی له پینکردن و ده‌دهستی گرتن و گۆتی:
خزمینه نه‌و کراشه نوپیانه ئی شیرۆینه به پیاوه‌تی وێدایمه و زۆری
مه‌منونم ، مه‌لای کراش وێدایمه‌وه‌و به پینخوامی چۆوه زۆری و پیاوی
سئ میشی خۆی ده‌پینکردنه‌وه‌و به قه‌ستی شه‌ق ده به‌ردان هه‌رده‌ان.

*** * * * *

*-حاجی مه‌لا (حه‌مید) که زباتر به مه‌لا (عه‌میر) به‌ناویانگه ، هه‌موو
قالی قسه‌ی خۆش و نوکته‌یه ، نه‌گه‌ر به‌کێک نه‌یناسی نه‌ئێ قسه‌کانی
هه‌موویان کفرینه ،

له وشکه سائیه‌که‌ی نه‌وه‌ده‌کان نه‌وه‌بوو باران ناباری ، بانگی ئاواره‌ی
کۆری نه‌کات و نه‌ئێ:

ئاواره‌وه‌ره‌ دو‌عیان بکه‌ین باران بیاری ، نه‌وجا دیناره‌کته
ده‌من ، دیناره‌که‌ی نه‌داتێ و خوايه بیاری خوايه بیاری ، گه‌واره‌که‌ی
تێپه‌راندو هه‌چ نه‌باری ، نه‌وجاره هه‌ندیک هه‌وری هه‌نایه‌وه‌ به‌ر
ناسمانێ به‌هه‌مان شیوه دیناره‌کیدێ نه‌داته‌وه‌ به ئاواره‌ی ، نه‌وجاریش
نه‌باری ،

ده‌به‌ر ناسمانێ راوه‌ستاو گۆتی وه‌ئلاهی یان رووتمه‌که‌ی یان
رووتته‌که‌م .

*-مەرلە وشكە مائیه كەيدا باران نەبارى، ئىدى ھاوین داھات و
لە مانگی تەموزدا بوو، ھەندىك ھور پەيدا بوون و كىردىە
شەرە پرووسك و تەق و ھۆر،

مەلا ھەمىدى روو لە ناسمانن كىردو گۆتى (بەو زستانە دوورو درتزه
ھىچت نە باراند، تازە بە تەماي بارانن ببارىنى، ھىچت وئنىە، تەقە تەقى
ناوئ.

*-مەلا ھەمىد زۆر لە (ھاجى محمدى فەق عەيزى) نە ترسا، پىاوھى كى زۆر
بە ساف بوو، خەلك زۆرى لى نە ترسان، نەو جىيەھى نەو لىبا مەلا
ھەمىد تخوونى نەو پىندەرى ناكەت،

پاش ماوھىەك لە ۋەفات كىردنى ھاجى محمدى، دىار بوو ھەند
شەوئىك، چۆتە خەونى مندالەكانى، مندالەكانىشى لەلای مەلا ھەمىدى
باسى ھاتنە خەوى باوكيان دەكەن،

مەلا ھەمىد شى نەئى:

كۆرپىنە ئاگاۋ لە خۆبى بە خەۋى نەو نەيەۋى ئىكى دى دەگەرە خۆ
بىا، بەغنى ئىكەك و لى بمرى، نەگەر نەۋى جارئ ھاتە مارئ و بىدەنە
بەر بەردان لىنەگەر پىن بىتۆ مارئ.

*- ھاجى مەلا ھەمىد پائى كىمىيا بارانى مائى دەباتە
ھەرتەن، تاماۋھىەك خۆى كى دەكات، سەرۋەختەكى نەۋىش بىرارى
تىكدانى لۆ دەرەجى، ئىۋارەكى مائى ھىنايە خانوھى لە نۆردىگى
شكارتەھى، خانىيەكە لە پىش مائى مە بوو، ھەتا مائىيان بىردە ناو
خانىيەكەھى، بوو باران و لافاۋ ھەستاۋ ناو چوۋە مائىيان، نەمنىش
چوۋمە دوايان ھىنانمە كىنە خۆم، مەغرىب داھات بوو، خىزانەكەھى

منیش به حوکعی نه وهی که خزمی به کین، گۆتی مام حاجی هه روو له
حه مامع ده ستنوئزئی هه ئبگره ناوه گهرمه،

حاجی مه لاش گۆتی له هه رته لئی لیتیک دام، هاتمه ئیره، لیرهش مایان
هیخسته بهر لافاوی، تازه نوئزئی لوناکه م...

*-چه ند سارهك پښي نه لعان حوكمهت سلفه ی ده دا لۆ خانی كردنی
له گوندان، مام که مالیش وه کی خه رکی سلفه ی راکیشا و له سه ر کاوله
خانی ده ستی کرده وه به خانی كردنی، رۆژه کی له گوندی را ده چۆوه
هه ولپیرئ و سه یاره شی نه بوو له گه ر مام قادری چۆوه، له رتین مام
قادری وه گۆ: که مال باشه نه توو خانی لۆ چیه له گوندی چاکه ی لیره،
مندارت ده گه ر نینه وه نه و مه سه ره فه ی لۆ به به لاش ده که ی خو
سلفه ش بی هه ر ده بی بیده یه وه قه رده؟

مام که مالی وه گۆ: والله نه منیش وه کی عاله من، ما چم له خه رکی
که متره؟ لۆ خو ۲۰۰ میشه کی ده کرم سارانه داها ته کی باشم ده بی
نزیکه ی ته نه هه نگوینه کم ده بی کیلوی به ۵۰ هه زاری ده فرۆشم و
خوی پښ به رتوا به م لیشم زیاده.

مام قادری وه گۆ: که مال نه دی نه گه ر میس مردن هه نگوینت نه بوو؟

مام که مال گۆتی: هه نگوین ده بیت ان شأ الله.

مام قادری وه گۆ باشه کئ ده ری هه نگوین نه و پارهی ده کات؟

مام که مال گۆتی : له ۵۰ هه زاری که متر نافرۆشم و ده شکات هه نگۆینی
نه سێیه.

مام قادر گۆتی: لۆ منیش که متر نابێ خۆ نه من مامی توومه؟

مام که مال گۆتی : یهك فلس که متر نادهم ناخر سعهه.

مام قادر گۆتی: ناخر نه من به سه یاره ی خۆ ده تهینم و ده تبه مه وه
هه ولێرێ و مامی توومه؟

مام که مال گۆتی : ده ی سه یارێ راگره, مام قادری سه یاره ی راگرت و
مام که مال دابه زی و گۆتی قادر باشت گوێ لێبی والله وبالله وتالله
کیلۆی له ۵۰ هه زاری که متر نادهم چیدیکه ش سواری سه یارێت نابم
خوا حافیزت بی.

*-چار پێنج سار پێشی نه لعان ره مه زان که تبۆ وه ختی گه رمایین , خه رک
هه موو له بن دیواران دانیشتبوو و قسه و باسیان ده کردن, یه ک ده یگۆ
نه و سار چ برسی نابم به س تێنیه بم, نێکی واگۆ نه برسیمه نه تێنیمه
به س وه خته لۆ قومه جفاره کێ شیت بم, یه که کی دی ده یگۆ الحمدلله
نه و سار هه رزانیه و قات و قری نیه.

مام که مالیش هه ریداین و گۆتی به خوای نه و سار ره مه زانه کی زۆر
به زه حمه ته!

جه معامت گۆتيان مام كه مال خو نه توو تا نه لعان رۆژيه كت نه گرتيه
چوزانى ره مه زانه كي به زه حمه ته؟

مام كه مال گۆتى: ناخر له موسرمانانرا ده زانم چونكه زۆر بيسحه ت و
بيزار ديارن , هه ناوم لۆ دينه خواري.

*-سمایل و پۆلس چه ند ساره شه ريكن و معامه له ی چه یوانان ده كهن,
رۆژهك حاجی شه فیهق به سمایلی گۆت: ئه رۆئ سمایل نه و پۆلسه
فه له یه پیده چی پیاوه کی چاك بي دهنه كو نه و چه ند ساره ی ده گه ره
تووی ئیدارا كرد؟

سمایل گۆتى: ئه رۆئ والله پیاوه کی چاكه به س یه ك عه بی هه یه؟

حاجی شه فیهق گۆتى: چ عه یب سمایل؟

سمایل گۆتى: تا نه لعان نه مدیتیه نه نوژه کی بكات نه رۆژه کی بگری

*- نهو قه لایه ی که پنی ده لاین قه لای بانه مان، له بهر نه وه ی له گوندی بانه مان نزیکه، به قه لای خانزادیش ناسرایه،

جاران له نیتوان نهو قه لایه و گوندی بانه مانیتدا سه رچاوه به کی ناوی لته به بوو، کانیه کی روون و جوان، له نزیکی کانیه که ی چایخانه به ک هه به بوو، نهو چایخانه به خواردنیشی هه بوو، لۆبه کاروانچیه کان و رتیاران که له ده شتی هه ولپترو موصلن ده که پانه وه، له وئی نیسراحه تیکیان ده کردو به ک دوو چایه ی گهرمیان ده خوارده وه، یان نانه کیان ده خوارد.

سه ره تای شه سته کان، له گوندی کۆرئ، دوو نامۆزا (حاجی خالید و حاجی خالند) پیکه وه هه نارو تر تیان ده برده گونده کانی ده شتی هه ولپترو له و سه ره شه وه که نیمیان ده هیناوه، له هه ردوو سه ری چوون و که پانه وه دا لایان ده دایه نهو چایخانه به و چه ند چایه کیان ده خوارده وه، زۆریه ی جاریش حاجی خالید پاره ی چایه کانی ده دا به بیده نگی، ته نها جارنک حاجی خالند پاره ی چایه کی واسل کردبوو، نیدی که ر که ت و کونده درا، له هه ر جیبه کی دانیشتان حاجی خالندی نهو چایه به چاو حاجی خالیدی دا نه دایه وه، شه وه کئ ساردو سه رمایه که، به فر که تیه، هه ردوو کیان له گه ل ردین سپانی گوندی نه چنه دیوه خانن (مجید اغای کۆرئ)، مجید اغاش پرسیاره کات نه ئن:

نه رئ نهو سار کاروانکردن و که نم هینانتان کو بوو؟

حاجی خالندیش جوابه داته وه و نه ئن:

ئاغام خو شبی زۆر باش بوو، ترئ و هه ناره کی زۆرن به خو و به حاجی خالیدی برده ده شتی هه ولپترو و به که نم گۆریه وه، له حاجی خالیدی

پرسه وه کی گه پراينه وه له بانه مانن شتو چای به تمام لو کړی، نیدی حاجی خالید به به ربه وه نه ما، ناعیلاج هه ستاو گوټی ناغا خزمینه، خالندی حه یاو ناموومئ من بردیه هندی نه و چایه ی به چاوه من دابداتو، نه و هه موو سه فهرانه ن کردینه هه نه من پاره ی چایه ی دایه، له یه ک جاری نه بی پاره ی چایه کی دایه،

حاجی خالید هه ستا سه ر پټیان و گوټی ناغا. جه ماعت. که س له جټی خوټی هه رنه ستی، قورئان به هه قهت به ساحټیت، نابی که س بجوون، تا دیمه وه، روټیسته ده ری و زوری پټنه چوو، هاته وه و گوټیه حاجی خالندی هه سته بابرؤین، حاجی خالندی هه رچه ندی پاراوه و گوټی نامؤزا نه من کردیه نه توو نه که ی، حاجی خالیدی گوټی شتی وانیه، هه ردوو هیستری کورتان کردبوون و به و شه وه و سه رمایه به سه ر چیسای پیرامیدا سه رکه تن و شوټیوونه وه لو چایخانن بانه مانن، گوټیه ساحټی چایخانن:

له و چاوه ته هه تا یه ک هه فته ی نیزی نه ده ی سیچمه مه خواردنټی بدی و روټیش ده چایانی به ژمار ده ده بیټی، لو نه وه ی جاره کیدی نه و ناموو قولیانه نه کات، خو نامووست بر دم له سه ر چایه کی.

*-ده پازده سار پيشى نه لمان مام عومره كمان ده گه ردا بوو له دهوام، ده گهر رۇزبان يهك نه بوو نه ماما له ترسئ مارئ ناوئرا به رۇزى نه بي، رۇزه كى گۇتبه يه كه كى وه ره با بچينه مارئ مه بيره كم لئدايه هه ندهك خۇرئ لئ دهردهين كه وهكى خۇى به رۇزى نه بوو ناوى سۇران بوو.

كه يشتنه مارئ و مام عومهرچووه ناو بيئرئ بپرئك نيشي كرد، سۇران هه نارهكى لؤ هه ردا ناو بيئرئ و گۇتى ها بخؤ تا خونچه ديار نيه، مام عومهر هه نارى كه رتك كرد و دهستى به خواردنئ كرد، له ولاشرا سۇران بانگى خونچئ ي كرد و گۇتى: نه ها پلكه خونچه مام عومهر له ناو بيئرئ هه نارانا خواو به رۇزى نيه!

خونچه به بئ دهنكى هاته سهر بيئرئ، مام عومهرى ههر واگو كوره سۇران نه گهر نهو به رايه هات زووم وه برئ.

له ناكاو خونچه قيراندى، نه يه رؤ عومهر نهوه چاكه ي به رۇزى نئ؟

مام عومهر: به خواى خونچئ خه تاي نهو سۇرانه نا جسنه ي بوو هه نارى وئدام.

خونچه: جا نهوه هه ناريشي وئداى نه توو لؤ نه خۇى؟ خؤ به توبزيت ده زارى نانئ؟ باشه نهوه خؤت له من شاردهوه نه دى خواى چ ليكه ي؟؟؟ هه ي كافر.

*-مام که مال نیواری که پاره ماری و گۆتی زولی به چ نیفتاری و ه که م؟

زولی وه گۆ: که مال نیفتاری چ خو نه توو ئی به روژی نی؟

مام که مال: نانا زولی هه ندهش ئی بی دین و دووره خوا نیم، نه که به روژنش نه بهم نیفتاری هه ره که مه وه!!

*-ره حمدانی حاجی محمدی به ره حمهت بی گپرایه وه و گۆتی:

سائی حه فتاکان بابم نه چوو ه سه فه ری حه جی، نه منیشی له گه ل چووم هه تا هه ولیرئ، دوا ی ته و او کردنی په ساپورت، نیواری نه منیش چوومه بازاری، ته ماشه م کردئ کابرایه ک (هه لوا) ی له سه ر عاره بانیدا دانابوو، زۆرم هه ز چوو هه لوا ی، هه ستام با یی (دره ه م) یکم هه لوا لیکری، له ناو نایلۆنه کانیدا داناو نه منیش له بهر پشتیمدا دانا، ماشه لالا جیه ک نه بوو نه من نه و هه لوا یه ی لیبخۆم، هیواری چووینه مائی (حاجی هه سه نی سارتکی) له سی تاقان، له ویش دوا ی نانخواردن، یه ک دوو جار ویستم بجه ده رئ له په نایه کی نه و هه لوا یه ی بخۆم نه گونجا نه گونجا، به نا چاری وه ختی نووستئ چوومه ناوده ستئ و له ویم خوارد..

*-مام خالید و حاجی سدیق له کن یه ك دانیشتبوون ، مام خالیدی وهگۆ: سدیق شهوئیدیم خهونهك دیت، له موایی به كۆرۆنای مردبووم و سواری نه سپه کی سپی ببووم لۆ عاسمانی بربند بووم و دهرکه ی عاسمانیم لۆ کراوه و به هه شتم ئن وه دیار کهت.....

حاجی سدیق لینه گه را مام خالید قسئ خو ته واو کات و گۆتی: چه تمهن نه سپه که یان بر دیته ژۆری و دهرکه یان له سه ره توو داخستیته وه!

*** * * * *

*-حاجی چه سه نی توتئئ که به چه سه نه کۆر ناسرابوو، به ره حمه ت بی پیاوه کی زۆر کورد په ره ره بوو، هه موو ژبانی له و پیناوه دا ته رخان کرد، له سالانی چه فتا چوو بۆ سه فه ری چه ج، نه وانه ی که له که ئیدا هاو سه فه ر بوون (شیخ ابوبکری بالیسان) ده بی، دوای ته واو کردنی معامه لات و رنکاره کان، به پتده که ون، نه و کات دیاره هاوین بووه، سه یاره ش نۆرینی ۱۸ نه فه ری هه بوون، هه تا به غدائی له وئوپرا ده رۆشتن،

ئیدی که ده گه نه سه رچپای (چه مرین) حاجی حسن بانگی شو فۆیره که ده کات و ئه ئن را گره، نه ویش سه یاره ی را ده گری، حاجی حسن ده چپته خواری و ته کلیف له نه فه ره کان ده کات که بچنه خواری،

ئه وانیش هه موویان دینه خواری، حاجی حسن ئه ئن خزمینه نه گه ر ئه منیش مردم له بیس نه که ن ئیره حدودی کوردانه، یه ک له هاوسه فه ره کانی ئه ئن:

نه‌ری. حه‌سه‌نه کۆر وه‌ختی هه‌ندێتیه؟ ئه‌مه‌ نه‌وا ده‌چینه‌ هه‌جی.

نه‌ویش نه‌ئێ: نه‌وجا چبکه‌م نه‌و سوژه‌ی له‌دێ مندایه، له‌لای نگۆ نه‌ه.

*- مه‌لا برایم و حه‌سه‌نه‌ گه‌وره‌ زۆر براده‌ر بوون، سو‌عه‌تیا‌ن له‌به‌ینیدا هه‌بوو، زمانیا‌ن له‌رامست یه‌کتردا زۆر پیس بوو، به‌ی‌ی یه‌کتیش نه‌ده‌حاوانه‌وه،

وا رێک که‌ت مه‌لا برایم سه‌فه‌رێ عومره‌ی لۆ رێک که‌ت و معامه‌لاتی ته‌واو کردو په‌سا‌پۆرتی وه‌رگرتوو وه‌رێکه‌ت، دلیشی هه‌رلای حه‌سه‌نه‌ گه‌وره‌ی بوو،

که‌یشته‌ جی و دوو رۆژی پێچوون، حه‌سه‌نی ره‌قه‌م ته‌له‌فۆنی له‌مندا‌ئێ مه‌لا برایمی وه‌رگرت و ته‌له‌فۆنه‌کی له‌بۆ کرد، نه‌و وه‌ختی ته‌له‌فۆن لۆ مه‌لا برایمی هات، نه‌و له‌ناو به‌یتێ بوو، نه‌توو چاک و نه‌من باش، حه‌سه‌نی گۆته‌ مه‌لا برایمی:

مه‌لا برایم خوا‌یا لۆ رێک هیخستی و نه‌وا له‌ناو به‌یتێ، ره‌جاییت لێکه‌م، تۆبه‌کی نه‌سووح بکه‌و واز له‌ گه‌وادیا‌ن بینه‌و چیدی نیشتی قۆپو قسێ قوونده‌ر مه‌که، نه‌گه‌رنا بییه‌وه‌ (ئه‌وهاو نه‌وهات) لێکه‌م،

مه‌لا برایم له‌ناو به‌یتێیه‌و ناگری لێباری، وه‌لامی ده‌داته‌وه‌و نه‌ئێ:

وه‌للا‌هی حه‌سه‌ن له‌جێیه‌کی هه‌ند پیرۆز موباره‌کم، چ قسه‌م پیناکرتن، به‌س با‌ییمۆ هه‌نگینیت داکی گیم.

*-خزمه کمان هه یه ناوی مه جیده زۆر له ماری ده ترسی و بی پرسی ماری ناو پیری هه ناسه ی بخواته وه، رۆژه کی جه ژنه بوو هاته ماری مه و نه مه ش مه لایه کن میوان بوو وه الحاسلی مه لان تیگه یانده گۆتن برهك نه سیحه تی ژنه ی بکات فرسه ته، با نه وه نده سه ری ده سه ر سه ری کابرای نه نی و برهك جیره وی لۆ شلکات، مامۆستا دهستی به نه سیحه تان کرد:

خزمینه ده بی له گهر ئیکدی چاک بن..

ئیکدی و خووش بوئ....

خزمی ئیکدی و خووش بوئ...

له ئیکدی به هه نجهت نه بن

به قسئ ئیکدی بکه ن...

دواين هاته سه ر مه وزوعی وگۆتی: داكه كه ی داكم حه ق وه نیه ژن بیته جاسوس له سه ر مێردی و مێردی فه قیر نه و پیری بی پرسی ژنی بستهك دوور كه ویته وه له ماری.

ژنه كه یه كسه ر وه جواب هات و گۆتی: به خوای ئەمن وه نیمه مام وه ستا، به و قورعانه ی له سه ر رانت دانایه نه وئ رۆژی مه جید بی پرسی من چۆوه كۆیه و هاته وهش هیچم نه گۆتین.

*-نه گپڙنڙووه نه رښن کابرايه کي لای خوڼ له کاروانيه و پايژه، باره که ی نه که بڼسته موسرئ، له هاتنه وئ هه رله موسرئ وهرپکه وی بارانی وڼکه وی، ئیدی هه موو له ئی ته ره بی، له خوئی وهرزه بی، له دري خوډا برپاره دات و نه ئی:

وه عدی هه رده شتیه کي له سه ر رښن ببینم و برئ په ره ی نه دایه، ده بی تیری ته ه رده م.

ئیدی به رڼکه وت نه گاته کابرايه کي ده شته کي، هه روه کي نه رښن در ناوڼنه ی دربه، ته ماشای مام خوښناو په کات، ناوی لږچوړتڼو ناگري لڼنه باری، لویڼ لای مسوگه ر بووه که وا نه و پرسیاره ی لڼنه کرئ، کابرای خوښناو به یڼ نه وه سه لام و مانی نه بیوونئ بکات، په کسه ر نه رئ:

په ره ی دایه یان نا؟

ده شته کیه که ش نه رئ، به خوی مام خوښناو نه گه ر له ترسئ توو نه بی نه وه للا په ره ی نه دایه...

*** *** ***

*-حاجی محمدی فه قن عه یزی، پیاوه کي تیک سمرای زور به سام بوو، خه لک زور لتي ده ترسان، له ره مه زاناندا زور توو په ده بوو، که لیک جار له خیزانه که ی ده دا، خیزانه که ی ده یگپراوه نه یگوت:

نیواره په ک هه رچی کښه په نه مانبوو، نه وه ی خوا به نسبی کردبووین له خواردن، ناماده م کردبوو، چاوه رپي بانگي مه غریڼ نه کرد، لو فتار کردنه وه، سه روه خته کي هه ر هه رستاو ده ست دایه دارنک و زوری

لێدام، ئەمنیش پێم گۆت باشه له بهر چ لێم نه دهی؟ نه و پۆ هه رچی
کێشه یه نیتمان، هیچی پێنه ما گۆتی :
وه لالا پێرئ هێوارئ ماستاوت نه کردبوو...

*- براده رهك گێرپایه وه گۆتی: ساری حه فتاكان بوو مارمان له گوندی بوو،
رۆژهك له گوندی ژن گواستنه وه بوو شایي و ره شبه رهك ده گه پرا، دهنگئ
دۆر و زورنایئ ده گه یشته حه فت ته به قه ی عاسمانئ . گۆتی نه منیش
گه رم بووم و خۆم هاو یشته ناو شایئ هه رده په پێم نه ماما هه رپه پێن،
کابرای زورنا ژهن لوله ی زورنایئ ي هینا بنا گوئ ي من، نه منیش
قپانه کم وێنیه، رووم وه پسرپانده وه، لۆ لای دی، نه و جار هاته لای
دیش، رووم وه پسرپانده وه، والحاسل زۆری لێکردم و گۆتم کاکه نه توو
تینا گه ی؟ به خوای زورناییم دوپ چاویش پرا که ی فلسه کم ئ هه رناوه رئ
چونکه چم وێنیه جا لۆخۆ هه رو ئیقه ی ئیکه کی دی بگره و واز له من
بینه.

زورنا ژهنی وه گۆ: سه کی سه گ باب نه دی مادام فلسه کت وێنیه لۆ
نه وها هه رپه ری هه !!؟

*-كۆمەرەك رېنگر رېي له مام سمايليه گرن، چه ندى هەرگېر و وه رگېرې
 بېن ده كەن هيجى وئنيه بېجگه له سمعاتى دەستى، دزه كيان دهرئ نهو
 سمعاتى له دەست بكه وه بهس خو ئيشيه كات؟

مام سمايل دهرئ: نه رئ والله، نه گهر ئيشي نه كرد لوم بيننه وه!

*** *** ***

*-نه گېر نه وه فه قتيه كى (نابينا، كوئر) له مزگه وتى (سه قا) بووه، ناوى
 مزگه وتى سه قاش ناوئكى زور بووه، فه قى كا براه كى دل ته پوووه و زور
 چه زى له زن بووه، ههر ده پيرسى له براده ره كانى كه زنىكى بو
 بيننه وه، رورئك براده رىكى نه ئى بيوه زنه كه ته پرو تازى هه يه، نه وئيش داوا
 له نه هلى مزگه وت نه كات كه بوئى بچنه داخوазى، هه رچه نده پئى نه ئين
 نه و زنه له قه وام و هئزى تودانىه، بى سوود بووه، به ناچارى نه چنه
 داخوазى و بوئى دئين، هه تا هه فته يه ك فه قى بزره بى، روژى هه شتم
 له مزگه وتى پيدا ده بيته وه، زستانه و كۆمه ره خه ركه ك له بهر تيشكى
 روژ دانىشتينه و خو بان گهرم ده كه نه وه،

فه قى حافز هه رده گانه لايان و نه ئى: هه رسئ ته لاقم كه وتبئ نه و كانيه
 يه ك دلئوه ناوى تيدانىه.

نه وانئيش نه ئين كوره نه كه ي فه قى نه كه ي، نه و جار هه ش به هه مان شيوه
 ته لاقه كانى فرئ نه دات،

تازه كار له كار تراز، پئى ده ئين بو وات كرد؟

ئەوېش ئەلى: كورپنە مردم لە دەستی، دائە نیشم، ئەلى مەلا دەى، هەلئە ستم، ئەلى مەلا دەى، درنژەبم هەر ئەلى مەلا دەى، وەرژ بووم، قەسسەم بە خەوای پشئى نیوهى خەلكى شەقلاوى دەكات، خۆمن مردم لە دەستی.

*-خزمەكن هەيه چار ژنى هەنە و چار مارىشى هەن، رۆژەكى لەگەر يەك دوو خزمان چوین غەتاسى لۆ لە بېرى دەرینین و چەكوچهكن پېویا، گۆتى والله چ چەكوچن نین.

ئەمنیش گۆتم: ئاخىر كو دەبى چار ژنت هەبن و چەكوچهكت نەبى بە چار ماران؟؟؟

گۆتى: والله ئەو چەكوچهى ئەمن هەبتم كەس نیتى .

ئەمنیش گۆتم: شەرته غەتاسى پېبكرئنه وه دەنا چەكوچى كەونه بزمارئ پینان ئەزۆرن.

*-تازە كارەبا هاتبۆ گوندى، خەرك كم تەلە فیزۆنیان هەبوو، ئیوارەكى خەركەكى زۆر لە دیوه خانى ماری كوتخای لەبەر تەلە فیزۆنى دانیشتبوون، ئەفلام كارتۆنى لەسەر بوو، منداری گوندىش لە پەنجەرەپرا بە دزی چاویان لە تەلە فیزۆنیە كرد،

حاجى قادر: تەماشایەكى پەنجەرەى كرد و گۆتى: خزمینە زەینى خۆ بدەنئ ئەو كافرانه چەند جوان ئەو پاپایەیان دروست كردیە مندارانیش حەزا چیتئ.

*-حاجی مسته‌فای مام یه حیای غه‌ریق‌ی ره‌حمه‌تی خوابن، شه‌ویک له‌دره‌نگ نه‌چپته‌وه ماله‌وه، تاریکه‌و جوانه‌گایه‌کیان هه‌بوو، له‌بن قادرمه‌نووسته‌وه، نه‌ویش نایبینی پازده‌داته سه‌ر قادرمه‌و له‌و وه‌ختیدا جوانه‌گا هه‌لده‌ستی، حاجی مسته‌فا نه‌که‌ویته سه‌ر پشتی، توند گوئین جوانه‌گایه‌گری، جوانه‌گاش به‌هیز بووه، به‌و شه‌وه‌ی هه‌موو ناو گوندی پیئنه‌کات، له‌ناو قه‌برستانن شیخ مه‌لا حه‌سه‌نی به‌ره‌داته خواری، چه‌ند روژ بوو حاجی مسته‌فا له‌به‌ر نازاری قالی خو نه‌یه‌توانی بچپته‌ده‌روه.

*-هه‌ر حاجی مسته‌فای مام یه‌حیای، شه‌ویک له‌شه‌وینه، شه‌وین نه‌وه‌یه به‌شه‌و بچی میگه‌له‌بزنی ببه‌یه‌چیای ببله‌وه‌پتی، نه‌ویش ده‌ست بیئنی گری، (ده‌ست بزن) بریتی بوو له‌په‌تیک یان پارچه‌کندرئیک یام گوربسیک له‌ده‌ستی خو‌ی ده‌نالاند، سه‌ره‌که‌ی دیکه‌شی له‌ملی بزنی‌ک قایم ده‌کرد، سه‌روه‌ختیک حاجی مسته‌فا خه‌وی لیده‌که‌وئ و ده‌ست بیئنی له‌ده‌ستی ده‌بیته‌وه، به‌خه‌به‌ر دیت، سه‌یره‌گا واده‌زانی ماره‌و سه‌ری له‌دوو بزنی نایه‌به‌به‌ردان ده‌که‌ویته‌دوای بزنی، نه‌وه‌نده به‌رد له‌ده‌ست بیئنه‌که‌ده‌دات هه‌تا پارچه‌پارچه‌ی ده‌کات، سه‌یره‌کات نه‌وا پشدینی خویتی و کردیتیه‌ده‌ست بیئ.

*-سالی وه گۆ: رۆزه کی نیشه کم که ته کۆین و چوومه چاخانه کی بره ک
نیسپراحتی بکه م، پاشی چا خواردنه وهی هه ر به فکری ماری و
میوانداری پیاره م نقون کرده وه یاعنی جی دی ناخۆمه وه، وه کی تیرامام
خه ر کم هه موو چاو لیکه ن و له بن سمیراندا پیم پیکه نن، نه و جا زانیم
غهره ته کی گه وره م کردیه، نه فه ندیه ک گۆتی: خاره خه رکی کینده ری ی؟
گۆتم: لۆ؟

گۆتی: پینده جی خه رکی نیره نه بی؟

گۆتم: کوه زانی؟

گۆتی: به پیاره شکانده وه ت.

هیچ خۆم تیک نه داو گۆتم: برا نه و پیاره لئوی شکابوو گۆتم با چایجی
بزانی و لۆ به که کی دی نه باته وه و برینداری بکات!

*-گۆری مام مه غدی دی شه شی ته واو کرد و ناوی له زانکۆی سولیمانئ
هاته وه، پاشی دوو مانگان پینچ شه مه کی هاته وه ماری، داک گۆتی کچم
حه زت له چیه؟ شفتانت لۆ بکه م؟

گۆریش یاعنی له شاریرا هاتیته وه و زمانی فیرووه، گۆتی: هه زم له
شله یه خه ریکه بۆ شله ی شیت بم!

مام مه غدی دی گۆی لئ بووهاواری کرد، کچج هه ی سه ر به رشی که به ره لآ
نه من نه تووم لۆ خیندنن ناردیته سولیمانئ یان بجی هه ز هه زوکانیم
لۆ بکه ی؟ له گه ر که سیش نا له گه ر شله کی؟؟؟

*-بهرحمەت بى (صالحى قادىر بەگى) پىياوھەكى قىسە خۆش بوو،
لەنەوھەتەكان مائى لە شەقلاوھ بوو، ئەو كاتى يۆبىلى زىزىنى پارتى
بوو، دەبوایە ھەموو مائىك پەرۆكەكى زەرد لەسەر بانى ھەلبووامى،

ئىدى مائى مام صالحىش پەرۆيەك ھەل ئەدەن،

دىارە لەلایەن ناوچەوھ بانگ دەكرى، پى ئەلەين :

ئەوھ بۆ پەرۆيەكى ئەوھا گچكەت ھەلدايە؟

مام صالحىش ئەلەين: وھئلاھى كاكە ئەمنىش ھەر ھەندە پارتىم.

*-پاشى ئىنتىفازەى وھزە لەو پەرى خراپىدا بوو ژان زۆر زەحمەت بوو
گرانىەك بوو مەگەر خوا بزانى چ گرانى! خەرك بەشى ھەرە زۆرى
تاقەتى پاكەت كرپىنى ئەبوو توتنى دەكرى كىسە توتنى دەبەر پزىن
شەروارى راکرد، پىراو چوپى دوو مىش بوو، برنج جومعەنە خورا، گوشت
جەژناو جەژن.

مەريوانى وھگو: شەوھى زمستانى پاش نوئزى عىشاين چوومە ماری
باپىرى، دەرکە پتوھ درابوو لەبەر سەرمائى، وھكى دەرکەم كردهوھ باپىر و
حاجى قادر زۆريان قاندا بوو دەگەر دوووكەرى، چاو چاوى نادىت!
ئەمنىش بەزمانى سۆتاي گۆتم ئەو دوو كەرە چىە لە زۆرى؟ كاكە ھەر
ئەوھەندەم دىت چەراكى سەربە قەوانم لەسەر پىلى ھەرزۆقىەوھ، ناگرم
لە چاوان برىد بوو ھاوارم كرد وھى بابە!!ئەوھ چ بوو؟

باپير گۆتى: نه وه چت ديتيه نه ژاد كهر؟ نه و دوو كهره كين؟ خو ههر
نه من و حاجى قادرى له ژورين؟

*-رۆژه كى له كهر براده ره كى راهه ستا بووم ناوى عبدالله بوو لاقى به
دهعمى سه ياره ي شكابوو پرهك نه شلى، بابى بانگى كرد گۆتى عه و لا
كسو كى شله؟ نه وه چا كه ي؟ له كينده رى؟

عبدالله گۆتى: به رى بابه گيان ويه كسه ر غاريدا لۆ كن بابى.

رۆژه كى دى ديتم بابى بانگى كرد گۆتى: عبدالله؟ كورپى خۆم، تاقانه ي
بابى، به س عبدالله خۆى ليشارده وه.!!!!

زۆرم پى سه ير بوو پيم گۆت: باشه برا نه وئى رۆژى بابت به كسو كى شله
بانگى كردى به كسه ر چووى، نه ورپوش به نه وعه كى زۆر جوان و رتک
بانگى كردى به رام خۆى ئى ده شاربه وه؟ لۆ؟

عبدالله گۆتى: ناخر وه كى ئيشي پيمه به نه وعه كى جوان وه كى نه ورپۆ
بانگم ده كات، وه كى ئيشيشي پى نيم وه كى نه وئى رۆژم بانگه كار، به
كورتى و نه ورپۆ ئيشي پى بووم لۆبه خۆم شارده وه!!

*-وهختی کۆرپۆنای مام عزیز گۆتیه گورئ خیزانی: گورئ که گهرهنتینه تهواو بوو جهزت لییه بجیه کپندهر؟ وهکی تهماشات دهکه م زۆر وهرهز و بیزار دیاری؟

پلکه گور گۆتی؟ خوا بکا که رهنتینه تهواوه بی و نه تووم له کۆره بیهوه، قیرومی له من با نه من له ماری برزم و سندانم لیدا.....!!!!

*-مه لا حوسین کابرایه کی زۆر پوله کی و رهزیل و به فرت و فیروو، جهزی ده کرد لایه کی جهرگی سندان لیدا نهک دیناره کی له گیرفانی بیته دهئ، پیشی جهزن کورپی هه نجه تانه گری و دهئ نیلا ده بی قاته کی کوردیم له کن خه یاتی لۆ به دوورین دهی، ئی قاتیش پاره ی دهوی کورهش له سه ره مه تلّه بن خۆ موسیره!!

به ناچاری پیلی کوره ی ده گری و که ونه جه مه دانیه کی له سه ره نی و ده چیه دوکانی قادر خه یاتی و دهئ مام قادر نه و فه قییه م هینایه فه قیره و پاره ی نیه نه گهر له سه ره حسابن خۆ قاته کی لۆ بکه ی؟

قادر خه یات دهئ مام حوسین نه گهر نه وه نده پیاوه کی به رحم و خیرکهری لۆ نایه ی به که و نیوه ی پاره ی قوماشی لۆ بده یین و به به لاشیشتی لۆ دوورم! یان نه توو درت نابین دیناری له گیرفانی ده رینی؟

مه لا حوسین دهئ: وهی هه زار جار و پاره ی من چه نده کا هه تا نه لعانت ده م؟

پاشي چەند مانگان مام قادری خەیات لە مەجرسە کئی خۆی
فەشە کاتەو و دەری خەرکینە هەر دەرتن مەلا حوسین پارە لە
گیرفانی دەرنایێن والله ئەمەن پارە نیووی قاتە کئی فەقێیە کم پێدا.

سۆفی رحمان دەری: یان ئەو نیووی پارە بە توو دا؟

مام قادر دەری: ئەمەن کاکتم کاکت نا والله ئەمەن نیووم بەویدا.

سۆفی رحمان دەری: تەرپت نیووی پێدا قادری گۆج، کۆرە هەمی غەریب حار
ئەو فەقێیە مائحوکی کۆری بوو، والله وهی کورتان کردی بە چار بارە
دارانیشت کورتان لە سەر پشتم شل نابیتەوه.

*-برادەرە کێرپایەوه گۆتی دەوامم لە سێتەرپی بوو سەیارە ک هات
دوو سێ ژن و پیاوی تیدا بوون ژنەکیان نیقاب بوو ئەمناسین و پاشی
چاک و چۆنی بەرتم کردن.

لە دوو وان سەیارە ک هات ژنە کئی تیدا بوو خۆی سواقدا بوو بە مکیاجی
و زۆر بە تورپی گۆتی: ئەووە لۆ ئەو سەیارەت بەرپی کرد؟ کئی دەری
ئەووی دەگەریان دابوو ژن بوو یان پیاو؟ کئی دەری داواکرای نەبووه؟
کوت زانی ژنە و خۆی نەگۆرپە و خۆی نەشاردیتەوه تا نەیناسن؟ لۆ
پەرۆت لە سەر دەموچاوی لانه دا تا دەم و چاوی ببینی؟

ئەمنیش گۆتم: ئەگەر وهبی دەبی ئەتووش دەم و چاوت بشۆی ئەو
تەشتە میاجە ی لپوه کە ی هەتا بزانی ژنی و پیاو نی و داواکرای نی.

*-پور فاتم دو مانگ بوو له حاجی قادری توپه ببوو و چوپووه ماری
کورې لهو بهری گوندی، بهرام زوری چهز لیبوو بگه پستهوه کن مام
قادری و نه که سیش واکوټن هه پووه و نه مام قادری شي هاته دوی،
یه که م روژی ره مەزانی بوو پلکه فات بوخچه ی تیکننا و ملی رتیه ی گرت
لۆ نهوبه ری گوندی،

بوکی وه دوو کهت و وه یگوټن: دایه نه وه لین عاذز بووی کهس قسه ک
گوټن؟ خو چ نه بووه؟

پلکه فاتم: نا والله کچم، مار و ناوا بی .

بوک: نه دی لۆ نه وها به دزی و به بیدهنگی ده پوئی؟

پلکه فاتم: کچم گوټم با گوناح بار نه بم ره مەزانه.

بوک: نا نا دایه نه توو ماری خوټه نه و قسه چنه، قهت فکر نه که یه وه
لهو شتانه.

پلکه فاتم: مه خسه دم نه وه نیه کچم، ده رتم ره مەزانه و قادری شي
به روژیه بی و نه گهر نه منی شي وه خه بهر نه ینم لۆ پارشیوئ
هه رناستیه وه و ده ترسیم بئ پارشیوئ شي روژی بئ نه گهرین و گوناح بار
بم، گوټم تا جیژن ده چمه وه، نهو خیره ی لۆ خویه که م.

*-خزمه کی گوندی مه لۆکی به ره حمه تی بی گیسکه کی دابه سقی هه بوو
خزم و برادره ئیقه یان گرتبوو که ده بی هه مووانی پخ ده عوه ت بکا وه کی
کوشتی هه وه، نه ویش ده شه رمرا چوو بوو وه عدی دابونئ و گۆت بووی ان
شَاُ الله.

خزم و برادره خۆیان حازر کردبوو هه موو ئیوارانیان تا قیبه کرد بزانی
گیسک مایه یان کوژرایته وه و وه کی نه و خزمه یان به رسیه گیایه ک
ده دیت ئیواران ده چۆوه ماری ده یانگۆ گیسک مایه و نه کوژرایته وه .

ئیواره کی بی-رسیه گیا چۆوه ماری خزم له سه ر بانی مزگه فتی بوون و
دیتیان و گۆتیان: مام حاجی ده رتی گیسکت کوشتیته وه؟

کۆتی: نه ری والله نو رۆزه کوشتیته وه دونه خه لاس بوو.

گۆتیان: کوره نو رۆزی چو حاری چ؟ نه دی هه موو رۆژت رسیه گیا
نابرده وه لۆ گیسکی؟

کۆتی: نه و رسیه گیایه م لۆنگۆ نه بردنه وه نه ک لۆ گیسکی!!

*-خزمه کن هه بوو به ره حمه تی بی جفاره ی زۆره کێشان دایمی سیفاره به لالیۆی وه بوو، رۆژەك سایه قه کی وه گۆتبۆین دهر بن بنیشتی بجوی جفاران ته رکه که ی، لۆ نه تووش ماوه کی بنیشتی ناجوی هه تا جفاران ته رکه که ی و واز له و ژه هره ی دینی، به خوای هه م پیسه و هه م چه رامیشه.؟

پاشی ماوه کی کابرای سایه ق نه و خزمه ی مه ی دیته وه و گۆتی ها چت کرد له گهر بنیشتی ان شأ الله جفاره ت که م کردینه وه؟

خزم گۆتی: هه ک سندان له خۆت له بنیشت و له و ته گبیره ش بدات که نه توو لۆ منت کرد باشه. والله نا فیره بنیشتیشا بوویمه و پیم ته رک ناکرئ، نه لعان بنیشت و جفاره م وێکرا نه زاریدان.

*-چه ژنه کی کۆتایی ساری نه وه ته کان بوو زستانه کی سارد بوو له هه ولێرئ چرکه به فره ک له بن دیوارو په ناو په سیوان هه ر مابوو، له گهر خزمه کی به دین و قورعان خوین و به ته مه ن له جه ژنانه ی خزمان داتینه وه له سه یداه ی هه ولێرئ، ژنه ک له دهرکه ی ماری خۆ هاته دهرئ و له سه ر شه خته و به فرئ خزی رمبه ی لیوه هات و پشتاو پشت به ربۆوه،

نه و خزمه ن له پر مه ی پیکه نینیدا و په شیمانیش بۆوه به س تازه ئیشه که هاتبوو، نه مه له قورنیچکه کی سوپاينه وه و نه و خزمه ن کو به ده نه فه رانی برندکه ن و به عاردی داده ن نه وها به ربۆوه و که ته نه و

گۆپه‌ی به‌س پیاو لۆ خوای برئ ئەو خزمه‌ی من خرایتر وه عاردی کهت
له ژنه‌که‌ی، هاواری کرد و گۆتی ئە‌ی بابە،

ئە‌من به‌س ما پێبکه‌نم و له جێی خۆ چه‌قیم .

گۆتی: کۆره‌ هه‌ی بپوێژدان لۆ قیتتم ناکه‌ په‌وه‌؟

گۆتم: خۆ له‌ سه‌ره‌منت وه‌ لێنه‌هاتیه‌ تا قیتت که‌ مه‌وه‌، له‌ سه‌ر ئە‌و
ژنه‌ت وه‌ لته‌ات و با ئە‌و بێ قیتت کاته‌وه‌.

گۆتی: به‌ خوای حه‌قی خۆم وه‌رگرت به‌ زیاده‌وه‌ش، به‌س ان شأ الله
گوناحم له‌ سه‌ر ره‌شبوته‌وه‌ مادام هه‌ر به‌ربوومه‌وه‌.

*-وه‌ختی خۆی سه‌یاره‌ زۆره‌ کم بوون له‌ مه‌نیقه‌ی کاروان و سه‌فه‌ر
هه‌ر به‌ وراغی بوو، وراغی چاکیش هێستهر بوو به‌ مه‌رزیه‌ی نه‌لعان
حسابه‌کرا.

خه‌رکی خۆشناوه‌تی به‌ زۆری کاروانی قارچاغیانه‌ کردن ئی توتنی و لۆ
موسر و مه‌خمور و قه‌راجی.

ئوه‌ی بره‌ک گه‌نج و به‌ تاقه‌ت با پاره‌کی چاکی وه‌ده‌سته‌ که‌ت و هه‌تا
په‌ره‌کی کاروانه‌که‌ کرد ئە‌وی دووه‌ کردن.

حاجی وه‌سمان به‌گیش تازه‌ جێبه‌ک کړبوو زۆری که‌یف پێ دات و
هه‌ر جێبه‌کی که‌یشتبا‌ی ده‌یگۆت: والله‌ داکی کاروانچیانم گا به‌
نێکجاری باری ده‌ نێستهران باره‌ که‌م.

هه ره به که م کاروانیش جیب و بار و سایه قی گیران، نه و جا کاروانچیان
واگۆتن ها حاجی وه سمان به گ لۆ نیوهه بی که یفی ده ری ی به زاوا
نه بووی؟

*-ساری ۱۹۸۷ بوو مارمان له رانیه ی بوو نزیك شاخی کپوه ره شی،
ماره کمان جیران بوو کوره کیان هه بوو ناوی سه ردار خه رکی بیکیلی
بوون، نیورانه کی پاشی نان خواردنی گۆتن با بچینه سه ر کپوه ره شی،
وه ری که تین برۆ، برۆ بووه نزیك مه غریب تا وه سه ر که تین، نه ته له فۆن
هه به نه گۆتیتیمان ده چینه شاخی، چ بکه ین چ نه که ین تازه
که تنه که مان کردیه، واشمانده زانی چوینه سه ر مانگن، هه نده که یفن
به خۆدات و که سیش نادیتین، گۆتم سه ردار بچینه وه هه چ نه وه لیدانن
مسۆکه ره که سیشن برۆا پڻ ناکات خۆ؟ چ بکه ین؟

گۆتی با هه ردووک فانیله ی خۆ به داره کی وه که ین وه کی نیشانه کی و
وه کی که وهه بووین جاره کی دی دئینه وه بزانین جی لتهاتیه، رتک وه کی
نه مه ریکای که چۆوه سه ر مانگن و نارای خۆی له سه ر به جپه ئشت.

هه ردووک فانیله ن له بهر کرد به داره کن وه کدن و هاتینه وه، شه وی
درهنگ که به شتینه وه ماری، جا به خۆزانن چیان لیکردین، نه وه ی
باسناکه م.

دوو سبهی وهختی نیوپانی چوومه مهلهی لۆ قولهی رانیهی، مهلهشم
نازانی ههر له تهنکاوان بووم و وهختهکی نیکهکم دیت فانیلهکی وهکی
می دهبهردا بوو چوومه پێشی گۆتم نهو فانیلهت له کی بوو؟ گۆتی: لۆ؟
گۆتم: ههروا.

گۆتی: دونی خارم له شاخی دیتیتهوه و دایه من لۆ خو ئیتو نیه؟
له شهрман گۆتم: هی منی چ! نه من لۆ فانیلهی خو له شاخی به دارئ
واکه م؟

*-مه لانه حمه دی توتمه، هه موو ژبانی بریتی بوو له قسهی خووش و
نوکتته و پیکه نین،

عه لانه دیناغه ی کۆین، دۆستیکێ نزیکێ مه لانه حمه د بوو، ناوه ناوه
سهردانی ده کردو ده چوووه لای له توتمه، عادهتی وابوو عه بایه کی به سه ر
ملاندا ده دا نه سپیکێ ره سه نی هه بوو، مه لانه حمه د حه فته یه ک بوو
خێزان هه که ی دوایی (مه لانه نایش) که زیاتر به شیخزاده به ناو بانگ
بوو، کچی شیخ کاکه مینی بله ی بوو، چوو بووه بله، نه ویش له سه ر
پیشه بانی خانوه که ی ته ماشه ی ریئ ی ده کرد، سه ره وختیک سه یری
کرد له رنی نزرۆکه به دیار که وت، زۆر که یف خووش بوو، وه ی زانی
مه لانه، کاتیک گه یشته ناو گوندو چوووه مانی مه لانه حمه دو
له قادرمان به سه ر که ت، پێش نه وه ی سه لام بکا، مه لانه حمه د
کوتبووی، هه هۆ عه لادیناغا نه وه نه تووی؟ وه ئلاهی خه نی بووم وه مزالی

مه لازنه هاتهوه، عه لاديناغاش زور تيك ده چي، چاوه پري ده كات تاكوو
 تو له ي خوي بكاته وه، مه لانه حمه ديش بانگي يهك له كوره كانى ده كات و
 ده ئى (جه مال برؤ مريشكه كي لو عه لاديناغهى سه ر بپره)، عه لاديناغاش
 فرسه ت دئى و ده ئى (نانا مامؤستا نه زه ت مه كئشه، نه توو هه موو
 وه خته كي لو من مريشكى)، مه لانه حمه ديش ده ئى (وه ئلاهي تو له ي
 خوت كرده وه).

* * * * * * * * * * * * * * *

*- جارنگي تر عه لاديناغا له لاي مه لانه حمه د ده بن، پيش نه وه ي پروا
 نه ئى (مه لانه حمه د نه وا ده چمه وه كوئى، چت پيناوئى لوت بنيرم؟
 مه لانه حمه ديش نه ئى (كورتانه كن لو ئىستري لو بپره و لون بنيره وه)
 عه لاديناغاش نه ئى (نه دى قياسى كورتانه كه ي كووبى؟ گه وره بى
 كچكه بى؟)

مه لانه حمه ديش نه ئى (قياسه كه ي هه ربه پشتى خو بگروه ته وا وه).

*- روزنكيان مه لايه كي خه لكي ده شتى هه ولير دئته لاي، دياره نه و روزه
 منداله كانى له مال نه بوونه، نه و مه لايه ش نه خو شى مه عيده ي
 هه بووه، مه لانه حمه ديش به خوي هه لده ستى هه نديك قهرئ سور
 ده كاته وه و له پيشى داده نئى، مه لايه كه ش نه ئى، نه توو نزانى نه من
 مه عيده دم ته وا و نيه؟ ئيدى نان و ماستى له پيش داده نئى، دواى نان
 خواردن، مه لايه كه نه ئى (واى مه لانه حمه د جاره كئش نه توو رنت

که تبايه لای من، هه تاج شته کت ناخوارد لۆم دانابای) مه لا
نه حمه ديش نه ئێ (وه ئلاهی نه من بهس گووی ناخۆم).

*- جاره کیان ریش سپیه کی شیخوه سانان میوانی ده بن، کابرا نه ئێ
(ماموه ستا ته ماشاکه هه موو گوندی خو شناوه تی یان ئاغا یان
به که کیان هه یه، ته نه ا گوندی شیخوه سانان نه بی، نه مه هه یچ به گ و
ئاغان نینه) مه لا نه حمه ديش نه ئێ (نه دی نه نگۆش عه شیه به گتان
هه یه).

*- جار ئکیان مه لایه کی براده ری دینه لای، بو نوێزی مه غریب داوا
له مه لایه که نه کات که ده بن پیش نوێزیان لۆبکات، مه لایه که ش کاتی
خۆی فه قی مه لا نه حمه د بووه، ئینکاری ده کات که چۆنه بی فه قی
پیش نوێزی له پیش مه لای بکات؟ هه رچۆنیک مه لایه که پیش نوێزی
ده کات، له شه رمی مه لا نه حمه دی له رکاعه تی یه که م داوی فاتیحا
سو په تی قول نه عوزی گچکه نه خوینی، مه لا نه حمه ديش هه ره له ناو
نوێزدا نه ئێ (ده ستت له و گونه ی نه دی لۆ رکاعه تی دووه م چه که ی)؟.

*- عه یزه کی توتمه چاوی کزیوو بوون، مه لا نه حمه ديش گوئی گران
بوون، واتا (که پ) بوو، له ترسئ بۆردومانی ته یاره رۆژانه له گوند
ده رده چوون، مه لا نه حمه د به عه یزه کی گو تپوو (نه که ره دهنگی ته یاره ی
هه ت نه توو به من برئ، نه که ره نه منیش دیتم نه وا نه من به تووهریم).

*-مه لا نه حمەد عاده ته كى هه بوو، شهو زوو دهنووست و به يانپانيش زوو هه لندهستا، شهو پك ميوانى هه بوون، نه ويش كه ساعات بوو به نۆى شهو ده ئى جىيانم لۆ راي پىخن نه من نه نووم، براده رىكى نه ئى (مه لا نه حمەد هيشتا زووو خو مريشك هيشتا نه نوومستينه، نه ويش نه ئى (نوومستنه كه باشته له چه غه توولان)، چه غه توولانه واتا ره وىنى ره وه سه گ.

*** *** ***

*-ميرانى جه ميل به گى مه لۆكى موعبه تى هه بوو له گه ل مه لا نه حمەد، دياره بووه كه خىزانى ميرانى جه ميل به گ گوپى گران بووين، با پيريشم به هه مان شيوه،

ميرانى جه ميل به گيش به مه لا نه حمەد نه ئى (مه لا نه حمەد زن گوپى گران بن باشته له پياوى)

مه لا نه حمەد يش نه ئى (نه خىر پياو باشته گوپى گران بن، چونكه نه گهر به زنى برىي ههسته ناوه كم لۆ بينه، نه و له بهر نه وهى تىناكا به كسه ر ده رپىي له پىكا، وانه زانى ده عواى هه ندپت لىكرديه).

ميرانى جه ميل به گيش نه ئى (وه ئلاهى مه لا نه حمەد كه ست لىنا باتو).

*-مه لابه كى براده رى هه بوو له بادىنان، سه ردانپكى مه لا نه حمەد ده كات نه ويش پىي ده ئى مه لا نه حمەد نه وا ده گه رتمه وه بادىنان چت پىناوى؟ مه لا نه حمەد يش پىي نه ئى (نه ئىن له بادىنان گه نم هه رزانه وه هاته، وه كى هاتيه وه هه ندهك گه نم لۆ ده گه ره خو بينه، وه كى

هاتيه وهش هه نجبرو ترئ و هه ناران له گه ل خۆت ببه وه، ماوه به كه
زۆرى پئده جى ئنجا مه لاي بادينان دپته وه، دياره نه و كاته وه ختى ترئ و
هه نجبري بووه، به مه لا نه حمه د نه لئى (پييم نه كرا بته گه ينمئ) مه لا
نه حمه ديش نه لئى (نه توو پئنه كرا نه من نه گه ينمه توو).

*** *** ***

*- مه لا نه حمه دله گوندك فه قئ بووه، دياره حه زى له كچك كرددوه
ناوى (رابي بووه)، ده بوايه لۆ هينانه وهى راتبه چووبانه پئش هه ندى
مال، نه وانتهى خوا پئداو بوون، له پئش ماله كه نه يان گۆت (راتبئ)
ره حمه ت و لپيى، مه لا نه حمه د نه گهر سره ي بايه، ده چووه پئش مائى
رابي و نه ي گۆت (رابي نه حمه دت لئيبا)، كچه كه ش نه ي گۆت ماشه لالا
خۆش وارئ، نه وه راتبه هينانه وهيه.

*** *** ***

*- جارتك كابرايه كى براده رينه بئ به مه لا نه حمه د ده لئى:-

نه توو لۆ هه نده ت مه لازن خۆش ده وئ؟

نه وپش وه لامى ده داته وه وه نه لئى: نه وهى مه لازن نه مداتئ، نه تووشم
بده بئ خۆشمه وئى.

*- هه موو سائيك جاران عاده ت بوو ده بوايه مه لاو ردپن سبي و پياو
ماقوله كان چووبانه هه ورامان، خزمه ت شئخ عه لانه ددينى بياره ي،

مه لا نه حمه دخالی شیخه کانی باليسان بوو، مه فهره کئ ره حمه تی
شیخ عومهر شیخ ته های باليسان(نه ئن):

خاله نه مه ش ههر شیخین لؤنابیه دهر وئشی مه؟

مه لا نه حمه دیش نه ئن:

ناخر خوارزا کوو ده بی نه من ژنم شیخ بی بیمه دهر وئشی شیخان؟.

*- جاره کیان مه لا نه حمه د به سهردان نه چیته گوندی سهران، گوندی
سهرانیش جیبه کی به رزه، که نه گاته جن، له مزگه وتن گوندی لاده دا بو
نوئژکردن، چونکه وه ختی خوئی خه لکی نه و گونده زور هاتبوونه لای
مه لا نه حمه د، به که کیان دهستی ماچ نه کات و نه رئ نه مناسی
مامؤستا؟، نه رئ نه وه للا.

نه ویش نه ئن نه من جومعه مه،

یه کی دی دیت نه ئن نه میش نه ناسی؟ مه لا نه حمه دیش نه ئن وه للا
نه گهر شه موو بی.

دوای نوئژ کردن نه چیته مائی به کیک له شیخه کان، دوای به خیر
هینان، مه لا نه حمه د نه ئن: وه للاهی یاشیخ نه نگو جیو هندی برنده
زور له خوای نژیکن، له وانه یه خوا زوو و عه فووبکات.

*- جارتکیان مه لایه کی خه لکی ده شتی ههولپیری دیته لامه لا
نه حمه د، نیواری مه لایه که نه ئن مه لا نه حمه د ده با پیاسه کی بکه یین لؤ
دهر وهی گوندی، نه و کاتی کارانی گوند دیته وه، مه لایه که ش نه ئن مه لا

لهوانه

(شیخ برایمی برادۆمستی) بووه، خووارزای (شیخ نه جیم) بوو، لهوئ بووه. دواى نانخواردنى ئیوارهو ههتا درهنگ دانیشتن، وهختی نووستنی شیخ نه جیم به شیخ برایم نه ئن: وهره له لای من بنوو، خووارزا، مه لا نه حمه دیش نه ئن: لێی گهرئ پیم خوشه به یه که وه بین، نیدی شیخیش دئی با پیرم ناشکینئ، کاتئ که شهو نه چنه ناو جیکای نووستن، مه لا نه حمه د نه لئته شیخ برایم، کاکۆ چه یرانان نزانئ؟ نه ویش نه ئن نابه خوای مامۆستا، مه لا نه حمه دیش زۆری لئنه کات و چه یرانئیکى پئیده ئن، دواى ته و او بوونی چه یرانه که، مه لا نه حمه د نه ئن: سبحان الله خواجه له نیش و کارت، مائه شیخ بله ی وه کوو (بنی اسرائیلیان) هه موو جۆره که سیکیان هه یه، له مه لا له به گزاده، له چه یران بیژ.

خدری بهرخی و میرکچ ...

...له دهفهری بیتوتین، که وهرزی به هار دههات، کچه ناغایه ک پینج شهش کچی ناسک و جوانی وه گهر خوی دهادو بۆ سهیران و خووشی دهچوونه دهشت و دهر، کاتی پیاویتی گهنج یان کوپتی گهنجیان به ته نه نه دیت، پنگایان لیده گرتن و پنیان نهوت: نه گهر پیاویت دهست بکه ره وه! نه گهر دهستوه کهری کردیا، به هه موو کچان لئی دهنالان و نه وهنده یان به سهرکه نه مستری خپری نووک تیزی درکاوی لیده دا، هه تاکو ده یان خسته گۆرئ، نهوجا جلویه رگیان له بهر ده کرد و هه وهس و کوئی دئی خو بیانیان پئ ده پشت و دواتر به جیبیان ده هیشت. نه گهر دهستی نه کردباوه دهستوه کهری نه کردیا، به ناسان خوی دابایه دهستیان، نه وه بۆ کچه کان زۆر ناسانتر بوو. خدری بهرخی کوپتی گهنج بوو، پۆزئک له چۆنگه یه کدا له دهشتی بیتوتین، کچه کان پنگای لیده گرن و پئی ده لئین: نه گهر پیاویت دهست بکه ره وه، خدر کوپه کی چوارشانه و ژیر بوو وتی: کامه تان میر کچه؟ میر کچ خوی ناساند و خدر خوی لئ نزیك کرده وه و له پرتک باوهشی لیداو له سهر شانی داینا و هه لات، میر کچ زۆری له سهر و ملی خدردا، و خیرا بوو، هه موو کچه کانی به جئ هیشت و کچه کان هیلاک و شه کهت بوون که ته مایان لینا گه وره کچیان پئ ناسپترتته وه، به ناچاری له دویان بوونه وه، خدر که گه یشته شینه یی، له نیو که ندرپنکدا، میرکچی له سهر شانی هینایه خوارئ و نه وهی هزی لئ بوو له گه لیدا کرد و کوئی خوی لئ پشت، نهوجا پئی وت: فهرموو بکه پنه لای هاوپی کچه کانت، میرکچ ووتی: بۆ کوئی برپوم؟ به چ پویه ک بکه پنه وه لای کهس و کاره کانم؟ له گه ل خوم ببه و مارهم بکه و بمکه هاوسه ری خوت، خدر

دهستی میرکچی گرت و گووتی: شه‌رو نیوه شه‌ر هه‌ریه‌که، به‌رئکه‌وتن به‌ره‌و گوندی هه‌رتهل، کاتئ گه‌یشتنه گوندی هه‌رتهل، که‌س و کاری خدر مه‌لایان هیناو خدر و میرکچیان له یه‌کتری ماره‌کردن، باوکی میرکچ که به‌سه‌رهاتی کچه‌که‌ی بیست! دوا‌ی شه‌س حه‌وت رۆژ له دوا‌ی خدری نارد و خدریش به دوا‌ی داواکه‌یه‌وه چوو و بن‌که‌م و زیاد رووداوه‌که‌ی بۆ گئپراوه، نه‌ویش پیرۆزیایی لئ کرد و پتی گووت: گوشت قابیلی بازه...

پراوچیه‌کی فیتباز...

خدره‌فه‌ندی پراوچیه‌کی له‌هاتوو لێزان بوو، بزنه کتیبیه‌کی پراوکردبوو و که‌ولئ کردبوو، کاتئ که ده‌چوو شه‌خ بۆ پراو، که‌وله‌ ناسکه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی له نیو توره‌که‌یه‌کدا نه‌برد، نه‌گه‌ر هه‌چ بزنه کتیبیه‌کی ده‌ست نه‌که‌وتبایه، ده‌چوو له نزیک می‌گه‌له‌ بزنیکی مائی خۆی مات ده‌کرد و که شوان تیده‌په‌ری، له دواوه‌ی می‌گه‌له‌که، بزنیکی ده‌گرت و بۆ نه‌وه‌ی نه‌باعیتی، به‌توندی لوتی ده‌به‌ست و له نیو که‌ندرئکدا ده‌یکوشته‌وه و پێسته‌که‌ی لئ داده‌مائی و فرپی ده‌دا و که‌وله‌ بزنه کتیبیه‌که‌ی لئ ده‌نالاند و هه‌لئ ده‌دا سه‌ر شان و ده‌بیرده‌وه ناوایی و مائئ خۆی، خه‌لکی که ده‌یانبینی وایان ده‌زانی بزنه‌کتیبیه‌کی پراوکردوو، رۆژه‌ک به‌و شیوه‌یه‌ بزنیکی (حه‌یشه‌کدوی) کوشته‌وه، شوان ناگای لئ نه‌بوو، ئیواره‌ داها‌ت شوان و می‌گه‌له‌ بزنه‌که‌ی له شاخ گه‌پانه‌وه

ناواپی و مائی حەشە کدو، حەشە کدو چووە ناو بزە کانی و هەستی
 کرد بزنیکی نە هاتووە تەو، بە شوانە کە ی وت: بزنیکی دیار نە ماو، جی
 بە سەر هاتووە؟ شوان بێ ناگای خۆی دەرپرێ، حەش و تی: شکم لە
 خدرە فەندییە! دە کرێ نەو کوشتی بیتیەو، هەستا چووە مائی
 خدرە فەندی و بەردەرگای لینگرت و وتی: خدرە فەندی وەرە دەرئ!
 بزنیکی دیار نە ماو، خدر وتی: جی بکەم بۆ ئەوێ گومانەت لە من
 نە مین؟ حەش و تی: سویندم بۆ بخۆ، خدرە فەندی وتی: بە یانی
 دە چینه لای مە لاخدر، لە لای نەو سویندت بۆ دە خۆم، شەو داها،
 خدرە فەندی چووە مائی مە لاو پانە گوشتیکیشی بۆ مە لا لە
 توورە کە یە کدا برد و پتی ووت: روداویکی بەو شیوێەم بە سەر هاتوو،
 چارم چیه؟ مە لا وتی: حەشە کدو زنیکی خۆش باوهر و ساویلکە یە،
 بە یانی هەر دوو کتان وەرن و منیش سویندت دە دەم و بەم شیوێە
 سویند بخۆ (قورئان بە حەقت بە ساحبیت، دەست نوێژم لە بزنا
 حەشە کدوێ نە شکایە)، نەو کات حەشە کدو هیچی لە بەر دڵ
 نامین، تۆش سویندت لێ ناکهوی، خدرە فەندی گەرایەو مأل و بە یانی
 لە گەل حەشە کدو هاتنە لای مە لا، وە ژوور کە وتن و مە لامیان کرد
 و مە لا یە ک پێ لە بەریان هەستا و بە خیری هینان، حەشە کدو کە وتە
 قسە و گوتی: مە لا، بزنیکی لێ دزراو شکم لە خدرە فەندییە و دە مەوئ
 سویندم بۆ بخوا، مە لا ووتی: خدر بپۆ دەست نوێژ هە لنگرە،
 خدرە فەندی دەست نوێژی هە لنگرت و مە لا بەو شیوێە سویندیدا ()
 قورئان بە حەقت بە ساحبیت، دەست نوێژم لە بزنا حەشە کدوێ
 نە شکایە)، حەشە کدو کە نە مە ی بیست، بیبری لەو نە کردووە کە
 دەست نوێژ لە بزنا شکایت، هەستا سەر پێ و باوهرشی لە خدرە فەندییدا

و ئاۋلۇلاۋ ماچ كىردن و ووتى: ئەى بە قووربانت بىم بىرالە، دىم لە تۆ
خاۋىن بۆۋە، گەردىم نازاد بىكە...

جندىرمە و جاشولە ...

لەسەر دەمى عوسمانىيەكان، ۋەختىن كە لە كوردستانى باشوور
دەستە لاتداریبون، بارەگایەكى (جندىرمە) لە نىزىك ماری مام سادىق
بوو، پۇژنىك مام سادىق سواری گوندرتزهك بوو بوو، جاشولە يەكیشى
بە دوو خۇیدا بوو، بە پىش بارەگای جندىرمە كاندا دە یویست تىپە پىئ،
جندىرمە كان كە چاۋىيان ۋە جاشولە كە كەوت! ئارامىيان نە ما و
تە شقە ئە يە كىيان بە مام سادىق كىرد و جاشولە كە يان لىن ستاند، لە
نىزىك ئاۋاپى لە پىش چاۋى مام سادىق! بە بىن شەرمى ۋە بەر جاشولە كە
نىشتن!! مام سادىق بە ۋ كارە زۆر درگران بوو، چوۋە لای (قوماندار) كە
لېرسراۋى جندىرمە كان بوو شكات بىكات، پىئ گووت: كە ۋرەم، پىاۋە كانى
تۆ جاشولە كە يان لىن ستاندىم و ھەر لە پىش چاۋى منىش ۋە بەرى
نىشتن، قوماندار پىئ گووت: (جندىرمە ژنى نىيە، من نە گى و تۆ نە گى و
چاشكە ما كە نە گى، ئەى جى بگى؟ قونى خۆى بگى!)، مام سادىق كە
ئەمەى بىست، بە بىدەنگى بە درەكى پىر لە خەفەت كە پرايە ۋە ماری...

که‌ری مه‌لا ساییری ...

مه‌لا ساییر که‌ره‌کی هه‌بوو، هه‌موو رۆژێ میخ زنجیری هه‌رده‌قه‌ند و به‌ره‌لده‌بوو و ده‌چوو ده‌ناو تووتن و ته‌ماته‌ی خه‌لکی، به‌س چ چوونه‌کا نه‌و پارچه‌ تووتنه‌ی نه‌چوو نه‌وی، وێپای نه‌وه‌ی که‌ سه‌ر و چووته‌ی له‌ تووتنه‌که‌ هه‌لده‌بێ و ده‌یکرۆشت، په‌لکه‌کانیشی به‌ هه‌ر چار لاقان داده‌پنی و ده‌یشیلا و خه‌ساری ده‌کرد، به‌لایه‌ک بوو لۆ نه‌و گونده‌ی، شه‌وه‌کی مه‌لا ساییر ده‌چی کا و نالیکیه‌ داته‌ که‌ری، جفاره‌کیشی به‌ ناگره‌وه‌ له‌ ده‌وی گرتبوو، جوێکی که‌ره‌که‌ی پڕ له‌ کاو نالیک کرد بوو و ناگری جفاره‌ی هه‌روه‌رابۆ ناو جوێکی، نه‌ویش ناگای لێنه‌بوو بوو، کا و نالیکی به‌ سه‌ر و لووتی که‌رێ وه‌کردبوو و به‌بێ خه‌می چوو بۆوه‌ ماری لێ نوستبوو، سه‌به‌ینی وه‌کی له‌ خه‌وێ هه‌ستابوو گۆتیبوو: با برۆم که‌ری ناوده‌م، وه‌کی که‌ری دیتبوو چ دیتنه‌کا! سامی رتیشتبوو، ده‌وو لووتی که‌رێ هه‌موو سۆتابوو، که‌رپی گرو گه‌وره‌ی ده‌رکه‌وتبوون، بیست و گوشتی ده‌وو لووتی، هه‌مووی تاوا بۆوه، به‌شه‌ری لێ نه‌ترسا. به‌س کونه‌ چاوی دیار مابوون، که‌ره‌که‌ له‌ تاو سۆتانی خۆی، وه‌ختی کا و نالیک ناگری گرتبوو، خۆی پاپرچکاند بوو، به‌را بیسوود بووه، خوا روحی پیکردبوو وه‌ختی ناگر گه‌یشتبۆ بنی جوێکی، بنی سۆتابوو، هه‌موو کا و نالیک پزّا بوو، نه‌گه‌رنا هه‌موو که‌له‌ش و ته‌ویله‌که‌شی ده‌سۆتا. که‌ر ماوه‌یه‌ک له‌ ماری که‌ت، هه‌تا ده‌وو لووتی به‌ زه‌بری ده‌رمانی خۆماری، ته‌نکه‌ پیسته‌کی گرته‌وه‌ و باشبۆوه، خه‌لکی گوندی نزایان نه‌کرد چا نه‌بیتۆ، به‌رام نزا دادی نه‌دا، جاران به‌س سه‌ر و جووته‌ی له‌ تووتن هه‌لده‌بێ و په‌لکه‌کانیه‌شیلان، پاش نه‌وه‌ی که‌ر چابۆوه، درانی نه‌وه‌نده‌ ده‌رکه‌وفتن، زۆر له‌بار بوون

بۆ سەر جۈوتە ھەر بېرىنچ، ھەر ئەو ھەشنا! ۋەكى بەر ھەر ئە بوو و
 ئە چوۋە ناو توتۇق، كەربە كانى لە قالۇران گېر ئە كىردن و لە پىئانى
 ھەر قە ناندن، خەلكى ئە يانگۇ بىرە ھەر ۋەكى جاران بايە، ۋەكى بەس
 سەر و جۆتەى ھەر ئە بېرى و پەلكى ھەشیلان... ئىستاش لە گوندى،
 ھەر كەس درانى ئە گەورە بن، پىئى ئەرتىن: دەرئى كەرى مە لا سابىرى...

مەدۇرا سپاردە كەى (باراماغای) لە یاد نە ما...

باراماغا كارەكەرتكى غەربحالى ھە بوو ناوى مەدۇ بوو، سبەينەكى
 ووتى: مەدۇ پىرۆ لای عەولآغای پىئى برى باراماغا ئە حوالى پىرسى و ووتى
 دووزبەى دەعوەتى منى چاۋەرتتە كەم. مەدۇ ۋەرتكەت، نىورانى گەيشتە
 ماری عەولآغای، مەدۇ لە بېرى چوو لۇ ھاتبوو. عەولآغا لى پىرسى ووتى:
 مەدۇ لۇ ھاتى؟ مەدۇش ووتى: نازانم! عەولآغاش ووتى: كوو نازانى؟!
 ئەدى نابى بزانم لۇ ھاتى؟ مەدۇش ھەر واگۇ نازانم، عەولآغا ووتى:
 ئەمن ئەزانم باراماغای لۇ ناردى، باگوردانەكى لە كئەمنە ئەتووى لۇ
 ئەو باگوردانەى ناردى. مەدۇى فەقىر نىورانى نانى خوار و
 باگوردانىان ھەردا سەر پىلى و ۋەرتكەت، لەرتىئى ھەر قنە قنى بوو لەو
 گوندى لۇ ئەو گوندى ھەتا گەيشتۇ ماری باراماغای و ئىوارەش
 داھات. باراماغا ۋەكى دىتى مەدۇ باگوردانى وپتە پىكەنى و لىپىرسى: ئەو
 باگوردانەت لۇ ھىنايە، خو ئىستا ھاوینە باران نابارى، دەرئى
 سەربانتان درۆبە يەكا. مەدۇش ووتى: درۆبەى چ و حارى چ، ئەمن

وهخته شانم بشکێ. باراماغا ووتی: دهی پێم برئ نهتوو به و هاوینهی
 نهو باگوردانهت لۆ وێیه. مه دۆ ووتی: چوو مه کن عهولاغای، لێ پرسم
 لۆ هاتیمه، نه منیش وه مگۆتێ نازانم، نه ویش ووتی: نه زانم باراماغای
 لۆ ناردی، باگوردانی له کنه منه نهتووی ناردیه لۆی بیهیۆ، به دوو
 نه فهران باگوردانیان ههردا سههر شانی من و به قنه قن هینایتمۆ ئیره.
 باراماغا ووتی: کوره مه دۆ فێرانا لێکردی، باگوردانی من که له ک له وهی
 که وره تره، برۆ باگوردانی خۆم لۆ بینۆ. سه به یئ ده کهر تاریک و پرونی
 به یانی، مه دۆ به باگوردانه وه وه پێ که ته وه لۆ ماری عهولاغای، وه کی
 که یشتی ووتیه عهولاغای: نه وه باگوردانی مه نیه، فێرت لێکردینه،
 باگوردانی مه زۆر له وهی که وره تره، عهولاغاش به پیاوی خۆی گۆ:
 بچن که هه باگوردان له ناوایی گه وره به لۆی بینن و له سههر پشتی
 مه دۆی دانین. وه کی هینایان وه مه دۆیان داو به کندهر کی پێچایانۆ.
 مه دۆ وه پێ که ت و خه لکیش پسر به زار پێسی پێنه که نین، مه دۆی
 فه قیریش نه به زانی کهر له کن که تیه و کونده له کن درایه، که یشته
 ناوایی خۆیان و چۆوه ماری باراماغای، باراماغا ووتی: یاخوا
 به خیر بیه وه مه دۆ، نه وه باگوردانی منه، عهولاغای نه و یست فێریم
 لێبکا.

حەمەشەپە دەپەوئى كنىرراو بگا...

كنىر كچىكى جوانى تازه پىنگە يىشتووى قسە خۆش بوو ووتى: چار پىنج چىرمان هەبوون، بابم هەموو سبەينان ئەمنى هەرەستاندوو ئەمنى نارد بچم بيانبەمە لەوهرى. سبەينهكى مانگام لىئە خورپىن، لە گوندى وەدوور كەتمۆ، چاوم هىشتا خەوائى بوون، ئاوپرەكم داوھ پىاوھك بە مشاوشى وەدووم كەتبوو ھابمگاتى و نەمگاتى، پىيانەگۆ حەممە شەپە، گۆتم: شەپە لۆ ھەندە مشاوشى وەيگۆ: لۆ توو مشاوشم. گۆتم: قاچىنە قوونى قورتار كەن. غارم دا ھەر ئەوھەندەى وىراگە يىستم وەسەر دائرى كەوم، شەپەش ھاتە بن دائرى شروال و بىجامەى لەبەر كردنو بە گون رووتى لۆم ھات، ھەر پىش ئەوھى بمگاتى خۆم فرەدا خواری و شروال و بىجامەم بردن و ھەراتم، حەمە شەپەش خۆى فرەداو بە گوون رووتى وەدووم كەت و ھاواربە كرد: ھەى بەقورپانەت بم كچەتيمى كنىر، ھەر چ نەبى بىجامەم لۆ فرەدە، حەيام چوو. ئەمنىش گۆتم: ھەتا تۆبەى نەكەى وىت نادەمۆ، شەپەش ئەيگۆ: تۆبە ھەتا مايمە جارەكيدى ئەو كارانە ناكەم. لە گوندى نىزىك كەتینۆ شروال و بىجامەم لۆ فرە دا و چوومۆ ماری بەرا لە ماری باسە نەكرد.

مام وسووی وه جاخ کونر به هیوای منائیک بوو...

مام وسوو پیاوونکی ئیختیار و وه جاخ کوئر بوو، له ژبانیدا دوو ژنی هینابوو به هیوای نهوهی خوا منائیکی پچ ببه خشی، که چی نهو هیوایه نه هاته دی. مام وسوو ژنی یه که می ناوی هه وری بوو، رۆژنک هه وری ووتی: وسوو زگم ده جووئ، پچ ده چی منالم له زگ دابن. وسوو گوئن: مزگنیت کهت و مانگای زهر دیشم خیر بی. وسوو مانگای زهر دی کوشته وه و دابه شی کرده سه ر دراوستیان. رۆژهک هه وری ووتی: وسوو، زگم هه ر که و ره ده بی ده چه لای مامان بزائم چه ند مانگم مایه مندالم بی. مام وسووش ووتی: زۆرم پیخۆشه، بچۆ. هه وری چوووه لای مامانی و مامان پتی ئه ری نه و په ری دوو مانگی مایه، هه وری له خۆشیان شای به سه پان نازانی به خۆشی که پاره ووتی: وسوو، مامان ووتی: نه و په ری دوو مانگم مایه. وسوو له خۆشیان نیشی ناو مارتشی به هه وری ناکرد، هه موو نیشی به خۆ نه کردن، درى نه دات هه وری ماندیکا. رۆژه کی هه وری و مام وسوو ده چنه ماری خزمه کی له گونده کی دی، که ره کیان پیبوو، وسوو ووتی: هه وری نه توو سواری که ری به نه کوو هیلاک بی، نه منیش له پیشه وه قه پراسی که ره گرم. وه ختی نه که پشتنه کۆسپه کی یان چاره کی، وسوو توند قه پراسی نه گرت نه وه کی تاسمه کی بکا منائی هه وری له بار چی. سه ردانیان ته وه و کو کرد و که پانۆ هه وری هه ر منالی نه بوو، ده ر کهت زگ که و ره بوونه که ی ئی قه ره و بوونئ بوو نه کو منال. پاش چار ساران هه وری مرد هه ر منالی نه بوو. مام وسوو ژنه کی دی هینا ناوی خه یال بوو، به ته مه نی حه وتا سالیس مام وسوو ده یگۆ: هه سپم هیشتا هه ر به کاره، به شکم نه و جاره ی مناله کم بی." که چی نهو هیوایه شی هه ر نه هاته دی.

مام قادر و مام په حمان تالان و پرووت و قوت ده کرتن...

مام قادر و مام په حمان دوو پياوې هه زار بوون، كه مابه تي ساريان يه كي دوو فهرده تووتن بوو. پوژنك تووتنه كه يان داده گرن و يه كي كه ره كيشيان هه بوو تووتنه كه يان له كه ري باركردو وه پټكه تن لو كاروانه كي ده دوازده پوژان چاويان وه مار و منالي خو ناكه ت، مارو منائيش چاوه پټيان بوون هه تا جلك و پټراو و خواردنيان لو له شاري دين. كو ميره چه ته يه ك له چوژگه كي پټيان لئنه گرنو توتن و كه ريان لئنه بهن و له وئ رووتيانه كه نو و يه كي شاهه كيشيان له قوونئ نه دهن و نه پوژن. مام خدر و مام په حمان زور به خه مباري نه كه پټنو ماري، زور هيوايان به و تووتنه ي هه بوو، نه ويشيان لي ستيندرا بوو، بيچگه له هه نديش كورته ل و شهروار و كه راس و ده ريشيان له پټ كرده بوون. له پټنئ نه كه نه گونده كي له لاپه رگه ي گوندي ژنه ك دانيش تيه نه وانيش به ره ق و پروتي به ره و پروي نه پوژن و ژنه كه ش هه راته ژورئ كه به پوتو قوتي بينين ترسا، زوو دهركه ي قه پات كرد. مام قادر و مام په حمانيش چوونه په نا به رده كي به س سه ريان دياربوو، هاواريان كرد: براژن خوا خيټ بنووسي يه كي بيچامه كن لو بينه، چه تان پروت كرينو. نه ويش ناوټرا، لټيان نه ترسا. له و به ينه ي ميټردي ژنه كه ي هاتو، ژنه ي دهركه كرډو و ووتی: پياوه كه نه وه له كي بووي؟ نه ويش ووتی: لو چبووه؟ ووتی: نه و دوو پياوه ي له پشت نه و به رده ينه هاتبوون له نوم بستين، به پروت و قووتی لوم هاتن. (ناش له چ خه ياره كي و ناشه وان له چ خه ياره كي). نه وانيش هه ر هاواريانه كرد: لو خاتري خواي يه كي بيچامه كمان لو بينن. ميټردي ژني چوو وه كي ديتي له پشت به ردي دهسته كيان له پشت قوونئ خو يه كه كيش له پيش گوني راگرتبوو و

زۆربان شەرمە کرد، ووتی: ئەووە چتان بەسەر هاتییە؟ ئەوانیش لۆبان
 گێراوه، ئەویش چوو ھەربە کەو بیجامەک و کورتەکی لۆھینان،
 ئەوانیش دەبەریان کرد و ووتیان: رەبی خوا خێرت بنوووسی. ئەجە ملی
 رێیان گرت و بە پێی خۆدا گەپانۆ بەرەو گوندی و ماری خۆ...

*** *** ***

گوئزار درى موسای دەست گیرانی رەنجاند...

مووسا کورەکی گەنجی دەستگیراندار بوو. زۆربەى شەوان بە گەپان
 ئەچوووە ماری گوئزاری دەستگیرانی، هیندەى شایى پێ بوو خۆی بە
 کەس نادا. شەووەکی مووسا ئەچیتە ماری گوئزاری و سەلامیان لێکا،
 گوئزاریش جوابی سەلامیە داتۆ و ئەرئ: موسا بەخێر نیی! قۆرە بیتمت
 کردییە، ھەموو شەوئ دێیە گەپان، خەوت لێ حەرام کردینە. موسا
 نارەقەى کرد و لە ناو خۆیدا زۆر پەست بوو، یەكسەر گەراووە ماری، بە
 حیسابی خۆی ئەووە دەستگیرانیتی هاتیتە کنى دەبی شایى پێ بێ، بەو
 شەووەی خەم گرتی و چوو لە پەنایەکی دانیشت. بابی نەمابوو برا
 گەورەبەکی ھەبوو ناو علی بوو علی هات و لێی پرسى: موسا لۆ وا
 عاجزی؟ موسا ووتی: گوئزار پێی وتم: موسا بەخێر نیی قۆرە ھەموو
 شەوئ لۆ دێیە گەپانی، ئەو قسانە ئەمنی عاجز کردییە، ھەر یەكسەر
 ھاتمۆ ماری. علی ووتی: ئەى لە کاکت نەكەوی، ئەووە كەنگین كێشەبە،
 چ زۆرە ژن زۆرە، ھەر ئەوشەو لۆت ئەچمە داخوازی كچێ مام باپیری و
 لێت مارا كەم و لۆشتەگوازمۆ. علی برادەرەکی ھەبوو ناوی باپیر بوو
 زۆری خۆش ئەویست كچەکی ھەبوو ناوی ئەستی بوو، ھەر بەو
 شەووەی علی چوووە ماری ووتی: باپیر، موسای برام ئیوھەى لێھاتیە

هاتیمه نهستی کچت لۆ موسای بخوازم، مام باپیر گۆوتی: نهستی، کچم، شوو به موسایه که ی؟ نهستی ووتی: باوه نه من له قسمی توو ده رناچم. باپیر ووتی: مادهم وایه علی، نهستی پیشکه ش به موسای برات بی. علی ووتی: هه ره نه وشه ویش لیکیان مارا که ی. باپیر ووتی: کوو نه بی داخوازی و ماره برین له یه ک شهوی بی؟ علی ووتی: نه گه ره نه منت خوش بوئ نه بی و نه که ی. باپیر ووتی: درت ناشکینم، چوون به و شهوی له دوو موساو مه لایان نارد و موسا و کچی مام باپیریان لیک ماره کردن. علی ووتی: مام باپیر، داوا یه کی دیشم هه یه، با هه ره نه وشه و بشیگوازی نو! مام باپیر ووتی: ناخر کوو نه بی داخوازی و ماره برین و گواستنه وه به یه ک شهوی بی؟ علی ووتی: قه هر گرتوومی هه ره ده بی بی. مام باپیر ووتی: دهستی تو م شکاوه له ناست تو، فه رموو بیبه ن. علی ووتی: فه رموو ت خوش بی. به و شهوی نه ستیان گواستو به بی دهنگی. علی له پیشدا ده رۆیی و فانو سه کی هه رگرتبوو به ره و ماری، نه وهی که س چاوه رپی نه نه کرد نه و رووداوه کت و پره بوو، نهستی و موسا بوونه بووک و زاوا. به یانی بووکی یه ک شهوه ده گه ره داک و خوشکی موسای چوونه کانی ژنان، ژن هه موو حه په سان، نهستی ده گه ره داک و خوشکی موسای، ماری نهستی له و سه ری و ماری موسای له و سه ری، له خوشکی موسایان پرسی: چبووه؟ نهستی ده گه ره نگۆ دایه. ووتی: لۆ نه تانزانیه؟ ووتیان: ناوه لّلا، لۆ ما چ بووه؟ خوشکی موسای وه گۆتئی: وه لّا دوونی شهوی نه ستیمان لۆ موسای برام داخوازی کردو ماره مان کرد و گواستمانه وه ش. کچه کان هه موو ناخه کیان هه لکیشا ووتیان: خوژگه موسایه کیش لۆمه هه ره که ت. موسا گوتزاربشی ته لّاق نه دا، پاش چار پینچ ساران نه ویشی گواستو...

مام مه عروف و پيره ژنی ژاژی فروش...

مه عروف پياوه کی خواناس و له خوا ترس بوو، پوژه کی له ناو پهری خوی خه ربکی رهز خاوبنکردنه وهی بوو، له دووری ناوایی، هیواره داهات و وه پئ کت لو ماری، له پئ گه شته پیره ژنه کی ژاژی فروش پئی ووت: پورئ، برؤ بچینه ماری مه، رنت زوری دووره شهوت لئ دادئ ناگه یؤ جئ. پیره ژنی ژاژیفروش وه گه ری کت لو ماری، شهو به قسه ی خوش و خواردنی گويز و میوژیان برده سهر هه تا وه ختی نووستئ داهات، ژنی مه عروفی ناوی رنجان بوو، جئی پیره ژنی ژاژی فروشی له کنه خوی راهیختست و نووستن، چراشیان کووزاندؤ. شهو مه عرووف شه هوهتی هه ستا، به حسابی خوی ده چوه کن ژنی خوی، ده سته گپرا، پوخته پیره ژنی ژاژیفروشی کته ته ده ست، ژاژی فروشیش زوری هه ز لیبوو لو ئیشه کی نیوهه، گرئی له خو برین و خوی نهرم و شل کرد، مه عروفیش تی نه فکری داخوه رنجانه یان نا، ئیشی خوی ده گهر کرد. سبه پئی پیره ژنی ژاژی فروش به په له پهل نانی خوارد و له شهرمان چاشی نه خواردؤ و پویشست، مه عرووفیش نه به زانی مه سه له چیه لو شهرمیگا، به په یحانی خیزانی خوی گوئ: به نازایی ناوم لو گهرم که با خو بشؤم و بچمه ناو پهری. رنجان ووتی: لو خوته شوئی، نه دی دونیشت خو نه شوست؟! مه عرووف ووتی: نه دی شهوئ نه هاتمه کنت؟ ووتی: سه پیره بیئت چووبییه کن پیره ژنی ژاژیفروش!. مه عرووف ووتی: برئم چ؟ خو بوئی ژاژیشی لئدات. رنجان ووتی: مه عروف کوو نهو ئیشه ت کردیه؟ مه عرووف ووتی: خه تایی من چیه، به خوی خوی نهرم و شل کرد، زوریش تاریک بوو وه مزانی نه تووی. به را تازه نهوی چوو چوو، ئیدی له دوو چوان مه چوو، ئیستا نه چم گهردهنی پئ نازاکه م.

به دوايدا پښت و پرهڼی ژاڼی فروش له ماره کی بارگهی خستبوو،
 وهکی چاوی وه مه عرووفی کهت بارگهی پیچاوه و هرات. مه عرووفیش
 وه دووی کهت، له جییه کی چؤل گرتی و پی ووت: شه ویدی هیچم
 ده گهره توو کردیبه؟ ژاڼی فروشیش ووتی: نه رتوه للا ه نندت ده گهر
 کردم هه تا هه نگرت لپنام. مه عرووف ووتی: نه سته غفیر و للا. ههر
 خوابه که مه هورونه کات، توخوا گه رده نم نازاکه. پیراژن ووتی: هه زار
 جارت گه ردن نازابی.

پاوه زوشک...

مامؤستا فهرهاد مامؤستای دپیه ک بوو له سالانی حه فتاکان،
 قوتابیه کانی له ته مهنی خوئی بوون، به گه وره یی خویندن گایان بو
 کرابؤوه و چووبوونه بهر خویندن. مامؤستا خه لکی شار بوو، له
 سوعبهت و گاله ته و گه پی خه لکی لادیئ شاره زانه بوو،
 خویندکاره کانیشی زور ساخته چی بوو نه و کات و باو بوو که سیک
 نه گهر غه ریب بوايه یان له شار هاتبايه لادیئ زوشکیان پڼ ده گرتن. به
 شه و ده بیانبرده پاوه زوشکی هه موو پڼ رابواردنه کهش بو نه و که مه
 بوو که ته نه که ی ده کوتا. نه م گه مه یه نیستاش له هه ندیگ دی دا
 ماوه. مامؤستا و سئ چوار قوتابی شه ویک له مالیکدا داده نیشن و
 قسه ی خوئ و به پیکه نین ده کهن. قوتابیه کان ده لپن: با بجینه پاوه
 زوشک مامؤستاش له گه ل خوئمان ده به یین. مامؤستای غه ریبیش

نازانی داوه که بۆ نهوه مه منونیش نه بی له گه ل خۆی بهرن. سێ چار
 کووش و تهنه که به ک و دوو کوته که دار ده بن و ده چنه دهره وهی
 کوندی. ده گنه گورپایه کی و ده لێن: مامۆستا لێره دانیشه به م دوو
 کوته که داره به هه موو که یفی خۆت تهنه که بکوته، تۆ غاردانت پێ
 ناکرێ وه دوا ی زوشکان بکه وی، ئیمه ش له م که ندرانه دا خۆمان مات
 ده که ی و که زوشکه کان گو تیان له رمبه رمبی تهنه که کووتانی ده بی له
 کونه کان یان دهر ده پهن و ئیمه ش ده یانگرن و ده یانکه ی نه ناو
 گوشه کان. که پر بوون دێینه وه لات نه و جا به یه که وه ده گه پێینه وه
 ناوایی، به لام تا ئیمه نێینه وه لات واز له تهنه که کوتان نه هی نی.
 مامۆستا به خۆ به کووته که داره کان ده ست به تهنه که کوتان ده کا.
 قوتابیه کانیش له مامۆستا ئاودیدو ده بن و هی دی هی دی ده چنه وه
 ناوایی و ماله کان یان. رمبه ی تهنه که کووتان ده گه یشته ناوایی. مامۆستا
 ددانی ده سوین وای ده زانی قوتابیه کانی زوشکی بۆ ده گرن مانگه
 شه ویکی پوونا که و خۆشه، مامۆستا تهنه که ی خر کرده وه سه ره که
 نه وه نده ی به کوته ک لێ بدات. هه ندی جار له خه و راده ماو بالادا
 راده قه نا دیسان هه لده ستاوه و ده ستی ده کرده وه به تهنه که کووتان.
 چاوه پێیه هه تا کو قوتابیه کانی دێنه وه وه فهرده زوشکه کان هه لگرن و
 برۆنه وه، خوتندکاره کانیش له ماله وه پر خه ی خه ویان بوو تاریک و
 پوونی به یانیه خه ریکه رۆژ دابی مامۆستا ده وره ی خۆی ده نۆزی
 زووشکی چی و قوتابی چی کوته ک و تهنه که شی هه ر به ده سته وه یه له
 کاری خۆی نه وه ستاوه. ده لیت: هه تا کو رۆژ دانه ها تووه وه باشه خۆم
 بگه ینمه مال، خۆ قوتابیه کانم گولایان له سه ر ناوم....

عاشقی مروەت...

مروەت ووتى: ئەو كاتە گەنج بووم، مارتىكى رەش بوو بە عاشق و شەيدام! لە وەرزی ھاویندا كاتى كە دەچووینە سەر چۆخىن بۆ گۆرە كردنى گەنم و جۆ. لە گەئ براكانمدا دەچووم من سوارى ھىستر دەبووم، ھەموو رۆژنىك لە پىنگادا مارتىكى رەش لە دواى مندا دەپۆشت، ھەندىك جار لە تەنېشتەكانم، ھەندىك جار لە پېشم، ھەندىك جارېش دەھاتە سەر پىشتى ھىستەرە كە سەرى لە سەر شانى مندا دادەنا و لە دەورم سەماى دەكرد. ھەر دەتگۆت كورە، چوار دەورم دەدات و منېش بە ھەموو كەفى خۆ دەترسام و دەمجىرېكاند، مارەكەم زۆر بە ئاشكرا دەبېنى، بەلام ئەوانەى لە گەئمدا بوون دەيان ووت: ماری جى و حالى جى، ئەى ئېمە بۆ ھىچ مارتىك نايېن؟ دەم ووت: چۆن نايېن ئەو تە بە ئاشكرا سەما دەكات. بەلام ئەوان ھىچيان نەدەبېنى منېش بە ناچارى ئەو پىنگايەم تەرك كرد. لەو كاتەى ئەو پىنگايەم تەرك كرد ھىچى تر ئەم مارەم نەبېنېھە.

بئويژدانی ههرسینگ...

رۆزتک شوان بووم بۆ بزنی لهوهپاندن چوومه شاخی ماکوک، نهو کاتی کورگ و ههرس و بزنی کۆی و بهراز گه لیک زۆر بوو، جار و ابوو بزنی کۆی له گه ل بزنی کانی خۆمان تیکه ل و ده بوو. ههرسینگم بینی که ده دارنکی دوولکی له تهراشیک شکانده وهو په له کانی لیکرده وهو به دارنکی به رزی هه ئنا. جارنک به داره دوولکه هه ئپه سیراوه که ی دا چوو هه سه ر داره که وهاته خوار و رۆیشت. منیش (پرسول) له په نایه کدا دانیشتیووم و سه رنجم دابۆین، له بهر غووردایی دارستانه که نه مزانی نه م ههرسه بۆ کوئ رۆی. پاش که میک بینیم ههرسه که کوده له بهرازنکی له سه ر شان بوو بۆ لای داره دوولکه هه ئپه سیراوه که ی غاری دهدا. ئیکانه و بهرازنکیشی له دوا بوون. ههرسه که گه یشته لای داره که و به سه ر دوولکه داره که ی که وت، ئیکانه و بهرازه که ش زۆر خۆیان ماندوو کرد نه و پیران به سه ر بکه ون به ناچار ی له دهوری داره که ی نه سووپانه وه و مره مریان نه کرد له خه می کوده له ی به چکه یان. ههر نه وهنده م بینی ههرسه که کوده له ی بلند کرد و فرییدا، نه وهنده به زه بر به به رده کی دادا له بن داره که بووه و گیانی له بهر ده رچوو. ئیکانه و بهراز وه کو مرو فان بۆ به چکه که یان ده گریان. کاتج که بن نه مه ل بوون رۆیشتنه وه و ههرسیش هاته خوار ی و نه و جار هه ش بز بوو. به بینیکی پینچوو وه کو جار هه که ی پینش و کوده له یه کی له سه ر شان بوو و غاری دهدا، ئیکانه و بهرازنکیشی به دوا که وت بوون، به لام نه یده گه شتی، کوژه له که ش ههر ده یچریکاند، وه ک جار هه که ی دی ههرس به سه ر دوولکه داره که ی که وت و چوو ه سه ر دار به رپوه که، بهراز و ئیکانه ش ههر مره مری پیرنه یان نه کرد. هه ندی جار ده نوزانه وه و به بهر

هه‌سه‌که‌یان ده‌نۆڤی وه‌کو نه‌وه‌ی بپارێنه‌وه، کو‌ده‌ئه‌که‌ش هه‌ر
 ده‌یچرێکانند. نه‌و جاره‌ش هه‌رسی بێویژدان کو‌ده‌ئه‌ی فرێندا و به
 به‌ردێکی دادا و له‌ت و په‌ت بوو. ئێکانه‌و به‌راز چوونه‌ سه‌ر ته‌رمی
 کو‌ده‌ئه‌که‌یان و نه‌وه‌نده‌یان خۆ له‌ خۆڵ وه‌ردا شه‌یتان زگی بێ
 نه‌سووتان. نه‌و جاره‌ش به‌راز و ئێکانه‌ به‌ ناو‌می‌دی چوونه‌وه‌ و
 هه‌رسیشیان به‌ دوا که‌وت. منیش بێویژدانی هه‌سه‌که‌ کاری تێکردم و
 ووتم: شه‌رت بێ چاره‌ت که‌م هه‌ی بێویژدان. چووم دوولکه‌ داره‌که‌م
 له‌ دار به‌پوه‌که‌ کرده‌وه‌ و له‌ شوێنێکی دوور فرێندا و خۆم له‌ شوێنی
 خۆم مات کرده‌وه‌ و چاوه‌پێم کرد. هه‌سه‌که‌ دیسان کو‌ده‌ئه‌یه‌کی
 له‌سه‌ر شان بوو و غاری ده‌دا و ئێکانه‌ و به‌رازی به‌ دوا بوون
 نه‌یده‌گه‌یشتن، هه‌سه‌که‌ گه‌یشته‌ لای داره‌که‌ و دوولکه‌ داره‌که‌
 نه‌ما‌بوو دوو جار به‌ ده‌وری داره‌که‌ سوورایه‌وه‌، به‌لام بێ سوود بوو،
 ئێکانه‌ خۆی گه‌یاندی و شرفه‌یه‌کی زۆر به‌ توندی لێدا و نه‌وه‌ی له‌ زگی
 دا‌بوو له‌ پاشه‌رێدا هاته‌ ده‌ری، هه‌ندی شرفه‌ لێدان هه‌تا‌کو کوئی
 خۆی لێ رێشت و تۆباندی...

خەلیفە لە ترسی خۆی ناوێری لە سەردەرۆیش هەستی...

دوو کوورپی گەنجی هاوتەمەن هەبوون، یەک ناوی دەرۆیش بوو ئەوی تریش ناوی خەلیفە بوو. دەرۆیش کوورپکی زۆر حەسەبی بوو کەس نەدەوێرا بیدوێتێ. خەلیفەش کوورپکی زۆر هێمن و لاشەپ بوو. پۆزێتک دەرۆیش و خەلیفە بە تەنیشت یەک دادەرۆن و دەرۆیش شەپ بە خەلیفە دەفرۆشێ، لە ناکاو دەرۆیش وەبن دەکەوی و کەمی لێنابی بەر پەوانیان بکات. دەرۆیش لە بندا هاوار دەکا و دەنەپینی و دەلێ: خەلیفە هەستە لە سەرم، ئەگەرنا هەلئەستەمەووە دەتخنکینم! خەلیفە لە ترسان نەدەوێرا هەلئێ، نەوێک هەلئێ و بیخنکێت، بە هەردوو دەستان تووند دەرۆیشی گرتبوو و چاوەپێی بەکەکیبە کرد بێ و لێکیان بکاتەو. خەلیفە دەستی شل بوون و توانای نەما و کەسیش نەهات بە ناچاری دەستی لە ملی دەرۆیش کردنەووە بە تەزدەستی هەلآت، دەرۆیش بەدوا کەوت، بەلام پێینەگەشت هەتا خەلیفە چوو بەنبانی خانووی. دەرۆیش ووتی: خەلیفە ئەوێ ئەچم سێ شەو و پۆزان تەورداس و بیوران دەسوم، دواتر لەگەڵ خۆمیان هەلئەگرم و دەگێرم، لە هەر شوێنێک بتبینم هورد و هەرات دەکەم! سێ شەو و پۆزان تەورداس و بیوری سووین، هەندەئێ تێز کردبوون لە ملی گاجووتت نابا دەهێپەراند! خەلیفەش لە ترسی دەرۆیشی نەدەوێرا لە بەنبانی خانی بێتە دەری، چونکە دەیزانی گەر لە هەر شوێنێ بیکاتێ خرابی بەسەر دێنێ. خەلیفە برابەکی هەبوو ناوی رسول بوو، بە خەلیفە گووت: ئەوێ لۆ لە بەنبانی خانووی نایبیتە دەری؟! نیشەکی ناکەئێ؟ ئەویش ووتی: وەللا برام چت لێبشارمەووە ئەوێ لە ترسی

دەر ویشی، له هەر شویننه کی بمگاتن به بیور و تورداسان لهت و په تم دهکا، لویه ناویرم له ماری بچمه دهرئ...

بووک بۆره و هندی شوان:

په وهند کورنکی تازه پینگه یشتوو بوو، له منالیه وه ژبانی به شوانی نه گوزهراند. ماوه یه ک بوو داوای ژنی نه کرد. رۆژتک ووتی: باوکه نه گهر ژنم بۆ نه هیئی چیتر شوانی ناکه م و ناچمه کن بزنان. باوکی ووتی: نه وپۆش برۆ، نه گهر تا ئیواره هاتیه وه بووک ناماده نه بوو پازی مه به. ههر گه یشتیه وه مأل، گۆچانه کهت دانن و دۆخینت بکه ره وه. په وهندیش وهک رۆژان چوووه کن بزنان به هیوای نه وهی ئیواره بیی به زاوا. باوکی په وهند ووتی: خو په وهند میشکی کلۆراندوومه و پاره شم نییه ژنی بۆ بینم، ته گبیرنکی لی بکه م باشه. ئیواره پيش نه وهی په وهند بکه پسته وه باوکی په وهند مه شکه یه کی فودراوی هینا و له بنه بانی خانووی له سه ر لبادیک دریزی کرد و لیفه یه کی پیدادا. ژووره که نه وهنده تاریک بوو چاو چاوی نه نه بیی. په وهندی شوان له لای بزنه کانی گه رپایه وه و ووتی: باوکه بووکت بۆ هیناوم؟ باوکی ووتی: به ئن کورم خیرا به بووک له ژورئ له ژیر لیفی چاوه ریت دهکا. په وهند نه وهنده تامه زرو بوو به خیرایی گۆچانه کهی فرنداو تن نه فکری چی له بن لیفییه ههر لیفی له سه ر لابرده و خوی هه لدا سه ر و زهوقی خوی لی رشت، دواتر که زانی نه وه بووک نییه و مه شکه یه! ههر به توندی مه شکه ی به دیواری دادا و ووتی: به خوا رۆژنکی دی شوانی ناکه م...

وہ کو سوئی خوی دہرئہ خا:

پیاوئکی قسہ خوش و قسہ زان بہ ناوی محمد ووتی: لہ سالانی ۱۹۶۰
لہ بہر جۆگہ یہک پارچہ گہ نمیکم کردبوو، لہ تہ نیشٹ گہ نمہ کە ی
منیش پارچہ تہ ماتہ یہک کرابوو. گہ نمہ کە م دووربہ وہ و گیرہم کرد و
خہریکی شہ نہ کردنی بووم و ووتم: بۆ خۆم نہ کە م بہ سوئی و خۆم بہ
پیاوئکی نوورانی نیشان نہ دەم؟ جا ریشیکی گہ ورہم دانا وتہ سببھیکی
قہ زوانم لہ دەست گرت و دايم سوہجانہ لام دە کرد، ہەر کە سئ
بہ لامدا تیبہرپیا دە یوت: مام سوئی ماندوو نہ بی، منیش دە مووت:
یاخوا بہ خبیر بیی و بہر رحمە تی خوای کە وی. خواوہنی پارچہ
تہ ماتہ کە ی تہ نیشتم ہند رەزبل بوو، رۆژتک نہ یووت: مام سوئی ہا
ئەو دوو تہ ماتہ و بائنجانہ ی لۆخۆت ببہ. منیش ہەر کە شہ و
دادہ ہات دە چووہ ناو پارچہ تہ ماتہ کە ی پینتہ رازووئیکی پرم تہ ماتہ و
بائنجان لیدہ کردہ وہ. کە رۆژیش دادہ ہات خۆم دە کردہ وہ سوئیہ کە ی
جاران، کە کە سیک بہ لامدا دە ہات دەستم بۆ ئاسمان بہرز دە کردہ وہ
و لہ بہر خوا دە پارامہ وہ، دە یانووت: بہ خوا مام سوئیہ کی بہ دینہ
کە شف و کە رامہ تی ہنہ و یاد ی خوای دە کا، رۆژتک خہریکی
شہ نہ کردن بووم کزہ بابیہ کی نہ رمی دە ہات، لہ نا کاو گا جووتیکی زہردی
قۆچ قیتی کلک درتیز بہ لامدا تیبہری و چووہ دەم رووباری. نیو کاتر متری
پنچوو پیاوئکی پیر بہ مشاوہ شی بۆ لای من دە ہات، منیش ووتم: خوا
ناردی، ہە ئسام دەستم کرد بہ تہ سببھات و بہ پارچہ دارتک دنکە
گہ نمم لہ درزہ کانی دەوروبہری جۆخینی ہە ئدہ گرتنہ وہ. کاتیک کە
پیاوہ کە بینیمی ووتی: بہ خوا مام سوئیہ کی بہ دینہ. ووتی: خەرمان
بہرہ کەت مام سوئی منیش ووتم: بہرہ کە تی خوات بہ سەردا بپرژئ،

ياخوا به خيڙپيئي. ووتى: گاجووتئىكم لئ وون بووه، له خاوهن پارچه ته ماته كهى تهنيشتم پرمى وتى: مام سوڤيه كه هه يه كه شف و كه پرامه تى هه نه، نه و جا خوا خيڙت بنووسئ گاجووته كه م بؤ بدؤزه وه. منيش دهستم بؤ ناسمان به رزگردن و چاوه كانم داخستن و پاشان به پياوه كه م ووت: برؤ سهر ږووباره كه گاجووته كه ت له وټيه. نه و يش چوو و به گاجووته كه يه وه كه پرايه وه، دهستى ماچ كردم و ووتى: به قوربانى نه و ږدينه ت بم مام سوڤى به خوا غه ييب زانى، نه م گاجووته م له مهر تۆ نه زانم، جا به يانيش ديار به كى باشت بؤ دينم. ووتم: نه سته غفيږولا، من نه و كارم له پيناو خوا كرد، هيچ پيويست به ديارى ناكات. ووتى: به خوا شتى وا له گؤږئ نيبه هه ر نه بن پاداشتى نه و كاره ت بده مه وه. منيش منه تم نه برد بؤ شتئكى ناوا، كابرا ږويشت و به يانى له گه ل خؤزه لات بينيم كابرا كه رنكى به پيش خؤى داوه و تپڙنكى پر له شمه كى لئ بار كردووه، كه گه يشته له م تپڙه كهى دابه زاند، قنه قنى له بنه وه دههات تا دايبه زاند نه وهنده قورس بوو، منيش ووتم: به خوا پيويستى به م نه زبه ته نه ده كرد، خو من له راهى خوا نه م كارم كرد. تپڙه كهى كردووه په نير و دؤ و گوشتى مه ږى تيدا بوو! كابرا ووتى: ئيستا ده ږؤم كارم هه يه، به لام ده بن نيوه ږؤخوانئىك له مالى من نان بخؤى، مالم له و گوندى به رامبه رمانه. منيش ووتم: به خوا پيويست ناكه خو من كارنكى وام نه كردووه بؤ نه م هه موو نه زبه ته بده مه بهر تۆ. ناوه ناوه ش ده موت: سبحان الله لا اله الا الله. پاش مشت و مږنكى زؤر پارزى بووم كه بجمه مالى، پيم ووت: هه تاكو نه م خه رمانه كا و دانه كهى لئىك جيانه كه مه وه و نه يبه مه وه مالم و داى نه كه م پيم ناكږئ، كه فينك داهات ده ور و بهرى وه رزى پايز سهر دانئىكت ده كه م. نه و يش ووتى: زؤر باشه چاوه ږيت ده كه م، به لام توخوا نزامان بؤ بكه نزاى

چاک. جا ماوه بهک بوو پارووم چه ور بوو، بۆ ماوه ی حه فته بهک په نیر و گوشت و دوّم له بران بوو. جوخینه کهم گیره کرد و خه زمانه کهم دا کرد. که فینک داهات رۆژنک خوّم کرده وه مام سوّفیه که ی جازان و بهر ئی که وتم بۆ مائی کابرا. کابرا هر له دوورپا منی بینی هات به پیرمه وه و ووتی: مام سوّفی نه وه هاتی؟، به خوا ده مزانی که دئیت و له سه ر به ئینه که ی خوّت ده بیت، به رده وام چاوتکم هر له سه ر پنگا بوو. که یشته لام و شانی ماچکردم. پیاوه که عه له شیشیکی کوشته وه و وه ژنه که ی دا و پاشان له ژووره وه قسه ی خوّشمان کرد، نوژی نیوه رۆشمان به کۆمه ل کرد و نیوه رۆ خواردنیکی به تاممان خوارد، سه ماوه ریش گزه ی ده هات چا له دوای چا بۆیان تیده کردم، هه تا ئیواره ش خوّشمان رابوارد و دواتر که پامه وه گوند و ماله وه مان...

گالته و سوعبه تی جازان:

مروهت و سلیمان تازه بووک و زاوای بهک شه وه بوون. به یانیبه که ی مروهت له پیش ده رگا گسکی لیده دا و له و کاته دا پیاوتیک به لایدا تیپه پری و پئی ووت: به سلیمان بلئی: با بیته ده رئی و به کم بداتن، به خیرایی پئی بلئی، ده نا ده رۆم کارم هه یه و زۆر به په له مه! مروهت له بهر خویدا ووتی: نه به رۆ تو بلی می بردۆ که ی (... بی؟) له سلیمان که وته گومان و خه مبار بوو، که چووه ژورئ له روی نه هات پئی بلئی: پیاوتیک له ده ره وه چاوه رپت ده کات و نه وه ای پئ گوتم، دواتر چووه ده رئی کابرا له وئی نه مابوو، ماوه بهک مروهت زۆر غه مبار بوو. رۆژنک سلیمان پئی ووت: نه وه چ؟ روویداوه بۆ وا خه مباری. نه ویش ووتی: پیاوه که چیت ئن بشارمه وه، پیاوتیک قسه به کی نه وه ای کرد! سلیمان دایه قاقای پیکه نین و ووتی: باوه ر نه که ی، نه وه خدری هاوړتم بووه و زۆر

گاڤته چييه، ويستويتهى بزاني تا چند باوهږ ده که یت و من و تو
شهړتک بکه ین و نهوجا پیمان پښ بکه نئ...

پیره ژنه دوّم، پزیشکی ژنی نه زوک:

پیره ژنه دوّم به گونداندا ده که پان، له م دئ بؤ نه و دئ، ته شی و
تیروکیان له سهر سکی ژنی نه زوک باده دا، به و مه به سته ی منایان بی.
له به رامبه ر نه و کاره یان په نیر و که شکو که نم و خوری و پیستی
نازه لیان و هرده گرت. جا نه گهر نه و ژنانه ی که پیره ژن ته شی و تیروکیان
له سهر سکی باده دان مندالیان بووبایه، ده یان ووت: یا پیره ژنی نه بایه،
به ته مای که چه میردی قهت منداری نه ده بوو. پیره ژنه دوّم یک
فیږبوو بوو هه موو مانگیک ده چوو بؤ دیکه ک و ته شی و تیروکی له سهر
زگی ژنان باده دا. گهر ژنیک مندالی نه بووایه، چاوه رتی پیره ژنی ده کرد،
هه تاکو ده هات و تیروکی له سهر زگی باده دا. وسووه پروت، پیاوړتی
کامل بوو، ژنیک هه بوو ناوی شه م بوو، رۆژتک پتی ووت: شه م نه وه
پیره ژنه دوّم هات وه، نه منیش نه چه بنه بانئ ژورا پشته وه له وئ خوم
مات ده که م و ده چه ژر لیفه یه ک، به پیره ژنه دوّم پتی: بووکیکمان
هه یه منداری نابن، وهره ته شی و تیروکانی له سهر زگی باده. نهوجا
شه م چوو پشوازی پیره ژنی و زور به گهرمی به خیره اتی لئ کرد و پتی
ووت: فه رموو با بچینه ژوورئ بووکیکم هه یه منداری نابن، تیروکی له
سهر زگی باده، نهوجا پیره ژنی برده ژورئ، هه ند تاریک بوو چاو چاوی
نه ده دیت، جا پیره ژن گوتی: نه وه کوا بووکه خان؟ وسووه پروت، به

دەنگى زىان كۆتى: ئەو ەتا لېرەم. پېرەژنى ەگۆ: چرا پەشكە يەكم بۇ
 پېكەن زۆر تارىكە، شەمە ەگۆ: بە ناشوكرى نەبىن چرامان نىيە. جا
 پېرەژن بە دەستكوتانى لە وسووه پوتى ە نزيك كەوت، ئەويش زگى
 خۆى ەركرد و پېرەژن دوو مئى جار تىرۆكى لە سەر ەيناو برد و ەيگۆ:
 مندارهكى ەوت مانكى دەزگى دايە! وسووه پووت خۆى پئى نەگىراو
 دەستى پېرەژنى گرت و لە سەر ەرامەى خۆيدانا و پېرەژنى لە
 چرىكزندا و ويستى دەپەپئى، بەرام ەند تارىك بوو زاركى نەدېتەو،
 وسووه پوت لىنگەكى گرت و خۆى ەردا سەرى، زۆرى نەبرد پېرەژن
 لە سەر چەنگان ەاتەدەرى و تىرۆكىشى لئى بەجىما و ەرات، چ
 ەراتنەك جارەكى دى بەلاى ئەوى گوندەيدا نەاتەو...

ئۆمەر خۆى سوننەت ئەكا:

كورپىكى گەنج ناوى ئۆمەر بوو تەمەنى گەبىشتبوو ەبىست و پىنج سال
 ەبىشتا سوننەت نەكرا بوو، كار و پىشەى شوانى بوو. رۆژنك چەند
 پزىشكىكى سوننەت كردن ەات بوونە گوندەكەيان، جا پزىشكەكان
 ەموو جار ەاوار دەكەن دەلئىن: دايك و باوكانى خۆشەويست،
 منالەكانتان بىن با سوننەتيان بكەين. ئۆمەر لە شاخ بوو كۆنى لېبوو
 ووتى: ئەو مەن خۆ بەتەمام ژن بىنم، واباشە بچم خۆم سوننەت
 بكەم. بزنەكانى بە جئ ەبىشت و ەاتەو ەناو دئى، پزىشكەكانى بىنى، جا
 ئەوكات بە پزىشكى سوننەت كردنيان دەوت (ەلەن نەبى)، شەرمى
 كرد بچىتە كنيان و پىيان بلئى منبىش سوننەت بكەن. زىر و ەۆرى
 منالان دىيەكەى پركردبوو، ئۆمەر سەبرى قىافەى خۆى كرد و
 پېكەنپى بە خۆى ەات. كە پزىشكەكان منالەكانيان سوننەت كردن،

نهوجا بهرېڅ كهوتن بو دپيه كي تر، نومهرېش به دوايان كهوت، كه له
 دپيه كه دور كهوتنه وه، نومهر بانگي كردنې و ووتې: هؤي
 عه له ننه بپيه كان بوهستن. نه وانېش كه گوږيان لېبو وراوهستان و
 پېيانووت: منانت ماوه سوننه تي بكه ين؟ نومهر ووتې: ناوه لئا. نه ي براي
 بچووك ماوه؟ ناوه لا، نه ي كې؟ بوخوم ماوم سوننه تم بكه ن، شهرم
 كرد له ناو ديدا پېتان بلېم سوننه تم بكه ن. وه به نيازېشم ژن بېنم،
 پزېشكه كان دا يانه قاقاي پېكه نېن و وتېان: خو له مه گه وره تر نابې، بو
 تا ئېستا سوننه ت نه كراوي. ووتې: ناخر تا ئېستا كارم شواني بووه زور
 له ناو ناوه داني نه ژباوم. ووتېان: ده باشه خوت بخهره سهر پشت.
 نومهر پالي دايه وه و شهروالېان داكه ند و پي گووتن: به ته پرده ستي
 كار كه بكه ن تا كه س نه هاتووه. جا سوننه تيان كرد و نومهر گه رايه وه
 كونده كه و سې رور له ماله وه له سهر پشت راكشا، لېيان پرسي نه وه
 بو كه و توي؟ كوټ دېشي، جارېك ده يگووت: زگم دېشي، جارېك
 ده يگووت: سنگم دېشي، به و شپوه يه دواي سې رور هه لسا يه وه و
 ماله وه شيان نه يانزاني كه سونه ت كراوه...

ميو انېكي به روا له ت كوټخا

بارام ووتې: منال بووم مالمان له گونديك بوو رورېك له ماله وه
 دانېش تېبووم دايكم له بهر ده رگا گسكي لېده دا ووتې: كورم سمكوي
 خالتان هات به پيريه وه هه پروون. من و براهه كم به ناوي په سوو به
 پيريه وه چووين، به لام خال چ خال، هه ده تگووت كوټخا بوو، به

سواری جوانه ماینیکی رهشی نیو چاوان قه له بهش. رانک و چۆغه ئیک بوزوی زهردی پۆشتهی له بهردا بوو، جامانیه کی کشت و قیت و نوئی له سهه نابوو دهسپۆکیکی جوان و نوئی له بهر پشدیندانا بوو و پشدینیکی قاف قافی له ناو قه دی بهستبوو. هینده پۆشته بوو کچی چوارده سأل بینیبای دل بۆی ده چوو. من و ره سووی برام قه راسه ی جوانه ماینه که مان گرت و خالم دابهزی و نه ولای و نه ولای به کترمان ماچ کرد و چووینه ژوروی و دانیشتن. کات کۆتایی پایز بوو. سمکۆی خالم هه لکشا سهه ری ژوروی و قاجی خسته سهه ر قاجی و شای به سه پان نازانی. دایکمان له خۆشیان شاگه شکه بوو بوو سمکۆی برای هاتۆته لای، ناحه ق نه بوو سالی جارنک ده هاته مالممان. ئیواره زیافه تیکی باشمان بۆ کرد، خالم نه وهنده چهزی له گوشت بوو تا زگی هیشا گوشت و چهوری خوارد. نه و شه وه مان به قسه ی خۆش و نه سته ق به سه هربرد، خانوو که شمان ته نها ژورویکی دانیشتن و ژورویکی تری بچووک که نان و شیومان تیدا حازر ده کرد، پینچ شه ش نه ستونده ی تیادا بوو هه موومان له ژوروی دانیشتن نووستین، نیوه ی شه و سمکۆی خالم تووشی زگچوون بوو بوو، بیجامه که ی پرکردبوو. کاتن که ههستی پښ کردبوو بیجامه که ی له پتی کردبوو و شهروالی باوکمانی ده بهر کرد و بیجامه که ی له بن لیچکه بهرتک دانا بوو و به پښ دهنگی به پښ نهوه ی که سمان له خه و هه ئسینت ده رگا که ی کردبوو وه و سواری ماینه که ی بوو بوو و به ره و مأل بهر ئی که وتبوو. به یانی دایکم وه خه بهر هاتبوو و بۆنی گووی کردبوو، به هیواشی بانگی کردم ووتی: بازار هه سته، نه وه گووت ده بنه خۆت کردوو؟ عه یب نا که یت! منیش ده ستیکم دا قوونی خۆم و ووتم: من گووم ده بنه خۆم نه کردوو. باوکیشم هه ئساو نه ویش به دوا ی بۆنه که ده گه را هه موومان به

هېواشى قسه مان ده كرد، نه وهك سمكنى خالم له خه وه ستن،
 ومان ده زانى هېشتا هه لنه ستاوه، چونكه ژوره كه تاريك بوو. په سوي
 براشم له قورنچكېكي ژوره كه دا نوو ستنبوو، به هه مووان هه لمان
 كوتايه سهرى و لېفه كه مان له سهر لابرده و هاواري كرد، پيمان ووت:
 وسبه با خالمان هه لنه ستن، نه وه بؤ گووت ده بنه خوت كرده وه؟
 نه وېش ده ستن كرده قوونى خوېى و ووتى: وه لا من نه مكردوه. پاشان
 باوكم چوو بؤ لاي جيگه ي خالم، نه وه له ژر لېفه كه ي نه مابوو،
 لېچكه به ربه ي كه هه لدايه وه و بېجامه يه كي سې پر له گووي له ژر بوو
 و به دهنگيكي بهرز گووتى: زنى چيتر له مندا له كان مه ده، نه وه تا خالى
 مندا له كان گووي ده بنه خوې كرده وه.

شېتېك به شېتايه تى خوې، شېتېكي تر ده باته سهر مه رقه دى شېخ

پياوېك له ته مهنى پيرى دا شېواو و به ته واوه تى شېت بوو. نه وه ناوى
 بله بوو پېيان نه وت بله شېت، زوربان نوشتى و كشته ك بؤ كرد له لاي
 مه لا و شېخان، به لام سوودى نه بوو واى لېهات هاربوو بوو، كه س
 نه ده وېرا له ته نېشتى دابنېشېت. پياوېك هه بوو ناوى سه عيد بوو
 پېيان نه وت سه عه له پېشتر زور هاورپې بله شېت بوو هه له سهر
 حېسابى سه رده مى ناقلې له بله شېت نزيك بوويه وه، نه ي ده زانى
 مرؤف كه شېت بوو دوست و دوژمن لاي ياك حېسابه، رؤزېك سه عه
 له لاي بله شېت دانېشېت بوو شانى وه شانى دابوو قسه ي گه وره
 گه وره ي ده كرد، له پرېك بله شېت چه په لوكيكي له سهرى سه عه دا و
 سه عه هېر و هوړ بوو. سه عه به شهت و خواري گه رايه وه ماله وه و له
 ماله وه يه ك حه فته كه وت له ژر لېفه خهريك بوو نه وېش شېت بې.
 رؤزېك بله شېتېان برده سهر مه رقه دى شېخېك، دوو نوو تومبېلى پر

سەرنىشىنى لەگەل چوون، پياوئىكىيان لەگەل دابوو پىيان ئەوت ماله،
 بە ھۆى ئەوھى زۆر يان بىردىئۆ سەر ئەو مەرقەدە ئەزمونىئىكى لەو بوارە
 ھەبوو و خۆى وەگەر خستىن، دەمارئىكى شىئى ھەر مابوو، جا كە
 گەيشتنە مەرقەدەكە پىش ھەمووان ماله شىت بلە شىئى بىردە ژوورئ
 و لەوئى بلە شىت ووتى: ماله شىت ئەوھ تۆ شىت تىرى يان من؟ يەك
 مستى پراوھەشاندە ماله و سەر و لووتى پىكرىن لە خوئىن، ئەوجا لە
 ژوورەوھ دەرگاگەى شىشدا، لە دەرەوھ خەئكى تەمەشايان دەكرد،
 ھەردووكيان مىلى يەكتىريان گرتىبوو و ئەو دەيوست ئەو بخنكىئى و
 ئەويش دەيوست ئەو بخنكىئى، ھەردووكيان دەويان كەفى دەكردبوو
 زۆر شەكەش بووبوون. خەئكى چىتر خۆيان پىن نەگىراو دەرگاگەيان
 شكاند و چوونە ژوورەوھ و عەرەقەى پەش و سەپپيان كىرد تا لىكيان
 جيا كىردنەوھ. ماله شىرۆ شەپىرئۆ بوو بوو، دەنگووت مەرىشكە لە ناوى
 گەرميان ھەئىناوھ و پەروو پالى پىدا شۆر بووبوونەوھ، قاچەكانى شەت
 و خوار بووبوون عارديان نەدەگرت. لەوئى شىئىكى لىبوو، بەدوايدا
 چوون و ھىنايان و پىيان ووت دووعاىەك بۆ بلە شىت بىكە و دەستىكى
 بە سەردا بىنە، بەئكو كەمىك بىتەوھ سەر خۆى. شىئى ھات و
 عەباىەكى شۆرەى لە بەردا بوو شاقەلئ لە دوا دەخشان. بلە شىت كە
 چاوى بە شىئى كەوت ھەر بە يەكجارى ھار بوو خۆى راپىرچكاند و
 بەرھەر بوو و كەوتە دواى شىئى. شىئى لە پىشدا ھەئدەھات و بلە
 شىت بە دواىوھ ئەو خەئكەى لەوئى بوون ھەموويان بەدوايان كەوتىن.
 بلە ئەوھندە لە شىئى نىزىك كەوتەوھ ھەر جارەى پىبەكى لە شاقەلە
 عەباىەكە دەنا پارچەبەكى لىدەكردەوھ ولە ھىكرا عەباكەى شىئى رە
 ھەوا دەكەوت. بلە شىت لە پاشىرا عەباكەى شىئى گرت و شىئى وەك
 مسراح سوورايەوھ سەر يەك و دم و دم وە عەرزى كەوت. ھەتا

خەنكەكە گەيىشتە لايان بلە شىت پىنج شەش مستى لەسەر و
 كوتىلاكى شىخ وەشاندى و شىخ بەك بە خو له هارژنى دەدا و دەيوت:
 ئەى هاوار فرىام كەون ئەو شىتە يان هارە هيناونانە. شىخيان لە بەر
 دەستى مسالە شىت دەرەينا ووتى: هەتاكو من لە ژاندا مايم نابى
 مەيرى هېچ شىتەك بەكەم نەك دوعاى بۆ بەكەم. شىخ هەندە شىرو
 شەپرىنو بوو دەرەتكووت مازە بە ژنان كوشتىتەيان، عەباكەشى زىوار زىوار
 بوو بوو دەرەتكووت كەوتۆتە بەر دەرەسە. بلە شىتەيان سواری سەيارە كرد
 و هينايانەو. رۆژنىك بلەيان بىردە لای دكتورنىكى نەخۆشى دەرەونى،
 ووتيان: بلە سواری سەيارە بە. ووتى: من سواری سەيارە نابم. بە چوار
 پىنج كەس بلەيان گرت و سواری سەيارەيان كرد و بەستیانەو و
 دەرگا كەيان لەسەر داخست و گەيشتەنە پىش نۆرىنگەى پزىشكەكە.
 بلە شىتەيان هینا خوارى و ووتيان: پىشمان كەو، ووتى: من نەخۆش
 نىم ئىو پىش كەون. لە پىش نۆرىنگەكە ، زۆرى بە بەردا كەوتن،
 بىسود بوو نەچوو زوورى. هەردوو دەستى بلەيان گرتن و دوو كەس
 رايان دەكىشا و سىش پارىان پىو دەنا تاكو كردیانە زوورەو.
 پزىشكەكە بە بلەى ووت: لەسەر قەرەوئەكە پالکەو. بلەش پى ووت:
 تۆ پالکەو. هەردوو كيان بە بەرنك هەلچوون، لەكۆتايدا بلەشىت
 پزىشكەكەى گرت و خستىە سەر قەرەوئەكە، بەهەموان گرتيان،
 نەگەرنا خرابى پى دەكرد...

رەسۈە كەشخە

كۆپىكى گەنج ھەبوو پىشەى شۋانى بوو، ناۋى رەسوو بوو، تاقانە بوو
جا داىك و باۋىكى زۆر نازبان ھەلدەگرت، كارەك و ساق و گۆرەۋى و
قاتىكى بووزوويان بۇ كرىبوو. رۇژىتك باۋىكى پىيووت: ئەمىرۇ من لە
جىياتى تۇ دەپۇمە لای بىزەكان، تۇ بۇ خۇت بىرۇ ناو گوند بگەپى، كامە
كچت ھەز لىبوو بۇ خۇتى ھەلئىترە تا بچم بۇتى بخوازم. جا بىزەكانى
لە ھۇلئ دەرکردن و بردنى بۇ شاخ، رەسووش گۆرەۋى و ساق و كارەكى
دەپىن كردن و قاتە بووزوۋەكەى دەبەر كرد و ھىندەى خۇ كەشخە
كرد، شای بە سەپان نەدەزانى. جا رەسوو بە ناو ناۋاىى دا گەپا، لە ناو
گوند كانىپىكى لىبوو، لە سەر كانىپەكەش رىزە دارتوۋىكى لىبوو، توۋى
جوان و تەر و بەلەزەتى پىۋە بوون، ووتى: جا كاتى ئەۋەپە بچم تو
بخۇم. كە گەپشە سەر كانى لە سەر يەكئ لە دارتوۋەكان خدرى
ھاۋرپى لە سەر بوو، ئەۋىش ھەر شۋان بوو، بانگى رەسوۋى كرد ووتى:
رەسوو ۋەرە توۋى بە تامى پىۋەنە ۋەرە بخۇ. رەسووش ووتى: خۇ منىش
ھەر بۇ ئەۋە ھاتووم. جا پىلاۋەكانى لەبەر كردن و بەسەر دارەكە
كەوت، لە نىۋقەدى دارەكە بوو كە خدر شەپۋالەكەى داكەند و تەپلە
گوۋىكى بە رەسوو داكردا رەسوو كە خۇى ئەۋەا بىنى، ھىۋاش ھىۋاش
لە دارەكە خىزبە خواروۋە و ووتى: جا ئىستا چۇن بچمەۋە خۇ كەس
نامناسىتەۋە، ھەموو جلوبەرگم بووتە گوو، ئەۋە بەتەما بووم شەو
بچمە خوازىپىنى خەجىلن..

قوماندار نيسكىتته ناخوات...

له سالانى ۱۹۱۰ باره گايه كى جندرمه له گوندى بيتواته بوو، سه رو كى باره گايه كه قوماندارى پى ده گوترا، هه موو روژى داواى له خه لكه كه ده كرد كه بانگه پىشتى نان خواردنى بكن بۇ مائه كانيان. روژتلك به مام سايريش ووتى: نيوهرؤ به خووم و سئ چوار جندرمه ميوانى توين. مام سايريش ووتى: به چاوان، هه رچى خوا دابووى به يه كه وه ده يخوين. قوماندار ووتى: ده بى مامرم بۇ سه رىبرى، من به ته نيا مامرىك ده خووم. مام سايريش چووه مائه كهى و به ژنه كهى ووتى: ژنه كه چيمان هه به؟ نه وپش ووتى: به سه رى مائه كان له گوئله نيسكىتلك زياترمان نيهه. مام سايريش ووتى: ده مادام بيكوئپنه و بۇ قوماندارى ناماده بكه. له كاتى نان خواردنى نيوهرؤ قوماندار و پاسه وانه كانى هاتن و دانىشتن، مام سايريش له گه نى پر له نيسك و دوومئ نووشتيه نانى جوئ له پيش دانان و پي ووتن: فه رموون، ناوى خواى لى بينن، قوماندار كه نيسكى بينى! چاوى زهق بوون و به توورپى و به هه ر دوو ده ستى كوئتكه نيسكه كهى به رزكرده وه و به سه ر و شانى مام سايريش دا كرد. نيسكه كه هينده گه رم بوو مام سايريش له هارژنيدا و كه و ته كوژئ، قوماندار و جندرمه كانى به سكى برسى به ره و باره گايه كان...

که له کارو انکردن گه پرایه وه، پرسه یان هه نگر تیبوو...

پیاویک به ناوی حه مه د، (مام خه لیفه) ی نازناو بوو، پیاویکی زۆر نازامگر و له سه ر خۆ و دیندار بوو، به پیاویکی به کاوه خۆ ناویانگی کردبوو. جا مالتیک تووتنیکی زۆری کپری، له چه ند ولأغه به رزه و گوئدرتزانای بارکرد و بۆ فرۆشتن بردییه گونده کانی ده ور به ری که رکوک، نزیکه ی دوو مانگی پێ چوو که گه پرایه وه، کاتێ که هاته وه مانگی په مه زان بوو، نزیکه ی بانگی ئیواره بوو که گه یشته وه نزیک گونده که ی، قۆریه و تکرری و چا و ناو و که مێک نانی و خورمای پێ بوو، جا ناگرێکی هه نکرده و قۆریه که ی وه سه رنا. چاوه پێی ده کرد مه لا بانگ بدات و به ربانگ بشکێنێ. پیاویک به ناوی (کوئخا برایم)، باره دارێکی له هیستره که ی ناوو، له شاخ به ره و ناوایی ده گه پرایه وه، که گه یشته لای مام خه لیفه و چاوی پیکه وت! پێی ووت: نای خه لیفه نه وه تو ماویت؟! نه ویش پێی گووت: وه ره با لێره به ربانگ بشکێنن نه و جا به یه که وه ده چینه وه ناوایی. کوئخا برایم ووتی: نه وه باسی چ ده که یته، ده مێکه پرسه مان هه نگر توویت، وامان زانی مردوویت. ئیستاش به ته مای لێره دا بنیسی و به ربانگ بشکێنیت و دواتر به کاوه خۆ بگه ریتته وه ناوایی و ماله که ت؟ جا کوئخا قۆریه که ی ده ستداتی و ناوه که ی له ناو ناگره که کرد. خه لیفه پێی ووت: حه ک مالت و پیران نه بێ، جا خۆ مالتی من له ناو گوند نییه، له نیو چۆمه که یه له لای ناشی ناو، هه تا کو ده گه مه وه نه وئ و حه یشی خێزانم به کاوه خۆ خواردنم بۆ ناماده ده کا، نیوه شه و دادئ...

باخچه‌ی خه‌لیفه

پیاویک به ناوی خدر پٚیان ده‌گوت (خه‌لیفه)، پیاویکی زۆر کۆمیدی و قسه‌خۆشه و به‌که‌له‌ش بچووک بوو. هەر به‌بینینی پٚنگه‌نینت ده‌هات. دایم پٚشیکی سٚبی به‌ردابۆوه‌وه و چۆغه‌ئی له‌په‌نگیک و شه‌روائی له‌په‌نگیک، چوار پٚنج پٚنه‌ش به‌جله‌کانی وه‌بوو. پٚژژیک له‌ناو باخچه‌که‌ی له‌سالانی ۱۹۶۰ هه‌ندی شتله‌ته‌ماته و توونی کردبوو، دوو بار کفری به‌باری که‌ر هٚنابوو، به‌ته‌مابوو کفره‌کان به‌سه‌ر شتله‌کان دابدات تا چۆله‌که‌نه‌یان خوات، حه‌مه‌د قه‌دۆی له‌لابوو، هٚشتا کفره‌کانی به‌سه‌ر شتله‌کان دانه‌دابوو، دوو فرۆکه‌ی بۆمب هاوئیزی عٚراقی هاتن، خه‌لیفه زۆر له‌فرۆکه‌ی ده‌ترسا، به‌حهمه‌د قه‌دۆی ووت: برۆ با خۆمان بشارینه‌وه نه‌وه‌ک بۆردوو مانمان بکه‌ن. حهمه‌د قه‌دۆ ووتی: دایکی عبدالکریم قاسمت ده‌گٚیم، من که‌نگینی له‌فرۆکه‌ترسام. حهمه‌د قه‌دۆ له‌ناو باخچه‌ی غه‌زری. خه‌لیفه خۆی پٚنه‌گیراو هه‌لات، جا له‌وئ نه‌شکه‌وتیکی لٚبوو هەر چوو ه‌ ناو نه‌شکه‌وتی و فرۆکه‌کان قونبوله‌یه‌کیان له‌گیشه‌کفرتا و باخچه‌که‌هه‌موو ناگری گرت، حهمه‌د قه‌دۆ ترسی پٚنیشت و به‌غاردان هه‌لات و له‌زارکٚ نه‌شکه‌فتی له‌خۆی چوو. خدریش له‌گه‌ل ته‌قینه‌وه‌ی قونبه‌له‌کان له‌ترسان کونده‌میزتکی به‌خۆداکرد، پٚتلاوه‌لاستیه‌که‌کانی پٚمیز بوون. منداره‌کانی قه‌برۆی که‌(مسته‌فا و په‌سول) بوون، خۆیان ده‌نه‌شکه‌فتی کرد، په‌کی که‌ده‌چروونیکیان له‌ده‌ست بوو، هه‌ولیانداوو ناگره‌که‌بکوژٚننه‌وه، که‌خه‌لیفه‌یان بینی! پٚیان ووت: خه‌لیفه نه‌وه‌باخچه‌ت سۆتا، نه‌وه‌ته‌وو چ قونه‌ده‌ی به‌به‌ری نه‌شکه‌فتیه‌وه، برۆ ناگره‌که‌ی بیکووژٚننه‌وه. خه‌لیفه خۆی شٚلو نه‌کرد

و ووتی: سندان له کفر و باخچهیدا، مادام به خو چم لئ نه هات،
باخچه م بۆچییه با بسوتن لیتیگه پرن...

شهره بهرد و شهره کوته کی جاران...

کات دوای نان خواردنی ئیواره بوو، له ناواییه که ی بهرام بهرمان هات و
هاوارنکی زۆر دهنگی دایه وه، خه ئکینکی زۆر له بهرام بهر ناواییه که
راوه ستابوون و گوپیان قولاغ کردبوون، که س نه ده و پرا به ره و نه وئ
بچن. کاتن هات و هاوار که م بوویه وه، جا هه ندئ پیاو به ره و نه وئ
غاربان دا، که گه یشتن شهره بهرد هه ر مابوو، زۆریوون نه وانیه که به
بهرد و کوته ک بریندار بوون، ژنیک لووتی شکا بوو، پیاو ئک سه ری
شکابوو، به کئ قاچی، به کئ دهستی، جا هه ریه که و له ژیر
سوانده یه کدا که وتبوو. تیمی فریا که وتن ژنه که و مئ برینداری تریان
سواری ئۆتۆمبیل کرد و رهوانی نه خوشخانه یان کرد. له ناکاو
کوته کئکیان به هه موو که یفی خو له پشتی به کئک له
به رپه وانیکه ره گاندا و ده م و ده م بهر زهوی که وت، دواتر هه ئسایه وه و
سئ برینداری تریان دۆزیه وه، نه وانیشیان به ئۆتۆمبیل رهوانی
نه خوشخانه کرد، نه وه سه ییر بوو! برینداری هه ردوو لای
شهرکه ره که یان سواری به ک ئۆتۆمبیل ده کرد، نا له و هاواری برینداری
هه ردولا تیکه ئل ده بوو. نه و گۆلدا نانه ی له سه ر دیواری ماله کان
دانرا بوون گۆلدا ن نه مابوو به رد ئکی بهر نه که و پت و نه که و پته خواری.

ژن و پياو و مندال هەر يه كيك كوته كيك و چەند بەردىكى پى بوو،
 خەلكى دئ هەموويان شەپكەر بوون، تا درەنگانى شەو شەپو هەرا
 بوو، كەس نەدەوئرا لەبەر وپرەي بەردان سەرى خۆي بەرز بکاتهوه،
 شەپكەرەكان زۆر هيلاك بوون و هەموويان كفت كهوتن و شەپكە
 كۆتايى هات، بريندارەكانيش بە سەرو دەست پىچراوى هينرانەوه
 مائەكانيان...

*** *** ***

فەيزە پىئوى و بەلاى لابه لا...

مام فەيزە لە تەمەنى مندائيدا دوو سئ فەرخە پىئوى گرتبوون، لەو
 رۆژەوه پىيان دەووت فەيزە پىئوى، ئەويش زۆر بەو نازناوه تىك دەچوو،
 كوشتنى پىن خۆشتر بوو. رۆژنىك پىئاوتىك بە دواى كىرنى پىستى پىويدا
 دەگەرا، پاشۆلىكى پىستە پىئوى لە خۆ هەلدا بوون و بانگى رادىشت:
 كى پىستە پىئوى هەيه بۆ فرۆشتن؟ بە نرخىكى باش لىي دەكړم. جا
 يه كيك لە هاوړىكانى مام فەيزە پىئوى ووت: بړۆ ئەو مائەي بەرامبەرمان
 ئەو پىستە پىئوى فرۆشتنى هەنە، ناوېشى مام فەيزەيه. جا پىئاوهكە
 چوو لە دەرگايدا و مام فەيزە دەرگاگەي كردهوه و پىئاوهكە پىئوى ووت:
 هاتووم پىستە پىئويهكانت لى بکړم! مام فەيزە گۆپائىكى لە دەست بوو،
 كه گوىي لە وشەي پىئوى بوو گۆپائەكەي هەتيناو پىئوى ووت: هەي
 قەحبە بابى سەگباب، پىستە هەرامەم لە كى بوون. كامە گەواد توى
 بۆ لاى من نارووه؟ كابرأ پىئانهگەيشت وولامى بداتهوه، مام فەيزە
 يهك دوو گۆپائى خىوراندىن. كابرأ پىستە پىئويهكانى فرىدان و هەلات،
 پىستەكان لە بەر دەرگاى مائى مام فەيزە بە گۆرپى وەرپوون، دواتر هەر

که س به وئندا تئده پهری ده یگوت: مام فه یزه نه و هموو پئسته
هه رامه ت له کئ بوون؟ مام فه یزه تورپه یی گرتبووی و ولامی که سی
نه ده دایه وه، به ته ردهستی هموو پئسته کانی له نئو خوارتک کردن و له
کاتی شه ودا بردنی له دهره وهی ناوایی هه لپشتن و گه راپه وه مائ...

مام سه مهر منداله نه خوشه که ی خسته ناو ناوی سارد...

مام سه مهر له گوندی دواوی ده ژیا. رۆژتک چوو ه ناو باخچه که ی و
بینی چهند مندائیک خه ریکی ترئ و هه نار دزین بوون، ده نگیدان و
ئه وانیش هه لاتن، به کئکی له پرو لاوازی گرت که نه خوش بوو، مام
سه مهر نه ی ده زانی نه خوشه، به رزی کرده وه و هئی دایه ناو رووبار.
جا وه رزی پایز بوو، ئاوه که زۆر سارد بوو. مناله که به لاکه لاک له
ئاوه که هاته ده رئ و که چوو ه ماله وه دایکی ووتی: ئه وه بۆ ته ر بووی؟
ئه ویش ووتی: مام سه مهر هئی دامه ناو رووبار. نه به رۆ چۆن دئی هات
منائیکی نه خوش بخاته ناو ناو؟! چهند رۆژتکی پیچوو مناله که
نه خوشیبه که ی په راند، دایکی ووتی: هه بئ و نه بئ به هئی ئاوه
سارده که وه نه خوشیبه که ی په راندوو. چوو ه لای مام سه مهر و پی
ووتی: خوا خیرت بنووسئ سه مهرۆکه، له و رۆژه وهی کوره که مت
هه ئدا وه ته ناو رووباری، نه خوشیبه که ی په راندوو. مام سه مهر که وای
بیست ووتی: بریا ده ستم شکابانه، نه گهر ده مزانی نه خوشه و به ناوی
سارد چاک ده بیته وه، له پشتیم ده کرد و بۆم ده هینایه وه مائ،
هه ئمنه ده دایه ناو رووباری، به نه خوشی ئه چۆ سه ر په لئ هه ناری و
هه ناری لئده کردنه وه، نه ی به ساغی ده بئ چ بکات...

به دواى كوربه بزرېووه كهيدا ده گه پړئ...

رؤژنك مام سه مهر خه ريكى رېز كپلان بوو، ميگه له بزنيك هات و به ناو رېزه كهى كهوت و په سيره و په لكه كه يان خوارد، مام سه مهر چوو كامه كورى جوان بوو له سه ر شانى دانا و برديه وه مائه ئ و به ژنه كهى ووت: نه م كوربه بكوژه وه و بيكه قهرئ، به شى دوو مئ رؤژمان ده كا. جا ژنه كهى هه ئسا كوشتيه وه و چايكرد و كرديه قهرئ. خاوهنى كوربه كه ناوى (خدر په شيو) بوو، هات و له مام سه مهرى پرسى ؟ هيچ كوربه كت نه بينيوه، رهنكى زهرده و قوچه كانى درئژن ؟ مام سه مهر پييووت: وهره جارئ نانى نيوه رپو بخو، جا پشت به خوا ده يدؤزينه وه. جا دانيستن و مام خدر و مام سه مهر تپرو پر قهرتپان خوارد، مام خدر ووتى: به خوا قهرتپه كى خو ش بوو، هه تا مه شكم هئشا خواردم، مام سه مهر ووتى: بخو پتر بخو مائى خوته. جا مام خدر به ته ما بوو هه ئسئ و بگه پړئ بو دؤزينه وهى كوربه كهى، مام سه مهر پي ووت: بوى مه گه پړئ، نيوهى گوشته كهت خوارد، مام خدر تيگه يشت و گووتى: ياخوا ده ستت خو ش بن، له ژيانمدا وهك نيمرؤ له تپرى گوشتم نه خواردوو، جا به ره و مائى گه رايه وه...

کونه کۆتر...

ئەشکەوتیک لە پۆژناوای گوندی دواوئ هەیه، زارکە کە ی پرووی لە ناسمانە، خەلکی بۆ چوونە ناوێ وە ی خۆیان بە گوریستیک وە دەکەن، ناوی ئەشکەوتە کە کونە کۆترە، پەرە لە هیلانە ی کۆتر، زارکە کە ی تەسکە، بە لām کە دادە بە زیتە ناوێ وە ی فراوان دەبێ و ئەشکەوتیکی قووڵە، گوریس و نیوتیک دەبێ، جا ئیستاش خەلکی دەرپۆن لە ناو ئەشکەوتە کە کۆتر و هەندێ جار قازیش پاو دەکەن. لە دەور و بەری سالانی ۱۹۶۰ مام سەمەر و سێ چوار هاوڕێی، یەکیکیان ناوی مام سمایل بوو، دەچن بۆ ئەم کونە بۆ پاوێ کۆتر. دوو گوریسیان پێ بوو، یەکیکیان لە دارێک لە دەرەوێ کونە کە بەستەو و سەرە کە ی تریانن شۆر کردەو و بۆ ناو ئەشکەوتە کە. دەلێن مام سەمەر تۆ مەیه ناو ئەشکەوتە کە ماندوو دەبێ، هەر کۆترێکمان گرت لە ناو گوشیکی دەکەین و لە سەری گوریسە کە دەیبەستینەو و تۆ هەلێکیشە. جا چوونە ژوورەو، بە چیلکە دار کەوتنە گیانی قاز و کۆتر و زۆریان کوشتن و لە ناو گوشیان کردن و لە سەری گوریسە کە یان بەستەو و ووتیان: مام سەمەر هەلێکیشە. ئەوئش هەلێکیشا، جا مام سەمەر سەری بە سەر کونە کە دا شۆر کردەو و پێ ووتن: بۆ خۆتان ئیمشەو لەنیو ئەم کونە پشو بدن و منیش دەچمەو و قاز و کۆترەکان دەبەم و دەیانبرێتم و دەیانخۆم. گوریسەکانی بۆ هەلدانە ناو کونە کە و فەردە ی پەر لە کۆتر و قازی لە پشتی هەلدا و بۆ مألەو و گەراپەو. ئەوانیش لە کونە کە دا هێندە برسی بوون و ماندی بوون، هیچ پیکایە کیش نەبوو بۆ هەلکشان و هاتنە دەرەو، ئیوارە درەنگیش بوو هیچ شوانیک لە شاخ نە ماوو، جا بە ناچاری لە ناو کونە کە دا مانەو.

مام سه مه ريش له مائه وه بؤخوی گوشته که ی ده برژاند و ده بخوارد، که س و کاری نه وانه ی له ناو کونه که دا گیران خوار دبوو، هاتن بؤ لای مام سه مهر و لیان پرمی: فرانکه س و فیس که س له کوپن بؤ نه گه پنه وه؟ چییان به سهر هات؟ نه ویش ووتی: نه وان ماندوو بوون، له نپو کونه کوتر خه ریکی پشودانن! جا هه موویان به و شه وه به ره و شاخ به رتکه وتن، چهند فانوسیکیان پئ بوو پئش خویان پئ پرووناک ده کرده وه، گه یشتنه کونه که و دوو گوریسیان له به کتری گری داو بویان دایشتنه خوارئ و یهک له دوا ی یهک خویان به گوریسه که وه کرد و له کونه که هاتنه ده ری...

وهیسه شیت له دایکی خوی دهدا...

وهیسه پیاوونکی گه نچ و غه ریب بوو، له هه ره تی گه نجیبه تی دا به ته واوی باری دهرونی تیکچوو. هه موو رۆژی له مأل هه لده هات و که س وکاره کانی به دوایدا ده گه پان و ده یانه پنایه وه، هه ندی جار گه ر پیان نه گیرابایه، وازیان لی ده هینا و دواتر خوی ده گه رایه وه. باوکی مردبوو، ته نها دایکی مابوو، نه ویش به ته مه ن بوو. گه ر شه وان وهیسه له مأل بووایه بالیفیکی هه لده گرت و ده چوو هه سهر بان و له پئش خوی دایده نا و ده یوت: نه مه ته له فزیونی منه، عه رش و قورش نیشان دهدا. جا له گه ل بالیفه که ی ده که وته قسه کردن، که س نه یده زانی چی ده ئی. رۆزیک دایکی پی ووت: کوپم هه لسه که ره که ت کورتان بکه و برۆ باره چیلکه یهک بهینه، ده مه وئ نان بکه م، نه نه وتیمان هه یه نه غاز،

وهیسه گوئی بچ نه‌دا. دایکی وازی لیئنه دههینا هه‌موو رۆژی پئی ده‌ووت
 میشکی کلۆران‌دبوو. رۆژتک وهیسه که‌ره‌که‌ی کورتان کرد و به دایکی
 ووت: دایکه وهره با برۆین بۆ شاخ چیلکان خر بکه‌ینه‌وه و
 بیان‌هینینه‌وه. دایکیشی به خۆی ووت دیاره باشتر بووه. جا به پئیشی
 که‌وت و چوونه شاخ. له‌وئی ژنیکی گونده‌که‌یان بینی ناوی سه‌له‌ئ بوو،
 زۆر له وهیسه‌ی ده‌ترسا، که وهیسه‌ی بینی ده‌ستی به له‌رزین کرد،
 نه‌وانیش ووتیان: پوور سه‌له‌ئ ماندوو نه‌بی. پوور سه‌له‌ئیش به زمانیکی
 شر و شه‌پرۆ و شکاوه‌وه ووتی: به خیر بئن، بۆ خۆتان ماندوو نه‌بن.
 که‌میک له پوور سه‌له‌ئ دوور که‌وته‌وه و وهیسه دوو چیلکه داری
 هه‌لگرتن و به دایکی ووت: خۆ نه‌وه چه‌ند رۆژه میشتکت بردوم! به دار
 و چیلکه که‌وته گیانی، دایکی ده‌ستی به هات و هاوار کرد، پور سه‌له‌ئ
 که گوئی له و هات و هاواره بوو له دوورپا هه‌لات، چیلکه و گوریسی
 به‌جی هینستن، پا‌کردنیکی وا به و ته‌مه‌نه به‌سه‌ر دار و به‌رددا بازی
 ده‌دا، جار جار لیچکه که‌واکه‌ی له شتی‌ک ده‌ئالآو ده‌ماوده‌م
 به‌رده‌بوویه‌وه، ده‌ست وده‌م و چاوی هه‌مووی بوویوو به خۆین،
 هه‌رچۆنیک بچ خۆی که‌یانده‌وه ناوایی و ماله‌که‌ی. وهیسه‌ش هینده له
 دایکی خۆی دا، هه‌موو جه‌سته‌ی خۆین بوو. جا وهیسه دایکی سواری
 که‌ره‌که‌ی کرد و بۆ ماله‌وه به‌رئ که‌وت. دایکیشی له‌سه‌ر که‌ره‌که
 خۆی پینه‌نه‌گیرا و وهیسه باسکیکی گرتبوو تا به‌رنه‌بیته‌وه. که
 که‌یشته‌وه مال، خه‌لک له ده‌وری کۆبونه‌وه ویستیان له که‌ره‌که
 دایبه‌زینن، هه‌ر شوئنی‌ک ده‌ستیان بۆ ده‌برد، به‌لیدان گواوو، یه‌ک
 به‌خۆ هاواری ده‌کرد و ده‌یکووت: ده‌ست نه‌ده‌نه لاقم، ده‌ست نه‌ده‌نه
 پشتم... به‌ئه‌سته‌م توانییان له که‌ره‌که دایبه‌زینن و بیبه‌نه زۆری، بۆ

ماوهيه كى زۆر له مال كه وتبوو هه تاكو چاكبوويهوه، له و رۆزهوه
وهيسه ي بۆ هيچ كارتك رانه دهسپارد...

شهرى هه رس و حاجى كاكه...

حاجى كاكه، خاوهن ميگه له مه پىكى زۆر بوو، هه موو سائى له كوئابى
وه رزى به هاردا كوچ و كوچباريان لئنه نا و له گونده كه وه ده چوونه
سه ر كانياويك له شاخه كه، له وئى له وه پىكى باشى لئبوو بۆ
ميگه له كه يان، له جى وارى خوڤان باربان نه خستن و كه پىر و
ره شمالمان هه لئه داو تا كوئابى وه رزى هاوين له وئى ده مانه وه. رۆزى
به ته نها له لاي مه په كان بوو له چوئگه يه ك هيچ كه سىك لى ديار
نه بوو، له نيو دوئيكد، هه رمىكى لى راست هات و لى نزيك كه وته وه،
ئه وه نده ناشيرين و به سام بوو ترس له گيانى نيشت، به لام و ره ي
به رنه دا، چه كىكى پى بوو ناوى سىتير بوو، فيشه كىكى په پيش كرد و
ته قاندى و له په راسوى هه رسه كه يدا، به لام هه رسه كه هينده به هيز
بوو وهك نه وه بوو هه ر پئينه كه وتبى، فيشه كى دووه مى برده به ر
سىتيره كه م و ته قاندى و به ر مى كه وت، هيچى تر پترانه كه يشتم لى
بدات، چونكه چه كه كه زۆر به زه حمه ت بوو، ده بوايه هه موو جارى
فيشه كىكى تى بكات و سوارى بكا و جا بيته قىئى. ده رفه تى هه لاتنى
نه ما هه رسه كه خوئى گه ياندئ و چه كه كه ي له ده ست فرئ دا و به
چه مبيئله گه و ره كانى كه وته لئدانى سه ر و گيانى، هه رسه كه هه ر
چه مبيئكى لى نه دا پىر به دم له هارزنى نه دا و هاوارى نه كرد،

جینجیرقۇقۇ وای لىن ئەدا ھەموو جەستەي برىندار کردبوو، خوئى دەچۆرپايەوھ جەلكانى زىوار زىوار کرد و وای شىلابووه سەرىبەك لە باوھشى دا ھەر دەتووت منائى ساوايە، ھىندە شل و شوق لە ناکاو بەرى ھەلدا و فرپىدا و کەوت بە سەر زەوى. جا حاجى کاکە خوئى بىن ھۆش کرد بۇ ئەوھى وازى لىن بەئىن. ورچە کە لەسەر سەرى لاکەوت و کەمى دوور کەوتەوھ و پاش کەمىک گەرايەوھ تا دئنيا بىن لەوھى کە مردووه، گوئى نا بە سەر سنگ و حاجى کاکە ھەناسەي راگرت و خوئى بىن دەنگ کرد و ئەوئىش لىن دوور کەوتەوھ و لە دوورپا ھەرتووترەکا و خوئى برىنى خوئى دەلئستەوھ و چاودىرى دەکرد. بۇ جارى دووھ ھەرسە کە گەرايەوھ سەرى و چنگى لەسەر سنگى حاجى کاکە دانا و ئەوئىش وەك مردو خوئى بىن جوولە کرد، ھەرسە کە ئەم جارە بە تەواوھتى دئنيا بوو لەوھى کەوا مردووه جا رپوئىشت و دوور کەوتەوھ، ھەر ھەنگاوتىكىشى دەنا ناوئىكى دەدايەوھ و مؤرپەيەكى ئەکرد>

جا کە بەتەواوھتى دوورکەوتەوھ، حاجى کاکە بە شىرە شىرە خوئى گەياندە لای چە کە کەي. کات ئىوارەبوو خەرىک بوو رۆژ ناواين و بە برىندارى و پەشۆکاوى و ھىلاکى بەسەر زكى برىندار خوئى گەياندە شوئىنئىک بەرەو مالەوھ بوو، ناگای لە مەرەکان نەما ناخۆ چىيان بەسەر ھاتووه. جا ھەندىک فېشەكى بىن مابوو، چوار پىنجىكى تەقاندن تا کەس و کارەکانى گوئىيان لىپى و بە ھانايەوھ بچن، کات بووھ شەو و دونيا تارىک بوو، کەس و کارى گەيشتنە لا، سواری ھىستىرئىکان کرد و برديانەوھ منائى، مەرەکانئىش باش بوو خوئىيان گەرابوونەوھ مائل. جا ماوھى سى مانگ بوو لەسەر جىگا کەوتبوو، نەيدەتوانى بچوولئى...

پردی سیرات له یهک داوه بهن باریکتره...

له گوندیکدا له رۆژی ههینی، مه لا نامۆزگاری خه لکی گونده که ی ده کرد و دهیگوت: خه لکینه بۆ خاتری خوا، هیچی تر پشت له خوا مه کهن، ناو له دوا یه کتری مه برن، پاشه مله بامسی یه کتری مه کهن، له ژتر دیوار و سوانده دامه نیشن به بئ نیش و کار. کار و کامسی بکهن، پروو له خوا بکهن نه گه رنا خوا سزاتان دهدا، رۆژی دوا یی خوا ی گه وره پردیک دروست دهکا، ناوی پردی سیراته، له یهک داوه بهن باریک تره! نه وهی نیماندار نه بئ ناتوان به سه ریدا بیه پرتنه وه، له ژتریشی دۆزه خه، نه وی له خوا ترس نه بئ له ناوه نندی پرده که بهر ده بیته وه و ده که ویتته ناوی، جا قور به سه ر نه وهی ده که ویتته ناو دۆزه خ! هه تا هه تایه له ناوی ده مینیتته وه و ده سووتن، جا ناگره که ی نه وی حه وت هینده ی ناگری دونیای گه رمه. خه لکه که هه موویان گو تیان بۆ وتاره که قولاغ کردبوو، هه ندیکیان هور هور ده گریان و هه ندیکیش کپروو بیده نگ بوون، له پرتک (عه و لا به گ) هه لسا سه ر پچ و به ده نگیک ی گه وره ووتی: خزمینه، چیدی لوشمه لوش مه کهن، نه وهی مه لا ده یلیت راست نییه! نه دی نه تان ببنیوه (خدره پرووته) ی بۆ حه وت بز و کسوکه کی و شوانه کی، پردیکی به چه په ر و سئ چوار داری توند و نه ستور و باش، له سه ر پرووباری دروست کردیه، به یهک که پت هه موو بز و شوان و کسوکه که ی ده په رنه وه، بئ نه وهی یه کتیکیان بکه ویتته ناو پرووباری، خوا ی گه وره به و هه موو گه وره یی خۆیه وه، کو؟ دئی دئی! نه م هه موو خه لکه ی به سه ر پرده کی به قه د یهک داوه بهن باریک بیه پرتنیته وه... خه لکه که که نه مه یان بیست و بیرهاته وه، هه موویان هه لسان و ووتیان: نۆبال به وی مله ی، قسه ی عه و لا به گیه...

که رتک غه ره زی هیلاکی خوی له مام بارام هه لپشت...

رۆژتک کات دهره به هار بوو، تازه پۆخی دار ده پشکوت و خه ریک بوو
کیا تیره ی مانگاو مه ر و بز ن په یدا بن، مام بارام ووتی: با بجمه شاخ و
که من دار بینم بۆ سو به ی داران و شیو لئنان و نان کردن. که ره که ی
کورتان کردو به رنکه وت، رۆژتکی زۆر خوش بوو، تیشکی رۆژ له دونیای
ده دا، هه وا که ی فینک بوو، دهستی نا به بنا گو ئیه وه و دهستی کرد به
حه یران ووتن. له دووری ناوایی گه یشته به دارمستانی دار به روو
که ره که ی مشه مشی و ینکه وت بوو دیار بوو هیلاک بوو، به زه بی
پتیداهاته وه و لئی دابه زی و قه پاسه که ی گرت و به پیشی که وت و
خه ریکی به سته و حه یران ووتن بوو، له نا کاو شتیک هینده به توندی به
شانی که وت و به روویه وه و به به ردیکی دادا و دنیای لئ تاریک بوو،
پاشان که ره که به هه ردوو لاق پیشه وه ی که وته سه ری و تا ماندوو بوو
شیلای و به قیت و قۆزی له دیاریدا وه ستا! ئه ویش خوی بن هۆش
کرد، بۆ نه وه ی که ره که ی وازی لئ بئینی وه یچی تر لئی نه دا. پاش که میتک
که ره که گه رایه وه و برتکی تر به لاقه کانی شیلای، پاشانیش وازی
لئینا، مام بارام چاوه رێ بوو شوانتیک یان راوکه رتک بن و له غه زه بی
که ره که ی رزگاری بکا، ماوه یه کی زۆری پینچوو که س نه هات، سه یرنکی
که ره که ی کرد و بینی رگ و کینه ی دامرکاوه، پینچ ده چوو هیچی له دل
نه مابن و توورپه ی خوی هه لپشتی، جا به شه شر خوی گه یاندى و
قه پاسه که ی گرت و برديه لای به ردیک و سواری بوو، ئه ویش وه ک
نه وه ی هیچ نه بووین به ره و مال که وته رێ. له رتگادا مام بارام هه ر
به ولا و به ولا ده که وت، خه ریک بوو به ربیته وه. که گه یشته وه ماله وه
منداله کانی مام بارام که باوکیان به و شر و شه پرتویه بیانی! کردیانه

هات و هاوار و ووتيان: نهوه جي بووه ڪي لٽيداوي؟ نهويش ووتی:
 سهرهتا دامبهزتنن جا بوتان دهگيرمهوه، جا له كه ره كه دا يانبه زانده و
 جيگيان بؤ راخست، مام بارام دهستی به گيرانهوهی به سه رهاته كهی
 كرد و گووتی: به يانی كه چووم باره دارنك بينم، له پيش كه ره كه دا
 ده پويشتم، له پشترا پریدامن و به لاقه كانی زوری لیدام، په كپك
 ده ربه پری و دهستی دایه مه تره قپك و هه لیکوتایه سه ره كه ره كه و په ك
 دوو مه تره قی خيوراندنن، به لام هه زوو مه تره قه كه يان لیستانده،
 نه گه رنا كه ره كه هی ده كوشت، مام بارام گووتی: له پيشدا كه ره كه م زور
 ماندو كردبوو، بؤ به نهويش تۆلهی ماندو بوونه كه هی ليكردمهوه، به لام
 دواتر به زه پي پيدا هاتمهوه و به پشتی خوی هيناميهوه. دواي نه و روداوه
 ماوهی دوو مانگ بوو بوو مام بارام له ماله وه كه و تبيو، دواتر چاك
 بوويهوه...

قادر له سه رپشتی هيستره كه يه وه به په لپری دارنك هه لاسكا ...
 چند گه نجيك، په كنيكان ناوی قادر بوو، چوون بؤ شاخ دار به پوی
 زوری لي بوو. قادر به سواری هيسترنكي به رز و هاوړنيكانيشی به سواری
 كه به پرنكه و تن، ده يانويست دار بينن بؤ سوتاندن، كات وه رزی پایز
 بوو. هه ندي له و دار به روانه ی كه ده كه و تنه ده ورو به ری پنگا،
 چروه كه يان بردپا بوو. نه و قه دانه ی كه به داره كانه وه ما بوون بوو بوون
 به په لپری تير و توند. قادر له دواي هاوړنيكانی به سواری هيستره كه ی
 ساردان ساردان ده رويشت و گورانی ده ووت، هاوړنيكانيشی له پيشيدا

سوعبەت و قسەى خۆشيان دەکرد. لە ناو لێرەوار دەپۆشتن بە ژێر دارێکدا پۆشتن چرووەکەى لێکرا بوو و پەلپێکی لێ شۆر بوو و بوو، ئەوانەى لە پێش مام قادردا دەپۆشتن، چونکە لە سواری کەر بوون و ئەوى بوون، بە بێ کێشە بە ژێرى دا پۆشتن، قادریش لە سواری هێستریکی بەرز، بیری ئەوهى نە دەکرد کە دەبێ خۆى ئەوى بکا، هەر کە یشتە پەلپێرەکە و لە نێوان ملی و قوچە کە کەى هەنگفتوو بە پەلپێرە کە هەلۆسکا و هێستەرە کەى لە بندا پۆشت! قادر کە سێکی کورت و قەلەو بوو، هەر دەتگوت دیمکە یە بە دارە کە یان وە کردوو. هاواریکرد، خەریک بوو بختکێ، هاوڕێکانى ئاوریان دایە وە و بینیان هێستەرە کە بە بێ قادر بە دوايانە وە یە و قادر بە پەلپێرە هەلۆسکا وە، لە کەرەکانیان دابەزین و قەپاسەى هێستەرە کە یان گرت و بردیانە ژێر قادر و ئەویش وە ک پێشوو لە مەر پستی هێستەرە کە دانیشتە وە و پەلپێرە کەى لە قوچە کە کەى کردە وە. جا وەرێ کە و تەنە وە و هاوڕێکانى پێیانووت: ئەو بە بۆچ خۆت نیوى نە کرد؟ ئەویش ووتی: ئێو خۆتان ئەوى نە کرد، منیش بێرم نە کردە وە هێستری من لە کەرەکانى ئێو بەرزترە...

میوانی ناوهخت...

حهوئزه بۆر، هاوئپیهکی ههبوو ناوی حمد بوو، نهو بزنه که لئیکی زۆری ههبوو. ماوهیهک بوو نهیبینی بوو، ههزی دهکرد سهردانی بکات. جا بهپئ کهوت و دهووروبهری ئیواره که بشته مائی مام حمد. خیزانی مام حمد نیسکینهی به پونگی لئنا بوو، نهوهنده زهریف بوو، ههوئزی میوانی ناوهخت، ههتا سکی هئشا خواردی. سهگیکیان ههبوو کهس نهدهوئپرا به دهووری مائیندا بئ و بچن، یان گهر میوانئیکیان ویستبای بچن بۆ سهرناو، دهبا حمد یان کوره کهی له که ئی بچن. دوای نان خواردن چا و شهوچه ره یان هئنا و شهوه که یان به قسهی خوش و چیرۆک گئپرا نهوه به سهربرد. زورنکی به لاهه یان ههبوو، زارکه کهی رووی له ههوشه بوو، سه که کهش له بهر ده رگای ژوو ره که کهوتبوو و وهپه وهپه ده کرد. ژوو ره که میوانخان بوو، مام حمد به ههوئزی میوانی ووت: تو له م ژوو ره دا بنوو، هه رکاتئیکیش ته نگاو بووی بانگم بکه، من یان کوره که م له که ئت دئین. جا هه وئز له ژوو ره که دا نووست و حمدیش له که ئ مندائه کانی. کاتی نیوه شهو هه وئز ژانه زگی گرت، له تاو نازاری زگی له خهوه هئسا، هئنده ته نگاو بوو وهخت بوو به خوئیدا بکات. سه که کهش له بهر ده رگا هه ره وهپه وهپه بوو، هه وئز تا کو تاریک و پونی به یانی له زورئ مایه وه. هه په چه پی سه که که نه ماو له که ئ شوان و بزنه کان چوو بۆ شاخ، هه وئز ده رگا کهی کرده وه و به غاردان خوئی که یانده ناوده سته کانی مزگهوت و خوئی به ناوده سته کیدا کردو بئ نه وهی سه یری بکا ناخو که می لئیه یان نا، شپرواله کهی دا که ند و هه ره به پیوه له شپرنئیدا، که سئک له پاش هه وئز بوو، هاواری ده کرد و ده یگهوت: کوره نه کهی کوره نه کهی! کوره نه کهی جی،

هه تا خوئی خالی نه کرد، هیچی نه گپراپه وه و ووتی: ئوۆخه ی خو
 حه سامه وه، کابرا ووتی: حه ک یاخوا به درانی بجی، خو منت عه دم
 کرد. حه مه د ناوړنکی له دوا ی خوئی دایه وه! بیی کابرا په کی نه فه ندی،
 قات و رپساتنکی له به ردا بسوو، له ته پئی مه ری بو پیلاره کانی هر
 ده تگوت مو اقدرا په، که وای بیی، دا وای لیبووردی ئن کردو پئی ووت:
 توش بای له جی من هر وات ده کرد. نه ویش ووتی: دا وای لیبووردی
 جی، خو تا کو به ک مانگی دی، بو ن گوم ئن نابری...

به هه له دا چوون پیاو شه رمه زار ده گا..

مام بورهان، تابلی پیاوئکی قسه خوئش بوو، نه و له سه رده می شوړشی
 نه یلولدا پئشمه رگه بوو، بنکه که یان له نه شکه وتی خه مسون بوو،
 هاوړتیه کی هه بوو ناوی (حمید) بوو، زور به هیز بوو، پیاوئکی قه له وی
 باسک بادراوی چوار شانه، زور جار به ملانئ له گه ل بورهانی هاوړی و
 هاو خه بات، مه یدانیان له یه کتری ده خواستن، به لام به ده گمه ن
 و ابوو، بورهان سه ریکه ویت، روژنک له پئش نه شکه وته که دا بورهان
 خه وی لیکه وتبوو، حه مه د هه ردوو قاچی گرتن و به ته لانی کدا له دوا ی
 خوئی پایکشیا و ته قه ی سه ری ده هات، له خه واپه پری و هاواری کرد:
 نه ی هاوار به رنده هه ی کافر کو شتمت. به ره ئدانی جی، هه تا شر و
 شه پرتوی نه کرد به ره ئنده دا. نه م غه رزه هر له دلیدا ما بوو، دوا ی
 ماو هیه ک له یه کتری دابراین و هاگایان له یه کتری نه ما. روژنک مام

بورهان چووه شاری کۆیه، به ناو بازاردا ده پڕۆیشت، وه ختێک بینی کابرایه کی قه ئه وی چوارشانه له پیشیدا ده روا، جه مه دانیه کی له سه ره بوو، پشته ملیشی تازه تاشی بوو، بورهان وای به بیر کرده وه که نه مه هه بێ و نه بێن حمیدی هاوړپێ جارانبه تی، جا خۆی ناماده کرد که تۆ له ی نه و پڕۆزه ی لیبکاته وه که له دوا ی خۆی پاکیشابوو، تفتیکی له ناو دهسته کانی کرد و خۆی لێ نزیک کرده وه، کابرا ناگای له مام بورهان نه بوو، باسکی باده دان و به قیت و قۆزی به ناو بازاردا ده پڕۆیی، مام بورهان خۆی له گه ل پاست کرد و له دوا وه به هه موو هتیزی خۆی شاقه زله یه کی له پشته ملی کابرا دا! کولوو جه مه دانی که وتنه به ربینان و خۆشی له جێی خۆیدا چه قی و ناوی به چاواندا هات، که ناوړی دایه وه! مام بورهان بینی نه وه (حمید) ی هاوړپێ جارانی نییه!!! شه ره دایگرت و ناره قه یه کی کرد، خه ربک بوو له شه ره مان زه وی قوتی بدات، به لام دیار بوو کابرا پیاوێکی تیگه یشتوو بوو خۆی شیلو نه کرد و پتی ووت: چه ک مالت ویران نه بێ، نه م تۆقاته ت بو لێدام؟ ده خو برام نه کوشتووی، ده زانم به هه له دا چوویت گه رده نت نازا بێ، به لام نه م به هه له دا چوونه ت با په ند بێ بو هه زار جاری تر...

کورنک درۆ له باوکی سبی دهکاتهوه...

پیاوێکی پسر هەر له ته مهنسی منالی راهاتبوو درۆی گه وره گه وره ی دهکردن، پێیاندهووت (سهید وهتمان). نهو کورنکی هه بوو ناوی سهلمان بوو، ماوهیهک بوو مه شقی سهربازی دهکرد. رۆژی سهلمان له سهربازی مۆلهتی وهرگرت و گه راپهوه گوندهکهی، باوکی پێی ووت: دوینی چومه شاخ، لهوئ کوارگنکی لیبوو به قهه دارنک بهرز بوو، به خۆم و برادهرنکم دانه رۆژنک به بیوران خهریک بووین تاکو بریمانتهوه و لهت و پهتن کرد، ههوت باری هێسترنی کهوتن!! نهوجا نۆرهی کورهکهی هات، نهویش گووتی: جا باوکه پترئ بینیم له کارگهیهکی مهنجهل دروست کردن، چل وهستا خهریکی دروستکردنی مهنجهلئیک بوون!! هینده گه وره بوو. باوکی گووتی: حهک له م درۆیه گه ورهیه. سهلمانیش ووتی: جا باوکه نه م کوارگه ی تۆ باسی دهکهیت، له م مهنجهلهدا نه بن جیی نابیتتهوه...

مام بارام ومام لاس له سهردار کرۆسکئیک شه پرانه...

مام بارام و مامه لاس یهکی پارچه رهزئکیان هه بوو، رهزهکانیان له پال یهکتیرهوه بوون، ته نهها چيله یهکیان له نئواندا بوو، له ناو چيله کهش دار کرۆسکئیک به خۆی روا بوو، چهند سالتیک بوو مام بارام و مام لاس شه پران له سهرداره بوو، چهند جار به دهم و لووتی یهکتیرا شکاندا بوو. دوا ی شه پرکردنئیک زۆر، گه یشتن بهو نهنجامه ی کهوا ده بی

به گفتوگو نهم کیشه به چاره سهر بکه ن، بریاراندا بچن بۆ لای مه لای
 گوند، که کیشه که یان بۆ به کلا بکاته وه، جا به مه لایان ووت، نه ویش
 ووتی: مادام دار کرۆسکه که خۆی پرواوه و کهس نه بچاندووه، نه وه
 ده بن به ره که ی بدنه به خه لکی ئاواپی. جا مام بارام و مام لاس دواپی
 که له لای مه لا رۆیشتن ووتیان: ئیمه چهند سائه شه ر له سه ر نهم
 داره ده که ی ن، ئیستاش خه لکی ئاواپی به ره که ی بخوات، نا به خوا
 واناکه ی ن. نه و رۆژه هیچمان به هیچ نه کرد، بریاراندا بچن بۆ لای
 میرانی ده فهره که یان. میران پیاویکی ریش سپی و پیاو ماقول بوو،
 میوانخانه یه کی گه وره ی هه بوو، جا مام بارام و مام لاس به رپئ که و تن
 بۆ میوانخانه که ی، نه و رۆژه ده دوازده پیاو ماقول لی بوون، له
 میوانخانه که، جا که دانیشن میران ووتی: چیه؟ مام بارام و مام
 لاس، کیشه به کتان هه به، چۆنه هاتوون بۆ ئیره؟ مام بارام ووتی: جا
 چیت لئ بشارینه وه قوربان، له گه ئ مام لاس کیشه مان له سه ر دار
 کرۆسکیکه، با وای دابنن من پارچه ره زی خۆم و مام لاسیش پارچه
 ره زی خۆیه تی و جه نابیشت چیله یه کی له نپوانماندا، دار کرۆسکیک
 له نیو تو دا پرواوه که چیله که ی ت! ئیستا نهم دار کرۆسکه هی
 کامه مانه؟ میران تو ره بوو و ووتی: منت کرده چیله و دار کرۆسکیکت
 تیا دا رواندم! هه سته ئیره نه مینی هه ی سه کی سه گباب...

کوئخا کاکۆ و کهلهبابی مام خدر و مهلیک سهلامی لئ کردی...

کوئخایهک ههبوو ناوی (کاکۆ) بوو، پیاویکی بالا بهرز و قسه له پوو دئ
ناوا بوو، خاوهر قوناغ و دیوانخان بوو، میوانی زۆری دههاتن، له
پیاوانی میریبهوه تا ناغا و کوئخاکانی ناوجهکه و دهوروبهاری. ههر
میوانیکی دههات خواردنی باشی دههات، خهئک زۆر دهیان ناسی،
ناویشی به نان دهر دهرکردبوو. کوئخا گهر میوانی هاتبا، ههر جاره و بۆ
مانئیک کهسێکی دههات که گیسکئیک یان کهئه شیرئیک یان مریشکئیک
بۆ بنئیرن تا میوانهکانی پئ دهعهوت بکا، بهلام تا خۆی ههییابه نهی
دههات بۆ مائی ههچ کهسێک. له گوندهکه پیاویک ههبوو ناوی مام خدر
بوو، چهند جار کوئخا مریشک و کهئهبابی لئ داواکردبوو، ههرچهنده
زۆریشی له دئ ناخۆش بوو. مام خدر تهها کهئهبابیکی مابوو، رۆژئیک
ووتی: با ئەم کهئهبابه م بکه م به زیاغهتئیک بۆ مندائه کانم، تا کوئخا
ئهویشی لئ داوا نهکردوم. جا بهته مابوو بچئ کهئهبابه که بگرئ و
بیکوژئتهوه، لهو کاتدا کوئخا ههندی میوانی هاتن و پیاویکی نارد بۆ لای
مام خدر که کهئهبابه کهی بۆنئیرئ، مام خدر به پیاوه کهی ووت: تۆ
برۆ به مندائه کان دهئیم بیگرن و خۆم دههینم. جا گرتیان و مام خدر
کهئهبابه کهی له بن ههنگلی ناو چوو بۆ مائی کوئخا، کوئخا پئی ووت:
دهست خۆش مام خدر، جا بۆ خۆت برۆوه و کارئیک بکه، مام خدر
ووتی: به خوا ههر ئەم کهئهبابه مابوو، تا لئی نهخۆم نارۆم... رۆژئیک
تر کوئخا چهند ناغا و کوئخایهکی میوان بوون، سهماوه گززه
دههات، ههندی له پیاوهکانی کوئخا چایان دادهنا و ههندیکیش ناویان
دهگئپرا. کوئیک که خزمی کوئخا بوو ناوی (نۆمهه) بوو، ماوهیهک بوو
چوو بوو بۆ سههاریزی، چهند رۆژئیک مۆلهتی وهههگرتبوو، ههر نهو رۆژه

هاته لای کوئخا، جا وه زوور كهوت و هه موویان له بهری هه لسان و به كه به به كه تۆقه ی له گه ل كردن، نه و كات چوونه سه ربازی گرنك بوو، گه ره كه ئ چووبا سه ربازی ده یانووت: نه وه دونیای دیوه و بووه به پیاو. جا پاشان دانیشن و هه ره كه ئك په سیاری ئی كرد، به كه ده یووت: سه ربازی خو شه؟ به كه ده یووت: چه ندت ماوه سه ربازی ته واو بكه ی؟. نه ویش به كه به به كه وه لامی ده دانه وه. پاشان به ده نگئی كه بهرز بو نه وه ی دانیشن توان گو ئیان ئی بئ، به كوئخای ووت: كاكه، مه لیک سه لامی ئی كردی!! كوئخا كه نه مه ی بیست توپه بوو و پئی ووت: هه مه ی هه ره زپای!! مه لیک نه من ماناسی؟ نان و پیوازمان به به كه وه خوار دووه؟ نه و مه لیک عیراق و منیش كوئخای گون دیک...

كو قه لاتم ئی بزربوو

ساری ۱۹۸۸ بوو ۱۳ ساری بووم ماریشمان له رانیه ی بوو، ده بوو به دزی ماری بجمه هه ولپه ئی، لۆ ماری خوشكم، ماریان له قه راتئ بوو قه راتیش هه موو خو شناو و خه رکی مه نتیقه ی بوون، له گه راجی رانیه ی چه مه قه له وی هاواره كرد به كه نه فه ره هه ولپه ئی نه منیش چووم گوتم دیمه هه ولپه ئی پاشی مشتوم په کی زۆر له پئشی كراونئ سوار بووم، له فلکه ی چنارۆكئ داخیلی هه ولپه ئی بووین.

مابه یی هه ولپه ئی و كه سه نه زانی ده شت و مه یدان بسوو، هه ره له كه سه نه زانی را قه راتم ئی دیار بوو ترسم نه بوو چونكه قه رات برند بوو هه ولپه ئیش بیجگه له به كه دوو بینایان زیاتری ئی نه بوو، پیره كراون هات

هات ههتا له پيش اعداديه كوردستاني راوهستا و گوتى دابهزنه،
نه منيش زور به مسيته پى دابهزيم وهكى چاوم گيران چ قهرات ديار
نه بوو، برهكم خو خافران و غيره تم دا به ره خو به رام چ فايدهى نه بوو
دهستم به گريانى كرد په پيمه وه بهرى فندق زه هه بى (دم دم) ي لولاى
نه منى به لدهى چووم قهرات هه ر ديار نه بوو.

كۆمه ره منداره كم لى پهيدا بوون هه مووى هه شت نو سارى گوتيان:
نه وه لو ده گرين كى لى داي؟

كۆتم: كه س لى ينه داوم، قه لاتم لى ون بووه.

گوتيان: خه ركى كينده رى؟

كۆتم: خه لكى رانيه م.

زوربان زگ پيسوتام ده ستيان گرتم لو قهراتى وه پى كه تين منداریش
هه ر زياده بوون، نيك ده يگو جى فه قيره، نيك ده يگو خه ركى رانيه يه،
بووه يهك هوسه و قه ره بارغى و به ناو گه ره كى بيريزيان ره تى بووين
كه يشتينه پيش ته جنيدى وهكى چاوم برند كردن قهراتم كه ته پيش
چاوان، به دهسته خوم نه بوو يهك به خوم له هارژندا و چرم و
فرميسكم تيكه ر بوون گه يشتنه چه نه گه ي، ده ستى كوريزگه ي هه شت
ساريم به ردا رنك لو قهراتيم غاردا، وهكى ناو ره كم له پشته خو داوه
مندار هه موو له جى خو واقيان ورمابوو.

سئ جه ژن

*- جازان به تاييه تي تانزيكه ي هه شتاكاني سه ده ي رابردوو، ديار بركردني به كه م رۆزي مانگي ره مه زان، يان به كه م رۆزي جه ژني ره مه زان، به هۆي كه مي و نه بووني نامراهه كاني گه يانندن، به تاييه تي راديؤ، كه م هه بووه چهند گونديك به به كه وه ناگايان له يه ك بووبن و به به كه وه كرديتتيانه ره مه زان يان جه ژن، خه ئكه كه ش نه وه ننده به ته قوا بوونه به و پتيه ي (كه مانگت بيني به رۆزوو به و كه ديتته وه بيكه جه ژن) زۆر به ي سالان گوندي خه تن رۆژت ك دواي گونده كان ده يان كرده ره مه زان و جه ژن.

گۆري پرله نوور بن، مامۆستا مه لا به هانه دديني خه تن، گپرايه وه و گۆتي: سائي په نجاكان له حوجره ي به حرکه فه قن بووم، ره مه زان بوو، سه روبه ري جه ژن بوو، جارانيش وه كوو ئيستا نه بوو، هه موومان به به كه وه بيكه ينه جه ژن، راديؤش كه م بوو، جيگاي واهه بوو تاكوو مانگيان نه ديتبايه نه يان ده كرده جه ژن، هه ش بوو تاكوو سي پري نه گرتبا نه يان ده كرده جه ژن.

رۆزي عالف له به حرکه به پتكه تم شه ويئ له هه وليپريئ مامه وه، سبه يني بووه جه ژن، ئيدي ناني جه ژنن خواردو پاش نيوه رپويئ به پتكه تم مه غريبيئ كه يشتمه شه قلاوي، كه كه يشتم له شه قلاوي عالفه بوو، به ياني بووه جه ژن و ناني جه ژن يشم له ويئ خواردو به پتكه تم بو گوندي خه تن، كه كه يشتمه گوندي له ويئش عالفه بوو، به ياني له ويئش بووه جه ژن.

له ماوه ي سئ رۆژدا سئ جه ژنم كردن...

جوى پياو

*- شَيْخ نَه جِيْمِي شَيْخ كَا كَه مِيْنِي بِلَهِي زُوْرِي، هَه زَار رَه حَمَه تِي لِيْمِي،
پِيَاوِيْكَ تَه وَاوِي زِيَانِي لَه كُوْر دَا يَه تِي دَا تَه رَخَان كِرْدِيو، گِيْرَا يَه وِه وِه گُوْتِي:

سَالِي چَلَه كَانِي سَه دَهِي رَا بَرْدُو، چُوومَه سَه فَه رِي حَه ج، نَه و كَاتِي
دَه بُوَا يَه يَه كَه م جَار بَجُوو بَا يِنَه فَه لَه سَتِيْن و لَه قُوْدَس سَه رَدَانِي
هَه نَدِي شُوْتِي پِيْرُو زَمَان كِرْدِيَا، دُوَاي جِيْبَه جِيْن كِرْدِنِي نَه رَكَه كَان،
چُووِيْنَه لُوْقُوْنْتَه يَه ك (مَه تَعَم م)، بُو نَان خُوَارْدِن، نِيْمَه ش جَه مَاعَه تَه ك
بُووِيْن، دُوَاي نَان خُوَارْدِن هَه سَتَا يِن بَجِيْن پَارَه بَدَه يِن، كَا بَرَاي خَاوَه ن
چِيْشْتَخَانَه، گُوْتِي پَارَه كَه تَان وَا سَلْ كِرَا يَه، پِيْم سَه يِر بُوو لَه وُلا تَه ي
كِيْ هَه يَه مَن بِنَا سِي، گُوْتَمَان كِيْ پَارَه ي خُوَارْدِنِي نِيْمَه ي دَاوَه؟

كَا بَرَا گُوْتِي نَه و دُو كَان دَا رَه ي بَه رَا نِبَه رَمَان، چُووِيْنَه لَاي كَا بَرَا، كَا بَرَا
بَه دُوَا مَانْدَا هَات و گُوْتِي يَا شَيْخ نَه وِه نَا مَنَّا سِيَه وِه؟ گُوْتَم نَه وِه لَلَا، گُوْتِي
نَه مَن فَرَان كَه سَم، جُوومَه كَاتِي خُوِي مَالْمَان لَه مَه لَه كَان بُوو، نَه تُوو
زُوْر هَا وَا كَارِيْت دَه كِرْدِيْن و بَه رَكْرِيْت لِيْدَه كِرْدِيْن، نَه ت دَه هِيْشْت كَه س
عَه دَرْمَان لِيْهَكَات، كَا بَرَا يَه كِي زُوْر رِيْكَ و پِيْكَ، زُوْر تَه كَلِيْفِي لِيْكَرْدِيْن
كَه وَا شَه و بَجِيْنَه مَالْيَان،